

พฤติกรรมการรับชม และความพึงพอใจรายการคืบข่าวครบประเด็น
ของสถานีโทรทัศน์ โมเดิร์นไนน์ทีวี ของผู้รับชมในเขตกรุงเทพมหานคร

พรชัย แผ่นชัยภูมิ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชานิเทศศาสตร์ คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

พ.ศ.2559

**Behavior and Satisfaction on viewing “KUBKAOKOPPLADEN”
Of Modern Nine Television of The Audiencein**

PornchaiPhanchaiphom

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master Communication Arts

Department of Communication Arts

Faculty of Communication Arts,Dhurakijpundit University

2016

หัวข้อวิทยานิพนธ์	พฤติกรรมการรับชม และความพึงพอใจรายการคืบข้าวครบประเด็น ของสถานีโทรทัศน์โมเดิร์นไนน์ทีวีของผู้รับชมในเขตกรุงเทพมหานคร
ชื่อผู้เขียน	พรชัย แผ่นชัยภูมิ
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พนารัตน์ ลิ้ม
สาขาวิชา	นิเทศศาสตร์
ปีการศึกษา	2558

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา(1) พฤติกรรมการรับชมของผู้ชมรายการคืบข้าวครบประเด็นในเขตกรุงเทพมหานคร(2)เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้ชมรายการคืบข้าวครบประเด็นในเขตกรุงเทพมหานคร(3)เพื่อศึกษาความแตกต่างระหว่างประชากรศาสตร์ของผู้ชมรายการคืบข้าว ครบประเด็นในเขตกรุงเทพมหานครกับพฤติกรรมและความพึงพอใจในการรับชมรายการคืบข้าว ครบประเด็น(4)เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการรับชมรายการคืบข้าวครบประเด็นของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานครกับความพึงพอใจในการรับชมรายการคืบข้าวครบประเด็นของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร โดยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล เดือน มีนาคม 2559 – เมษายน 2559 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้สถิติ t-test, F-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวน One Way Anova ทำการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย โดยใช้ Scheffe' และ LSD

ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุต่ำกว่า 25 ปี สถานภาพโสด ะมีการศึกษาระดับปริญญาตรี รายได้ระหว่าง 10,001-15,000 บาท และประกอบ อาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ โดยมีสมาชิกในครอบครัว 3-4 คน พฤติกรรมเปิดรับชมรายการ พบว่า ผู้รับชมมีความถี่ในการรับชม สัปดาห์ละ 3-4 วัน มากที่สุด ส่วนใหญ่รับชมมานานมากถึง 9 - 12 เดือน โดยมีระยะเวลาในการรับชมในแต่ละครั้งส่วนใหญ่มากกว่า 30 นาที โดยรับชมผ่านทางโทรทัศน์มากที่สุดในการรับชมรายการจะมีการเปลี่ยนสลับไปมากับรายการอื่น โดยรับชมรายการที่บ้าน และส่วนใหญ่รับชมรายการเพียงคนเดียวมากที่สุด ส่วนใหญ่ผู้ชมรายการไม่มีส่วนร่วมกับรายการ ผู้รับชมรายการมีความพึงพอใจในการรับชมรายการคืบข้าว ครบประเด็น อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ผู้นำเสนอรายการ เนื้อหารายการ การนำเสนอรายการ รูปแบบรายการ

ผลการทดสอบสมมุติฐาน (1) ความแตกต่างระหว่างลักษณะประชากรศาสตร์กับพฤติกรรมการรับชมรายการพบว่า อายุ สถานะภาพ รายได้ แตกต่างกัน มีผลต่อความถี่ในการรับชมรายการและระยะเวลาในการรับชมรายการแตกต่างกัน อายุ การศึกษา รายได้ แตกต่างกัน มีผลต่อลักษณะการรับชมแตกต่างกัน เพศ อายุ สถานะภาพ การศึกษาแตกต่างกัน มีผลต่อการมีส่วนร่วมแตกต่างกัน (2) ความแตกต่างระหว่างลักษณะประชากรศาสตร์กับความพึงพอใจในการรับชมรายการพบว่า เพศ สถานะภาพ การศึกษา แตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจ ด้านรูปแบบรายการ และเนื้อหารายการแตกต่างกัน เพศ การศึกษารายได้ แตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจด้านการนำเสนอรายการแตกต่างกัน และ เพศ สถานะภาพ การศึกษา แตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจด้านคุณสมบัติของผู้ดำเนินรายการแตกต่างกัน (3) ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการรับชมรายการกับความพึงพอใจต่อการรับชมรายการ พบว่า ความถี่ในการรับชมรายการมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจ ด้านเนื้อหารายการ การนำเสนอรายการ และคุณสมบัติผู้ดำเนินรายการ ระยะเวลาในการรับชม มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านเนื้อหารายการ และการนำเสนอรายการ ลักษณะในการรับชมรายการมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการนำเสนอรายการรูปแบบรายการ และการมีส่วนร่วมมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในด้านเนื้อหารายการ การนำเสนอรายการ และคุณสมบัติของผู้ดำเนินรายการ นอกจากนี้การที่ผู้ชมรายการ ยังมีส่วนร่วมกับการับชมรายการกับข่าวครบประเด็น จำนวนน้อยนั้น ผู้ผลิตรายการควรหาวิธีการสร้างแรงจูงใจที่สอดคล้องกับลักษณะของผู้ชมรายการตลอดจนส่งเสริมให้มีช่องทางที่ผู้ชมรายการสามารถเข้ามามีส่วนร่วมได้มากยิ่งขึ้น

Thesis Title	Behavior and Satisfaction on viewing “Kubkaokoppladen” of Modern Nine TV of the audience in Bangkok
Author	Pornchai Phanchaiphom
Thesis Advisor	Assist. Professor Dr.Panarat Lim
Department	Department of Communication Arts
Academic Year	2015

ABSTRACT

This research aims to study Behavior and Satisfaction on viewing “Kubkaokoppladen” of Modern Nine TV of the audience in Bangkok by basics The sample used in this study are the audience of 400 people by random chance. The instrument used in this study were exposed to behavior questionnaires. Data were collected during the month of March 2559 - April 2559 data were analyzed by percentage, mean, standard deviation. Data using statistical t-test, F-test and Anova later compared using Scheffe '.

The results showed that the basis of the sample was female. Under the age of 25 years, single-level education in undergraduate. International revenue 10,001-15,000 baht career civil servants / state enterprise A family of 3-4 people, exposure and traffic overall. Found that consumers focus on a massive scale.

Comparison of exposure BY Basics The study found that Exposure to consumer behavior. Stratified by gender The overall not different When classified by age, marital status, educational level. Monthly income, occupation and number of family members. The overall The difference was statistically significant level. 05. The abstract on page ๗ and ๘, insert LSD in red text color. In the hypothesis test indent of English abstract,no testing result and the difference between demographic and TV program viewing behavior, no testing result and the relationship between viewing behavior and satisfaction.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้อย่างสมบูรณ์ โดยได้รับความอนุเคราะห์อย่างยิ่งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผศ.ดร.พนารัตน์ ลิ้ม อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ความสำเร็จในครั้งนี้เกิดขึ้นได้ด้วยความกรุณาจากท่านอาจารย์ นอกจากนั้นขอกราบขอบพระคุณคณะกรรมการทุกท่าน ผศ.ดร.จิตินัน บุญภาพ คอมมอน และ ผศ.ดร. ัญญา หนองทอง ที่กรุณาให้ความช่วยเหลือในการแก้ไข และให้คำแนะนำที่มีประโยชน์ต่อการทำวิทยานิพนธ์ ทำให้งานวิจัยครั้งนี้มีคุณค่ามากยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณ คุณแม่ ญาติ พี่ น้อง ของผู้วิจัยที่ให้ความเอื้อเฟื้อช่วยเหลือให้โอกาสและสนับสนุนให้ได้รับการศึกษาตลอดจนเพื่อนที่รักคอยเป็นกำลังใจจนฝ่าฟันอุปสรรคจนสำเร็จ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความช่วยเหลือ และขอขอบพระคุณอย่างสูงจากใจจริง ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ เจ้าของกิจการ กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการหน่วยงานต่างๆ ของสถานีโทรทัศน์โมเดิร์นไนน์ทีวี ที่กรุณาให้ความเอื้อเฟื้อให้เข้าศึกษาวิจัย ตลอดจนบุคลากร ทุกท่านที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

คุณค่าและประโยชน์ใดๆ ที่อาจมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณของบิดามารดาที่ให้อาณัติและเลี้ยงดูให้การศึกษา ตลอดจนครูบาอาจารย์และผู้ที่มีพระคุณทุกท่านที่มีส่วนในการวางรากฐานการศึกษาให้แก่ผู้วิจัย

พรชัย แผ่นชัยภูมิ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	๗
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	๘
กิตติกรรมประกาศ.....	๙
สารบัญ.....	๗
บทที่	
1. บทนำ.....	1
1.1 ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา.....	1
1.2 ปัญหานำวิจัย.....	4
1.3 วัตถุประสงค์.....	5
1.4 สมมติฐานการวิจัย.....	5
1.5 ขอบเขตของการวิจัย.....	5
1.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
1.8 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
2. แนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
2.1 ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับการเปิดรับสื่อและข่าวสาร (Media Selective and Exposure).....	8
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์ผู้รับสาร (Audience Analysis).....	16
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมมนุษย์ (Human Behavior Theory).....	21
2.4 แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจทฤษฎี.....	25
2.5 แนวคิดทฤษฎี "ข่าวสาร".....	30
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	31
3. ระเบียบวิธีวิจัย.....	38
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	38
3.2 วิธีการสุ่มตัวอย่าง.....	39
3.3 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา.....	42

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	43
3.5 การทดสอบความเที่ยงตรง และเชื่อถือได้ของเครื่องมือศึกษา.....	44
3.6 วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล.....	45
3.7 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	45
3.8 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	45
4. ผลการศึกษา.....	49
4.1 การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis).....	49
4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน (Hypothesis Testing).....	59
4.3 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน.....	126
5. บทสรุปและข้อเสนอแนะ.....	131
5.1 สรุปผลการศึกษา(นำเสนอตามวัตถุประสงค์).....	132
5.2 อภิปรายผลการศึกษา.....	138
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	147
บรรณานุกรม.....	148
ภาคผนวก.....	164
ประวัติผู้เขียน.....	169

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1.1 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ.....	3
1.2 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามช่วงอายุ.....	4
4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ.....	48
4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามช่วงอายุ.....	48
4.3 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพ.....	49
4.4 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด.....	49
4.5 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้ต่อเดือน.....	50
4.6 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถี่ในการรับชมรายการ คืบข่าวครบประเด็น.....	50
4.7 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระยะเวลาในการติดตาม รับชมรายการคืบข่าวครบประเด็น.....	51
4.8 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระยะเวลาในการรับชม รายการคืบข่าวครบประเด็นในแต่ละครั้ง.....	51
4.9 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามช่องทางในการรับชม รายการคืบข่าวครบประเด็น.....	52
4.10 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะการรับชมรายการ คืบข่าวครบประเด็น 12 เลขตารางวัน 2 เกาะ ชื่อตาราง.....	52
4.11 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามบุคคลที่ร่วมรับชมรายการ คืบข่าวครบประเด็น.....	53
4.12 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานที่รับชมรายการ คืบข่าวครบประเด็น.....	53
4.13 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการมีส่วนร่วมในการ รับชมรายการคืบข่าว ครบประเด็น.....	54
4.14 แสดงจำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความพึงพอใจต่อ รายการคืบข่าวครบประเด็น ด้านรูปแบบรายการ.....	55
4.15 แสดงจำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความพึงพอใจต่อรายการ คืบข่าวครบประเด็น ด้านเนื้อหารายการ.....	56

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.16 แสดงจำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความพึงพอใจต่อ รายการคับข้องใจประเด็น ด้านการนำเสนอรายการ	57
4.17 แสดงจำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความพึงพอใจต่อ รายการคับข้องใจประเด็น ด้านคุณสมบัติของผู้นำเสนอรายการ	58
4.18 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นในการรับชมรายการคับข้องใจประเด็น ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ	60
4.19 ทดสอบอายุกับความคิดเห็นในการรับชมรายการคับข้องใจประเด็นของกลุ่มตัวอย่าง	61
4.20 ผลการเปรียบเทียบทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่อายุกับความคิดเห็นในการรับชมรายการ คับข้องใจประเด็นของกลุ่มตัวอย่าง	62
4.21 การทดสอบสถานภาพกับความคิดเห็นในการรับชมรายการคับข้องใจประเด็นของ กลุ่มตัวอย่าง	63
4.22 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่สถานภาพกับความคิดเห็นในการรับชมรายการ คับข้องใจประเด็นของกลุ่มตัวอย่าง	63
4.23 การทดสอบการศึกษากับแสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นในการรับชม รายการคับข้องใจประเด็นของกลุ่มตัวอย่าง	64
4.24 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระดับการศึกษากับความคิดเห็นในการรับชมรายการ คับข้องใจประเด็นของกลุ่มตัวอย่าง	65
4.25 การทดสอบรายได้กับความคิดเห็นในการรับชมรายการคับข้องใจประเด็นของ กลุ่มตัวอย่าง	66
4.26 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่รายได้กับความคิดเห็นในการรับชมรายการคับข้อง ใจประเด็นของกลุ่มตัวอย่าง	67
4.27 การทดสอบเพศกับระยะเวลาในการรับชมรายการคับข้องใจประเด็นในแต่ละครั้ง ของกลุ่มตัวอย่าง	68
4.28 การทดสอบอายุกับระยะเวลาในการรับชมรายการคับข้องใจประเด็น ในแต่ละครั้งของกลุ่มตัวอย่าง	69
4.29 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่อายุกับระยะเวลาในการรับชมรายการคับข้อง ใจประเด็นในแต่ละครั้งของกลุ่มตัวอย่าง	70

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.30 การทดสอบสถานภาพกับระยะเวลาในการรับชมรายการคืบข่าว ครบประเด็นในแต่ละครั้งของกลุ่มตัวอย่าง.....	71
4.31 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่สถานภาพกับระยะเวลาในการรับชมรายการคืบข่าว ครบประเด็นในแต่ละครั้งของกลุ่มตัวอย่าง.....	72
4.32 การทดสอบการศึกษาเกี่ยวกับระยะเวลาในการรับชมรายการคืบข่าวครบประเด็น ในแต่ละครั้งของกลุ่มตัวอย่าง.....	73
4.33 การทดสอบการศึกษาเกี่ยวกับระยะเวลาในการรับชมรายการคืบข่าวครบประเด็น ในแต่ละครั้งของกลุ่มตัวอย่าง.....	74
4.34 การทดสอบรายได้กับระยะเวลาในการรับชมรายการคืบข่าวครบประเด็นใน แต่ละครั้งของกลุ่มตัวอย่าง.....	75
4.35 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายได้กับระยะเวลาในการรับชมรายการคืบข่าวครบ ประเด็นในแต่ละครั้งของกลุ่มตัวอย่าง.....	76
4.36 การทดสอบเพศกับลักษณะการรับชมรายการคืบข่าวครบประเด็นในแต่ละครั้ง ของกลุ่มตัวอย่าง.....	77
4.37 การทดสอบอายุกับลักษณะการรับชมรายการคืบข่าวครบประเด็นในแต่ละครั้ง ของกลุ่มตัวอย่าง.....	78
4.38 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่อายุกับลักษณะการรับชมรายการคืบข่าวครบ ประเด็นในแต่ละครั้งของกลุ่มตัวอย่าง.....	79
4.39การทดสอบสถานภาพกับลักษณะการรับชมรายการคืบข่าวครบประเด็นใน แต่ละครั้งของกลุ่มตัวอย่าง.....	80
4.40การทดสอบระดับการศึกษาเกี่ยวกับลักษณะการรับชมรายการคืบข่าวครบ ประเด็นในแต่ละครั้งของกลุ่มตัวอย่าง.....	81
4.41 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระดับการศึกษาเกี่ยวกับลักษณะการรับชมรายการคืบข่าว ครบประเด็นในแต่ละครั้งของกลุ่มตัวอย่าง.....	82
4.42 การทดสอบรายได้กับลักษณะการรับชมรายการคืบข่าวครบประเด็นในแต่ละครั้งของ กลุ่มตัวอย่าง.....	83

สารบัญตาราง(ต่อ)

4.43 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่รายได้กับลักษณะการรับชมรายการลับข่าว ครบประเด็นในแต่ละครั้งของกลุ่มตัวอย่าง.....	84
4.44 การทดสอบเพศกับการมีส่วนร่วมในรายการลับข่าวครบประเด็นในแต่ละครั้ง ของกลุ่มตัวอย่าง.....	85
4.45 การทดสอบอายุกับการมีส่วนร่วมในรายการลับข่าวครบประเด็นในแต่ละครั้ง ของกลุ่มตัวอย่าง.....	86
4.46 การทดสอบสถานภาพกับการมีส่วนร่วมในรายการลับข่าวครบประเด็นใน แต่ละครั้งของกลุ่มตัวอย่าง.....	87
4.47 การทดสอบการศึกษากับการมีส่วนร่วมในรายการลับข่าวครบประเด็นใน แต่ละครั้งของกลุ่มตัวอย่าง.....	88
4.48 การทดสอบรายได้กับการมีส่วนร่วมในรายการลับข่าวครบประเด็นใน แต่ละครั้งของกลุ่มตัวอย่าง.....	89
4.49 การทดสอบเพศกับความพึงพอใจด้านรูปแบบรายการของกลุ่มตัวอย่าง.....	90
4.50 การทดสอบอายุกับความพึงพอใจด้านรูปแบบรายการของกลุ่มตัวอย่าง.....	90
4.51 แสดงผลการทดสอบความต่างความพึงพอใจด้านรูปแบบรายการของ กลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพ.....	91
4.52 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่สถานภาพกับความพึงพอใจด้านรูปแบบ รายการของกลุ่มตัวอย่าง.....	92
4.53 การทดสอบระดับการศึกษากับความพึงพอใจด้านรูปแบบรายการ ของกลุ่มตัวอย่าง.....	93
4.54 แสดงผลการทดสอบความต่างความพึงพอใจด้านรูปแบบรายการของ กลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา.....	94
4.55 การทดสอบรายได้กับความพึงพอใจด้านรูปแบบรายการของกลุ่มตัวอย่าง.....	95
4.56 แสดงผลการทดสอบความต่างความพึงพอใจด้านเนื้อหารายการ ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ.....	95
4.57 การทดสอบอายุกับความพึงพอใจด้านเนื้อหารายการของกลุ่มตัวอย่าง.....	96
4.58 การทดสอบสถานภาพกับความพึงพอใจด้านเนื้อหารายการของกลุ่มตัวอย่าง.....	97

สารบัญตาราง(ต่อ)

4.59 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่สถานภาพกับความพึงพอใจด้านเนื้อหา รายการของกลุ่มตัวอย่าง.....	97
4.60 แสดงผลการทดสอบความต่างความพึงพอใจด้านเนื้อหารายการของ กลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการศึกษา.....	98
4.61 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระดับการศึกษากับความพึงพอใจด้าน เนื้อหารายการของกลุ่มตัวอย่าง.....	99
4.62 แสดงผลการทดสอบความต่างความพึงพอใจด้านเนื้อหารายการของกลุ่ม ตัวอย่างจำแนกตามรายได้.....	100
4.63 แสดงผลการทดสอบความต่างความพึงพอใจด้านการนำเสนอรายการ ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ.....	101
4.64 แสดงผลการทดสอบความต่างความพึงพอใจด้านการนำเสนอรายการ ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ.....	101
4.65แสดงผลการทดสอบความต่างความพึงพอใจด้านการนำเสนอรายการ ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพ.....	102
4.66 แสดงผลการทดสอบความต่างความพึงพอใจด้านการนำเสนอรายการ ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการศึกษา.....	103
4.67ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระดับการศึกษากับความพึงพอใจ ด้านการนำเสนอรายการของกลุ่มตัวอย่าง.....	104
4.68 แสดงผลการทดสอบความต่างความพึงพอใจด้านการนำเสนอรายการ ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้.....	105
4.69ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่รายได้กับความพึงพอใจด้านการนำเสนอ รายการของกลุ่มตัวอย่าง.....	106
4.70แสดงผลการทดสอบความต่างความพึงพอใจด้านคุณสมบัติของผู้ดำเนิน รายการของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ.....	107
4.71 แสดงผลการทดสอบความต่างความพึงพอใจด้านคุณสมบัติของผู้ดำเนิน รายการของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ.....	107
4.72 แสดงผลการทดสอบความต่างความพึงพอใจด้านคุณสมบัติของผู้ดำเนิน รายการของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพ.....	108

สารบัญตาราง(ต่อ)

4.73 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่สถานภาพกับความพึงพอใจด้านคุณสมบัติ ของผู้ดำเนินรายการของกลุ่มตัวอย่าง.....	109
4.74 แสดงผลการทดสอบความต่างความพึงพอใจด้านคุณสมบัติของผู้ดำเนิน รายการของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการศึกษา.....	110
4.75 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระดับการศึกษากับความพึงพอใจ ด้านคุณสมบัติของผู้ดำเนินรายการของกลุ่มตัวอย่าง.....	111
4.46 แสดงผลการทดสอบความต่างความพึงพอใจด้านคุณสมบัติของ ผู้ดำเนินรายการของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้.....	112
4.77 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ความถี่ในการรับชมรายการคืบข่าวครบ ประเด็นกับความพึงพอใจต่อการรับชมรายการคืบข่าวครบประเด็น ด้านรูปแบบรายการ.....	113
4.78 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ความถี่ในการรับชมรายการคืบข่าวครบ ประเด็นกับความพึงพอใจต่อการรับชมรายการคืบข่าวครบประเด็น ด้านเนื้อหารายการ.....	114
4.79 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ความถี่ในการรับชมรายการคืบข่าวครบ ประเด็นกับความพึงพอใจต่อการรับชมรายการคืบข่าวครบประเด็น ด้านการนำเสนอรายการ.....	114
4.80 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ความถี่ในการรับชมรายการคืบข่าวครบ ประเด็นกับความพึงพอใจต่อการรับชมรายการคืบข่าวครบประเด็น ด้านคุณสมบัติของผู้ดำเนินรายการ.....	115
4.81 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระยะเวลาในการรับชมรายการคืบข่าวครบ ประเด็นกับความพึงพอใจต่อการรับชมรายการคืบข่าวครบประเด็น ด้านรูปแบบรายการ.....	116
4.82 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระยะเวลาในการรับชมรายการคืบข่าวครบ ประเด็นกับความพึงพอใจต่อการรับชมรายการคืบข่าวครบประเด็น ด้านเนื้อหารายการ.....	117

สารบัญตาราง(ต่อ)

4.83	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระยะเวลาในการรับชมรายการคืบข่าวครบ ประเด็นกับความพึงพอใจต่อการรับชมรายการคืบข่าวครบประเด็น ด้านการนำเสนอรายการ.....	117
4.84	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระยะเวลาในการรับชมรายการคืบข่าวครบ ประเด็นกับความพึงพอใจต่อการรับชมรายการคืบข่าวครบประเด็น ด้านคุณสมบัติของผู้ดำเนินรายการ.....	118
4.85	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ลักษณะการรับชมรายการคืบข่าวครบ ประเด็นกับความพึงพอใจต่อการรับชมรายการคืบข่าวครบประเด็น ด้านรูปแบบรายการ.....	119
4.86	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ลักษณะการรับชมรายการคืบข่าวครบ ประเด็นกับความพึงพอใจต่อการรับชมรายการคืบข่าวครบประเด็น ด้านเนื้อหารายการ.....	120
4.87	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ลักษณะการรับชมรายการคืบข่าวครบ ประเด็นกับความพึงพอใจต่อการรับชมรายการคืบข่าวครบประเด็น ด้านการนำเสนอรายการ.....	121
4.88	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ลักษณะการรับชมรายการคืบข่าวครบ ประเด็นกับความพึงพอใจต่อการรับชมรายการคืบข่าวครบประเด็น ด้านคุณสมบัติผู้ดำเนินรายการ.....	121
4.89	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์การมีส่วนร่วมในการรับชมรายการคืบข่าวครบ ประเด็นกับความพึงพอใจในการรับชมรายการคืบข่าวครบประเด็น ด้านรูปแบบรายการ.....	122
4.90	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์การมีส่วนร่วมในการรับชมรายการคืบข่าวครบ ประเด็นกับความพึงพอใจในการรับชมรายการคืบข่าวครบประเด็น ด้านเนื้อหารายการ.....	123
4.91	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์การมีส่วนร่วมในการรับชมรายการคืบข่าวครบ ประเด็นกับความพึงพอใจในการรับชมรายการคืบข่าวครบประเด็น ด้านการนำเสนอรายการ.....	123

สารบัญตาราง(ต่อ)

หน้า

4.92แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์การมีส่วนร่วมในการรับชมรายการคัปป่าวครบ	
ประเด็นกับความพึงพอใจในการรับชมรายการคัปป่าวครบประเด็น	
ด้านคุณสมบัติผู้ดำเนินรายการ.....	124
4.93 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน.....	125

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 แสดงการเปรียบเทียบเรตติ้งกับรายการคู่แข่งในแต่ละสถานีโทรทัศน์.....	4
1.2 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
2.1 แบบจำลองกระบวนการเลือกรับรู้ (The Selective Perception Process).....	9
2.2 องค์ประกอบของกระบวนการติดต่อสื่อสาร.....	13
(Elements in the communication process).....	

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา

ในปัจจุบันการสื่อสารมวลชนประเภท “โทรทัศน์” เป็นสื่อที่มีแรงจูงใจสูงในการส่งข้อมูลข่าวสาร กว้างขวาง ทำให้สามารถเข้าถึงและใกล้ชิดกับผู้รับชมได้ในทุกครัวเรือน โทรทัศน์มีศักยภาพที่สามารถนำเสนอได้ทั้งภาพและเสียงที่เหมือนจริงที่ปรากฏผ่านออกมาในรูปแบบรายการประเภทต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นละคร (Drama) ข่าว (News) พุดคุย (Talk) แข่งขัน (Game) สารคดี (Documentary) หรือป๊อปปูล่า (Variety) ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าโทรทัศน์มีบทบาทต่อวิถีชีวิตของประชาชนในยุคปัจจุบันเป็นอย่างมาก

รายการของสถานีโทรทัศน์แต่ละประเภทมีอยู่หนึ่งประเภทที่ได้รับความสนใจจากผู้ชมเป็นประจำทุกวันคือรายการข่าว เพราะข่าวทำให้ประชาชนได้ทราบถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในแต่ละวันข่าว คือ การรายงานเหตุการณ์ สถานการณ์หรือเรื่องราวที่น่าสนใจ ซึ่งการรายงานข่าวมีความสำคัญมากในสังคมปัจจุบัน เพราะประชาชนจำเป็นต้องรับทราบข่าวสารสถานการณ์ต่าง ๆ ที่กำลังเป็นอยู่ของสังคมในทุก ๆ ด้าน ดังนั้นเหตุการณ์ใดควรได้รับการรายงานข่าวนั้นจะต้องยึดหลักการพิจารณาคุณค่าข่าว 2 ประการ คือ ความสำคัญ (Significance) เหตุการณ์อะไรก็ตามที่เกิดขึ้นและมีผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน ผลกระทบดังกล่าวจะมีผลในวงกว้าง และอีกประการหนึ่งคือความน่าสนใจ (Interest) หมายถึง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วทำให้ประชาชนสนใจใคร่อยากรู้ อยากรู้อยากเห็น โดยพิจารณาตามองค์ประกอบของข่าว (News Elements) คือ ความสด ความใกล้ชิด ความผิดปกติ ความเป็นป๊อปปูล่า ความขัดแย้ง ความลึกลับซับซ้อน ความกระทบกระเทือน และความก้าวหน้า

สำหรับเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ปรากฏเป็นที่น่าสนใจนั้นสามารถที่จะจัดเป็นการรายงานข่าวสั้นได้ โดยแต่ละเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนั้นมีความเข้มข้นและส่งผลกระทบต่อสังคมในระดับที่แตกต่างกันกล่าวคือ บางเหตุการณ์เกิดขึ้นแล้วหายไปไม่อยู่ในความสนใจของประชาชนอีกต่อไป และจะสนองความต้องการอยากรู้อยากเห็นแก่ประชาชนเท่านั้น เหตุการณ์เหล่านี้จะเป็นข่าวเบา (Soft News) ได้แก่ ข่าวอาชญากรรม ข่าวบันเทิง และข่าวกีฬา เป็นต้น ในขณะที่เหตุการณ์บางเหตุการณ์มีประเด็นความน่าสนใจต่อเนื่องระยะหนึ่งและมีผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของ

ประชาชนมากกว่าข่าวที่มีองค์ประกอบของความน่าสนใจเพียงอย่างเดียว เหตุการณ์เหล่านี้เป็นข่าวหนัก (Hard News) ได้แก่ ข่าวเศรษฐกิจ ข่าวการเมือง ข่าวสังคมและสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

ด้วยบทบาทและมีอิทธิพลของโทรทัศน์ซึ่งถือได้ว่าเป็นสื่อมวลชนที่มีผลต่อชีวิตประจำวัน และเป็นส่วนหนึ่งของความเปลี่ยนแปลงทั้งทางเศรษฐกิจ การเมืองและวัฒนธรรม ซึ่งสามารถส่งผลกระทบต่อทัศนคติและค่านิยม รวมทั้งสามารถปลูกฝัง ความเชื่อ ความศรัทธาให้แก่ผู้รับชมได้ เห็นได้จากผลงานวิจัยของ วสันต์ อดิษฐ์ (2533, น33) พบว่า สื่อโทรทัศน์เป็นสื่อที่ได้รับการยอมรับในเรื่องคุณสมบัติต่างๆ โดยมีสื่อมวลชนเป็นผู้อยู่เบื้องหลังการนำเสนอข่าวสารให้มีความถูกต้องเที่ยงธรรม และครอบคลุมทุกประเด็น ทั้งนี้ สื่อโทรทัศน์เป็นสื่อที่เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้มากกว่าสื่ออื่น อิทธิพลของสื่อโทรทัศน์จึงมีบทบาทสำคัญต่อทัศนคติและการเรียนรู้ของผู้รับชม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำเสนอรูปแบบรายการประเภท ข่าวผ่านสื่อโทรทัศน์ ซึ่งได้รับความนิยมในการรับชมค่อนข้างสูง จะต้องผ่านการพิจารณาเนื้อหาให้มีความเหมาะสม พร้อมทั้งมุ่งเน้นรูปแบบวิธีการนำเสนอที่น่าสนใจ และทันต่อเหตุการณ์ ซึ่งคำว่าข่าวนั้น จะต้องเป็นสิ่งที่ส่งผลกระทบต่อคนในสังคม ทั้งในแง่ของด้านบวกและด้านลบของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน, 2542) สะท้อนให้เห็นว่า ข่าวที่นำเสนอผ่านสื่อโทรทัศน์ยังคงมีบทบาทที่สำคัญในสังคม แม้ว่าจะมีสื่ออื่นเกิดขึ้นมากก็ตาม แต่การแข่งขันของการนำเสนอข่าวยังคงผูกพันกับทิศทางการเติบโตของสื่อต่างๆ ในสังคม

ในปัจจุบันสถานีโทรทัศน์โมเดิร์นไนน์ทีวี ใช้แหล่งข่าวจากสำนักข่าวไทย ซึ่งเป็นศูนย์กลางในการผลิต รวบรวม จัดเก็บ และเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่เน้นความเป็นกลาง ถูกต้อง เชื่อถือได้ และทันเหตุการณ์ ยึดหลักการนำเสนอข่าวตามมาตรฐานทางวิชาชีพ โดยนำเสนอผ่านสื่อของบริษัทที่หลากหลาย ได้แก่ สถานีโทรทัศน์โมเดิร์นไนน์ทีวี โทรทัศน์ดาวเทียม เครือข่ายสถานีวิทยุ อสมท. ใช้เทคโนโลยี ในการรายงานข่าว ผ่านเว็บไซต์ www.mcot.net สื่อคอมพิวเตอร์ออนไลน์ (Computer Online) และสื่ออื่น ๆ โดยมีศูนย์ข่าวของสำนักข่าวไทย อยู่ในส่วนภูมิภาค 4 แห่ง คือ ศูนย์ข่าวภาคเหนือ จังหวัดเชียงใหม่ ศูนย์ข่าวภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดขอนแก่น ศูนย์ข่าวภาคใต้ อำเภอลำปาง จังหวัดสงขลา และศูนย์ข่าวอันดามัน จังหวัดภูเก็ต

เพื่อให้สอดคล้องกับกลุ่มผู้ชม ที่เลือกรับชมข่าวในแต่ละช่วงเวลา อาทิ 9 Speed เป็นรายการข่าวที่นำเสนอข่าวสั้นให้ผู้ชมรับทราบในประเด็นสำคัญที่เกิดขึ้นเท่านั้น, ข่าวภาคเที่ยง/ข่าวภาคค่ำ เป็นการนำเสนอข่าว โดยผู้ประกาศข่าวจากสำนักข่าวไทย ทำหน้าที่อ่านข่าว ตามบทของบรรณาธิการข่าวที่เรียบเรียงขึ้น แล้วจึงนำเสนอต่อผู้ชม, รายการข่าว คูแ่ไข่มงข่าวเช้า และรายการคู่ข่าวเสาร์ อาทิตย์ มีทำให้รูปแบบรายการที่เหมือนกัน คือ ผู้ประกาศข่าวจะทำหน้าที่เล่าขานนำเสนอต่อผู้ชมรายการ สำหรับรายการค่ำข่าวครบประเด็น เป็นการดำเนินรายการ โดยผู้ประกาศ

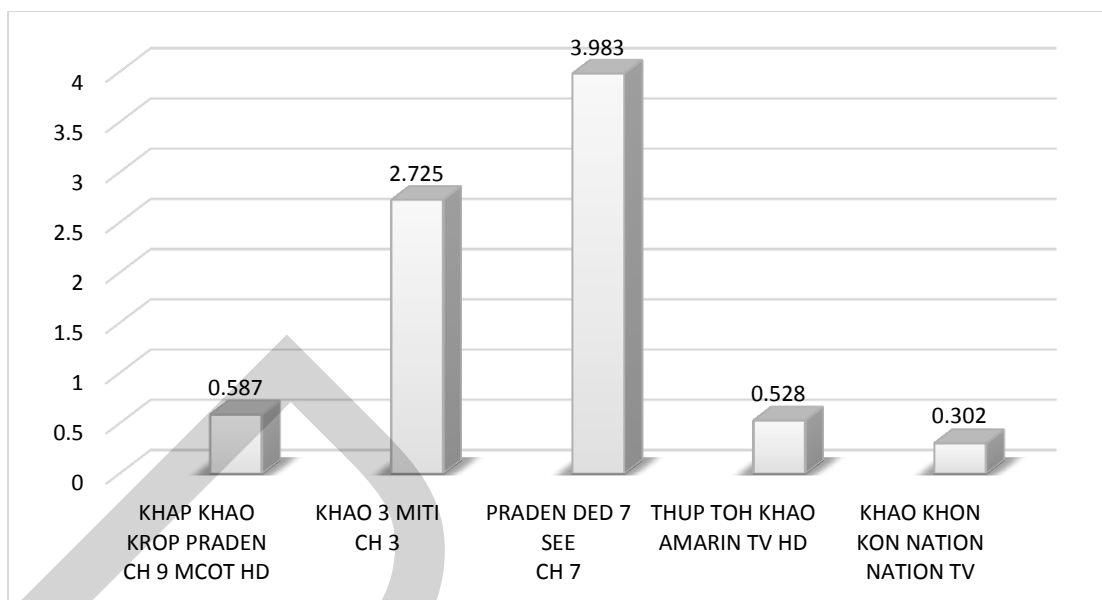
ข่าวจะทำหน้าที่ อ่านข่าวตามบทของบรรณาธิการข่าวที่เรียบเรียงขึ้น พร้อมเล่าข่าว สรุปเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน นอกจากนี้ในช่วงเวลาการออกอากาศของรายการ คับข่าวครบประเด็น มีจำนวนผู้ชมให้ความสนใจมากกว่ารายการข่าวในช่วงเวลาอื่นของสถานีโทรทัศน์ 9 MCOT HD โดยจากข้อมูลของบริษัท เอจีบี นีลเสน มีเดีย รีเสิร์ช (ประเทศไทย) พบว่ามีเรตติ้งเฉลี่ยใน 1 ปี ย้อนหลัง นับตั้งแต่ 1 พฤษภาคม 2558 – เมษายน 2559 อยู่ที่ 0.58 เมื่อเปรียบเทียบกับรายการคู่แข่งในแต่ละสถานีโทรทัศน์ สรุปได้ดังนี้ (ตารางที่ 1.1 และภาพที่ 1.1) ทำให้ผู้ศึกษาต้องการทราบถึงปัจจัยใดที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการรับชมรายการ เพื่อให้นำไปสู่การพัฒนาการต่อไป

โดยการศึกษาการคับข่าว ครบประเด็น ของ สถานีโทรทัศน์โมเดิร์นไนน์ทีวี มีการนำเสนอรายการข่าวมีรูปแบบ วิธีการนำเสนอ ข่าว โดยใช้ความน่าเชื่อถือของสำนักข่าวไทยที่เป็นหน่วยงานที่มีการดำเนินงานมาเป็นระยะเวลานาน จากรูปแบบการนำเสนอข่าวในแต่ละสถานีโทรทัศน์ดังกล่าว จะเห็นได้ว่าแต่ละสถานีโทรทัศน์มีความพยายามจะนำเสนอรายการข่าวให้มีความแตกต่างกัน สถานีโทรทัศน์ ซึ่งในปัจจุบันมีรายการอยู่หลากหลายรูปแบบ ทำให้ผู้ทำวิจัยสนใจที่จะศึกษาในเรื่องของความพึงพอใจและพฤติกรรมของผู้ชมรายการ

ตารางที่ 1.1 การเปรียบเทียบกับรายการคู่แข่งในแต่ละสถานีโทรทัศน์

Month \ Year	KHAP KHAO KROP PRADEN CH 9 MCOT HD	KHAO 3 MITI CH 3	PRADEN DED 7 SEE CH 7	THUP TOH KHAO AMARIN TV HD	KHAO KHON KON NATION NATION TV
May 2015	0.656	2.819	4.625	0.298	0.298
June 2015	0.740	2.948	3.984	0.343	0.283
July 2015	0.573	3.012	3.880	0.357	0.246
August 2015	0.604	2.570	4.374	0.395	0.331
September 2015	0.685	2.450	4.004	0.620	0.350
October 2015	0.601	2.756	4.223	0.565	0.340
November 2015	0.651	2.731	3.333	0.577	0.275
December 2015	0.563	2.473	3.033	0.559	0.304
January 2016	0.486	2.694	3.712	0.605	0.269
February 2016	0.478	2.857	4.025	0.713	0.330
March 2016	0.508	2.670	4.415	0.658	0.358
April 2016	0.502	2.719	4.185	0.649	0.238
Total	7.047	32.699	47.793	6.339	3.622
Summary Columns	0.587	2.725	3.983	0.528	0.302

ที่มา: บริษัท เอจีบี นีลเสน มีเดีย รีเสิร์ช (ประเทศไทย)

ภาพที่ 1.1 แสดงการเปรียบเทียบเรตติ้งกับรายการคู่แข่งในแต่ละสถานีโทรทัศน์

ที่มา: บริษัท เอจีบี นิลเส็น มีเดีย รีเสิร์ช (ประเทศไทย)

ทำให้ผู้วิจัยเล็งเห็นถึงศักยภาพของการนำเสนอข่าวไปถึงกลุ่มผู้ชมที่มีความหลากหลาย จึงทำการศึกษาในประเด็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการรับชมและความพึงพอใจที่มีต่อรายการ คับข่าวครบประเด็นของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อเป็นแนวทางในการนำไปปรับเปลี่ยน รูปแบบรายการ ตลอดจนกลยุทธ์การสื่อสารการตลาดให้ตอบรับกับความต้องการผู้บริโภค เข้าถึง ผู้บริโภคในทุกเพศทุกวัย และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อสังคมต่อไป

1.2 ปัญหาวิจัย

1. ความแตกต่างของลักษณะประชากรศาสตร์ของผู้ชมรายการคับข่าวครบประเด็นในเขต กรุงเทพมหานครมีผลต่อพฤติกรรมการรับชมรายการอย่างไร
2. ความแตกต่างของลักษณะประชากรศาสตร์ของผู้ชมรายการคับข่าวครบประเด็นในเขต กรุงเทพมหานครมีผลต่อความพึงพอใจในการรับชมรายการอย่างไร
3. พฤติกรรมการรับชมรายการคับข่าวครบประเด็นของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการรับชมรายการอย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการรับชมของผู้ชมรายการลับข่าวครบประเด็นในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้ชมรายการลับข่าวครบประเด็นในเขตกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาความแตกต่างระหว่างประชากรศาสตร์ของผู้ชมรายการลับข่าว ครบประเด็นในเขตกรุงเทพมหานครกับพฤติกรรมและความพึงพอใจในการรับชมรายการลับข่าว ครบประเด็น
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานครกับความพึงพอใจในการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร

1.4 สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 1: ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ชมรายการลับข่าวครบประเด็นในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกันพฤติกรรมการรับชมรายการแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2: ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ชมรายการลับข่าวครบประเด็นในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกันความพึงพอใจในการรับชมรายการแตกต่างกัน

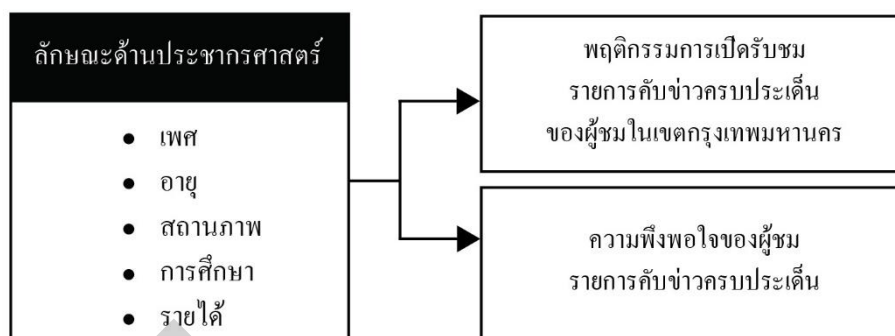
สมมติฐานที่ 3: พฤติกรรมการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการรับชมรายการ

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาเรื่อง " พฤติกรรมการรับชม และความพึงพอใจ ที่มีต่อรายการ ลับข่าว ครบประเด็นของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร" ผู้ศึกษาได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างคือผู้ที่เคยรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นไม่น้อยกว่า 1 เดือน และ มีอายุ ระหว่าง 18 - 60 ปี ระยะเวลาในการเก็บข้อมูลระหว่าง 1 มีนาคม - 30 เมษายน 2559 เป็นระยะเวลาประมาณ 2 เดือน

1.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ สามารถวางกรอบแนวคิดและทฤษฎีและตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย (ภาพที่ 1.2) ดังนี้

ภาพที่ 1.2 กรอบแนวคิดในการวิจัย

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อทราบลักษณะประชากรของผู้ชมรายการคืบข่าวครบประเด็น ในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อนำไปปรับปรุงรายการให้ตรงกลุ่มเป้าหมายที่แท้จริง
2. เพื่อนำข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมกรเปิดรับชมรายการคืบข่าวครบประเด็นของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานครในการปรับปรุงช่องทางการให้ข่าวสารที่เข้าถึงผู้ชมรายการอย่างมีประสิทธิภาพ
3. เพื่อทราบถึงความพึงพอใจของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อรายการคืบข่าวครบประเด็น เพื่อนำไปปรับปรุงรูปแบบรายการตามความพึงพอใจของผู้รับชมรายการ

1.8 นิยามศัพท์เฉพาะ

1. รายการข่าว หมายถึง รายการที่เนื้อหาเป็นข่าวที่เกิดขึ้นโดยการผลิตที่เสริมให้ดูน่าสนใจ
2. รายการคืบข่าวครบประเด็น หมายถึง รายการที่นำเสนอข่าวใหญ่ใกล้ตัว ผู้ประกาศข่าวอ่านข่าวตามบทบรรณาธิการข่าว พร้อมเล่าข่าวสรุปเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน นำเสนอเป็นประจำทุกวันจันทร์ถึงวันศุกร์ ระหว่างเวลา 21:45-22:30 น. ของสถานีโทรทัศน์โมเดิร์นไนน์ทีวี
3. การนำเสนอข่าว หมายถึง วิธีการนำเสนอข่าวแบบอ่านข่าวตามบท (script) ผ่านพิธีกรด้วยภาษาน้ำเสียง ที่เข้าใจง่าย
4. ผู้ชมรายการ หมายถึง ผู้ชมรายการคืบข่าวครบประเด็นตั้งแต่อายุ 18 ปี – 60 ปี ที่เปิดรับชมรายการคืบข่าวครบประเด็นในเขตกรุงเทพมหานคร
5. ผู้ดำเนินรายการ (พิธีกร) หมายถึง พิธีกรที่ทำหน้าที่เสนอข่าวและวิเคราะห์ข่าวในรายการคืบข่าวครบประเด็น
6. พฤติกรรมกรรับชมรายการข่าว หมายถึง ความถี่ ระยะเวลา ช่วงเวลา การรับชมรายการคืบข่าวครบประเด็นของสถานีโทรทัศน์โมเดิร์นไนน์ทีวี

7. ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกภายในจิตใจของผู้ชมที่มีต่อรายการลับข่าวครบประเด็น ประกอบด้วยความพึงพอใจ 4 ด้านคือ รูปแบบ เนื้อหารายการ การนำเสนอรายการ และคุณสมบัติของผู้ดำเนินรายการ ซึ่งมีผลต่อการตัดสินใจในพฤติกรรมการรับชมรายการ

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการรับชม และความพึงพอใจรายการคืบข่าวครบประเด็นของ สถานีโทรทัศน์โมเดิร์นไนน์ทีวีของผู้รับชมในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นการศึกษา ปัจจัยที่มี อิทธิพลในการเลือกรับชมรายการข่าว ศึกษาพฤติกรรมและความพึงพอใจในการเปิดรับชมรายการ ข่าวของสถานีโทรทัศน์ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการศึกษาดังนี้

- 2.1 ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับการเปิดรับสื่อและข่าวสาร
- 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์ผู้รับสาร (Audience Analysis)
- 2.3 แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมมนุษย์ (Human Behavior Theory)
- 2.4 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ
- 2.5 แนวคิดทฤษฎีข่าวสาร
- 2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับการเปิดรับสื่อและข่าวสาร (Media Selective and Exposure)

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสารที่สำคัญนั้น ประกอบด้วยการกลั่นกรอง 3 ชั้น (ภาพที่ 2.1) ดังนี้ (Joseph T. Klapper, 1960, น. 19 – 25 อ้างถึงใน วิมา วัฒนาศิริพานิช, 2549, น. 11-12)

1. การเลือกเปิดรับ หรือ เลือกสนใจ (Selective Exposure or Selective) ใน ชีวิตประจำวันของแต่ละคน มีโอกาสที่จะรับข่าวสารจากแหล่งหรือผู้ส่งสาร (Sources) ต่าง ๆ จำนวนมากมาย แต่ประชาชนมีเวลาและความสามารถที่จำกัดในการรับสารจากแหล่งต่าง ๆ รวมทั้ง ประชาชนมีความพอใจหรือไม่พอใจต่อแหล่งหรือผู้ส่งสารต่างๆแตกต่างกันไป ดังนั้น ในการ สื่อสารมวลชนประชาชนจึงเลือกที่จะเปิดรับสารจากผู้ส่งสารที่ตนพอใจเท่านั้น เช่น ในการดู โทรทัศน์มีสถานีให้เลือกชมมากมาย เมื่อถึงเวลาเสนอข่าวเราก็จะเลือกช่องที่เราสนใจ หรือ การฟังวิทยุก็จะฟังช่องที่เราเลือกฟังเป็นประจำ ดังนั้น ในการเลือกใช้สื่อใดโดยปกติแล้วเราจะเลือกใช้ สื่อมวลชนที่นำเสนอสอดคล้องกับแนวความคิดและทัศนคติของเรา เพราะโดยธรรมชาติคนเรามี ความต้องการที่จะปกป้องรักษา และส่งเสริมแนวความคิดเกี่ยวกับตนเอง (self-concept)

2. การเลือกรับรู้ หรือ ตีความ (Selective Perception or Selective Interpretation) เป็นกระบวนการกลั่นกรองขั้นต่อมา เมื่อบุคคลเลือกเปิดรับข่าวสารจากแหล่งใดแหล่งหนึ่ง ก็เชื่อว่าข่าวสารนั้นจะถูกรับรู้เป็นไปตามเจตนาของผู้ส่งสารทั้งหมด ผู้รับข่าวสารแต่ละคนอาจจะตีความหมายข่าวสารขึ้นเดียวกันที่ส่งผ่านสื่อมวลชนไม่ตรงกัน ความหมายของข่าวสารที่ส่งไปจึงมิได้อยู่ที่ตัวอักษรรูปภาพหรือคำพูดเท่านั้น แต่อยู่ที่ผู้รับสารจะเลือกรับหรือเลือกตีความความเข้าใจของตนตามทัศนคติ หรือตามประสบการณ์

3. การเลือกจดจำ (selective Retention) เป็นแนวโน้มในการเลือกจดจำข่าวสารเฉพาะส่วนที่ตรงกับความสนใจ ความต้องการ ทัศนคติ และมีจะลืมในส่วนที่ตนเองไม่สนใจ หรือไม่เห็นด้วยได้ง่าย ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าคนเราจะสามารถจดจำเรื่องที่สอดคล้องกับความคิดเห็นของตนเองได้ดีกว่าเรื่องที่ขัดแย้งกับความคิดของตน

ภาพที่ 2.1แบบจำลองกระบวนการเลือกรับรู้ (The Selective Perception Process)

วัตถุประสงค์ของการเลือกรับข่าวสาร หรือการบริโภคข่าวสารของผู้รับสารนั้น สุรพงษ์ โสธนะเสถียร, 2533 น. 40-44) ก็ได้จำแนกวัตถุประสงค์ของการเลือกเปิดรับข่าวสารไว้ 4 ประการ คือ

1. เพื่อการรับรู้ (Cognition) คือ ผู้รับสารต้องการสารสนเทศ (Information) เพื่อสนองต่อความต้องการและความอยากรู้
2. เพื่อความหลากหลาย (Diversion) เช่น การเปิดรับสื่อเพื่อแสวงหาความ เร้าใจ ตื่นเต้น สนุกสนาน รวมทั้งการพักผ่อน
3. เพื่ออรรถประโยชน์ทางสังคม (Social Utility) หมายถึง การต้องการสร้างความคุ้นเคยหรือการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม เช่นการใช้ภาษาร่วมสมัย เพื่อหลีกเลี่ยงงานประจำหรือหลีกเลี่ยงคนรอบข้าง
4. การผละสังคัม (Withdrawal) เป็นการเปิดรับสื่อหรือเข้าหาสื่อ เพื่อหลีกเลี่ยงงานประจำหรือหลีกเลี่ยงคนรอบข้าง

ทั้งนี้ แม็คคอมบส์ และเบ็คเกอร์ (McCombs and Becker, 1979 อ้างถึงใน เพชร เพ็ชรสวัสดิ์, 2548, น.19) ได้ให้ความเห็นว่า บุคคลเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนเพื่อตอบสนองความต้องการ 5 ประการ คือ

1. เพื่อต้องการรู้เหตุการณ์ (Surveillance) โดยการติดตามความเคลื่อนไหว และสังเกตการณ์สิ่งต่างๆรอบตัวจากสื่อมวลชน เพื่อจะได้รู้ทันเหตุการณ์ ทันสมัย
2. เพื่อต้องการช่วยตัดสินใจ (Decision) โดยเฉพาะการตัดสินใจในเรื่องเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน การเปิดรับข่าวสารทำให้บุคคลสามารถกำหนดความเห็นของตนต่อสถานะ หรือเหตุการณ์ต่างๆรอบตัวได้
3. เพื่อการพูดคุยสนทนา (Discussion) การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนทำให้บุคคลมีข้อมูลที่จะนำไปใช้ในการพูดคุยกับผู้อื่น
4. เพื่อความต้องการมีส่วนร่วม (Participation) เพื่อรับรู้และมีส่วนร่วมในเหตุการณ์ ความเป็นไปต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมรอบๆตัว
5. ต้องการเสริมความคิดเห็นหรือสนับสนุนการตัดสินใจที่ตนเองได้กระทำไปแล้ว (Reinforcement)

สำหรับความหมายของการเปิดรับสื่อและข่าวสารนั้น แซมมวล เบ็คเกอร์ (Samuel L. Becker, 1972) ได้ให้ความหมายของการเปิดรับข่าวสารโดยจำแนกตามพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร คือ

1. การแสวงหาข้อมูล (Information Seeking) กล่าวคือ บุคคลที่จะแสวงหา ข้อมูลเมื่อต้องการให้มีความคล้ายคลึงกับบุคคลอื่นในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือเรื่องทั่ว ๆ ไป
2. การเปิดรับข้อมูล (Information Receptivity) กล่าวคือ บุคคลจะเปิดรับ ข่าวสารเพื่อทราบข้อมูลที่ตนเองสนใจ อยากรู้ สนใจ หากมีข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับตนเองก็จะให้ความสนใจไปอ่านหรือดูหรือฟังเป็นพิเศษ
3. การเปิดรับประสบการณ์ (Experience Receptivity) กล่าวคือ บุคคลที่จะเปิดรับ ข่าวสารเพราะต้องการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือเพื่อผ่อนคลายอารมณ์

ซึ่งเหตุผลในการที่มนุษย์เลือกสนใจหรือตั้งใจรับข่าวสารอย่างไรจากสื่อใดนั้น Friedson, Riley, & Flowerman (1951) มีความเห็นแนวเดียวกันว่า แรงจูงใจที่ต้องการเป็นที่ยอมรับของสมาชิกภายในสังคมจะเป็นสิ่งที่ช่วยกำหนดความสนใจเปิดรับสื่อจากสื่อต่าง ๆ ก็เพื่อตอบสนองความต้องการของตน ซึ่งปรากฏการณ์นี้ เมอร์ตัน (Merton) ไรท์ (Wright) และวอเพลส (Waples) เรียกว่า “พฤติกรรมในการแสวงหาข่าวสาร” โดยที่ผู้รับข่าวสารจะเลือกรับข่าวสารจาก

สื่อใดนั้นย่อมเป็นไปตามบทบาทและสถานภาพทางสังคมของผู้รับสาร เพื่อนำไปเป็นหัวข้อในการสนทนาซึ่งจะทำให้ผู้รับสารรู้สึกว่าคุณเป็นส่วนหนึ่งของสังคม

นอกจากพฤติกรรมเลือกเปิดรับข่าวสารดังกล่าวแล้ว ยังมีองค์ประกอบอื่นๆ อีกหลายองค์ประกอบ ดังที่ วิลเบอร์ ชแรมม์ กล่าวไว้ (Wibur Schramm, 1973)

1. ประสบการณ์ เนื่องจากผู้รับสารย่อมมีประสบการณ์เกี่ยวกับข่าวสาร วัตถุ สิ่งของแตกต่างกันไป ประสบการณ์จึงเป็นตัวแปรที่ทำให้ผู้รับสารแสวงหาข่าวสารที่เคยเห็นแตกต่างกัน

2. การประเมินสารประโยชน์ของข่าวสาร เนื่องจากผู้รับสารจะแสวงหาข่าวสารที่ต้องการเพื่อสนองจุดประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่ง การประเมินสารประโยชน์ของข่าวสารจึงช่วยให้ผู้รับสารได้เรียนรู้ว่า ข่าวสารอย่างหนึ่งมีประโยชน์แตกต่างข่าวสารอีกอย่างหนึ่งด้วย

3. ภูมิหลังที่แตกต่างกัน เนื่องจากธรรมชาติของมนุษย์ที่มักจะสนใจสิ่งที่ไม่เคยพบมาก่อน รวมทั้งสนใจในความแตกต่างหรือการเปลี่ยนแปลงจากสภาพที่เป็นอยู่ในขณะนั้น

4. การศึกษาและสถานภาพทางสังคม นับเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่ก่อให้เกิดประสบการณ์ขึ้นในตัวบุคคลและเป็นผู้ชี้นำพฤติกรรมสื่อสารของผู้รับสาร ทั้งพฤติกรรมในการเลือกรับสื่อ และเลือกเนื้อหาข่าวสาร

5. ความสามารถในการรับสาร ซึ่งเกี่ยวกับสภาพร่างกายและจิตใจ ที่ทำให้พฤติกรรมเปิดรับสารของบุคคลแตกต่างกัน โดยสภาพร่างกายในที่นี้ คือ สภาพร่างกายที่สมบูรณ์ประสาทสัมผัสทุกอย่างทำงานได้อย่างปกติ ทั้งนี้สภาพร่างกายยังมีส่วนสัมพันธ์กับสติปัญญาของตนอีกด้วย การเปลี่ยนแปลงอายุที่สูงขึ้น ระยะเวลาในการได้รับการศึกษา รวมทั้งการเจริญเติบโตย่อมมีความสัมพันธ์ทางบวกและลบต่อการโน้มน้าวใจ

6. บุคลิกภาพ ของผู้รับสารแต่ละคนเป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการเปิดข่าวสารซึ่งมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ และพฤติกรรมของผู้รับสาร กล่าวคือ ผู้ที่มีความวิตกกังวลหรือตื่นเต้นมักได้รับอิทธิพลทางสังคมง่าย และมีความโน้มเอียงที่จะไม่เข้าไปเกี่ยวข้องกับข้อค้นหา เพื่อที่ว่า จะได้หลีกเลี่ยงอิทธิพลทางสังคมนั่นเอง

7. อารมณ์ สถานภาพทางอารมณ์ของผู้รับสารแต่ละคนเป็นตัวแปรสำคัญที่ทำให้ผู้รับสารเข้าใจความหมายของสาร หรืออาจเป็นอุปสรรคต่อความเข้าใจความหมายในข่าวสารของผู้รับสาร

8. ทัศนคติ เป็นตัวแปรที่มีอยู่ระหว่างการรับและการตอบสนองต่อข่าวสาร หรือสิ่งเร้าต่างๆ ด้วยการแสดงออกทางพฤติกรรมของผู้รับที่มีต่อข่าวสารแต่ละประเภทที่พบ กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ เป็นคุณสมบัติที่ผู้รับสารแต่ละคนมีอยู่ก่อนรับสาร โดยปกติทัศนคติของผู้รับสารเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงได้ เมื่อทัศนคติเปลี่ยนแปลงไป การส่งข่าวสารของผู้ส่งสารจะแตกต่างกันไป

ในทำนองเดียวกันกับการตอบสนองขอผู้รับจะเปลี่ยนไปตามสิ่งเร้าหรือข่าวสารที่เปลี่ยนแปลงไปด้วย

อีกทั้งยังกล่าวถึงหลักการทั่วไปของการเลือกความสำคัญของข่าวสารว่าขึ้นอยู่กับการใช้ความพยายามน้อยที่สุด (Least effect) และผลที่จะได้ (Promise of reward) ซึ่งอยู่ในรูปของสูตรการเลือกรับข่าวสาร ดังนี้

$$\text{การเลือกรับข่าวสาร} = \frac{\text{สิ่งตอบแทนที่คาดหวัง}}{\text{ความพยายามที่ต้องใช้}}$$

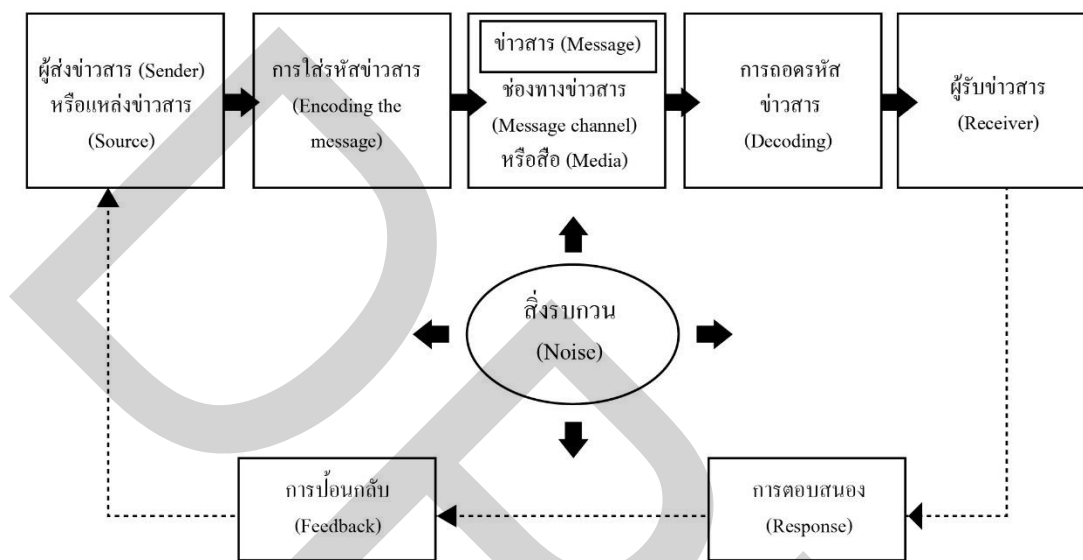
จากสูตรการเลือกรับข่าวสารดังกล่าว จะเห็นได้ว่า คนเรามีแนวโน้มที่จะเปิดรับข่าวสารที่ใช้ความพยายามน้อย เช่น ข่าวสารต่าง ๆ ที่อยู่ใกล้ตัว สามารถเลือกรับได้ง่ายและมีสาระประโยชน์ต่อตนเอง ในการเลือกนั้นอาจมีสาเหตุอื่น ๆ อีก เช่น ประสบการณ์ต่างกัน ความสามารถในการประเมินสาระประโยชน์ของข่าวสารตลอดจนสภาวะทางสังคมและจิตใจของแต่ละคนด้วย

นอกจากนั้น วิลเบอร์ แชมม และแอสกิน (Wilbur Schramm and Askin) ได้กล่าวถึงการเลือกเปิดรับสื่อของผู้รับสารไว้ในลักษณะเดียวกันว่า ผู้รับสารมีแนวโน้มที่จะเลือกเปิดรับสื่อที่สามารถจัดหามาได้ และสะดวกในการเปิดรับมากที่สุด รวมทั้งเป็นสื่อที่ผู้รับสารเปิดรับเป็นประจำ แม้ว่าผู้บริโภคจะเปิดรับสื่อมากน้อยแตกต่างกันอย่างไร มีเกณฑ์ในการกรองข่าวสารที่จะสนใจเลือกรับ เลือกตีความอย่างไร แต่เมื่อได้เปิดรับข่าวสารแล้ว จะมีผู้บริโภคเพียงบางส่วนที่สนใจอันเนื่องมาจากตรงกับความต้องการ จากนั้นก็จะเริ่มแสวงหาข่าวสารในปริมาณที่มากขึ้นและเข้าสู่การตัดสินใจเลือกตอบสนอง ซึ่งกว่าจะผ่านแต่ละขั้นตอนที่กล่าวมาข้างต้น จำนวนผู้บริโภคก็จะลดน้อยลงเรื่อย ๆ หรืออาจกล่าวได้ว่า ในขณะที่นักสื่อสารการตลาดมีความพยายามที่จะส่งข่าวสารข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์หรือบริการให้เกิดประสิทธิผลในการเปิดรับข่าวสารของผู้บริโภค สูงที่สุดเท่าที่จะทำได้แต่ก็ยังไม่สามารถควบคุมให้ข่าวสารข้อมูลเหล่านั้นเข้าสู่กระบวนการความสนใจ การเปลี่ยนแปลงทัศนคติ และจงใจให้เกิดพฤติกรรมการซื้อได้ในที่สุดในกลุ่มเป้าหมายที่ได้รับข่าวสารข้อมูลเหล่านั้น

กระบวนการติดต่อสื่อสาร

กระบวนการติดต่อสื่อสารจะเกิดขึ้นเมื่อใครคนใดคนหนึ่งเป็นผู้ส่งสาร (Sender) หรือแหล่งข่าวสาร (Source) ใส่รหัส (Encoding) ลงในข่าวสารหรือข้อความ (Message) แล้วส่งข่าวสารนั้นผ่านช่องทางการสื่อสาร (Channel) หรือสื่อ (Media) ไปยังผู้รับข่าวสาร (Receiver) หรือ Audience) ซึ่งผู้รับจะทำการถอดรหัส (Decoding) โดยใช้ความรู้สึกรับรู้ความหมายข้อมูลที่ได้รับ

เมื่อผ่านขั้นตอนการถอดรหัสแล้วผู้รับข่าวสารจะมีการตอบสนอง (Response) และส่งข้อมูลหรือข่าวสารป้อนกลับ (Feedback) มายังผู้ส่งข่าวสาร โดยในการสื่อสารนั้นข้อความที่ถูกส่งไปอาจจะมีสภาพจิตใจของผู้รับบ้าง ปัญหาเทคโนโลยีบ้าง หรือข้อความจากบุคคลอื่นที่มีอิทธิพลบ้างเป็นสิ่งรบกวน (Noise) ที่อาจจะลดอิทธิพลของข้อความในการสื่อสารลงไป

ภาพที่ 2.2 องค์ประกอบของกระบวนการติดต่อสื่อสาร (Elements in the communication process)

ที่มา: Philip Kotler, op. cit., footnote 2, p. 565, อ้างถึงใน เสรี วงษ์มณฑา, ครบเครื่องเรื่อง การสื่อสารการตลาด, น. 5

อย่างไรก็ตามแม้ว่าบุคคลจะมีพฤติกรรมในการเปิดรับข่าวสารที่แตกต่างกัน มีวัตถุประสงค์ในการเปิดรับข่าวสารที่แตกต่างกัน มีองค์ประกอบในการเปิดรับสารที่แตกต่างกัน และมีความต้องการในการเปิดรับข่าวสารที่แตกต่างกันนั้น แต่โดยทั่วไปแล้วบุคคลจะทำการเปิดรับข่าวสารอยู่ 3 ลักษณะ (ดวงฤทัย พงศ์ไพฑูรย์, 2544น. 13-14) คือ

1. การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน โดยผู้รับสารมีความคาดหวังจากสื่อมวลชนว่าการบริโภคข่าวสารจากสื่อมวลชนจะช่วยตอบสนองความต้องการของเขาได้ ซึ่งจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติหรือเปลี่ยนลักษณะนิสัย เปลี่ยนพฤติกรรมบางอย่างได้โดยการเลือกบริโภคสื่อมวลชนนั้นจะขึ้นอยู่กับความต้องการ หรือแรงจูงใจของผู้รับสารเอง เพราะบุคคลแต่ละคนย่อมมีวัตถุประสงค์และความตั้งใจในการใช้ประโยชน์แตกต่างกันไป

2. การเปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคล โดยสื่อบุคคล หมายถึง ตัวบุคคลผู้ที่นำข่าวสารจากบุคคลหนึ่งไปยังอีกบุคคลหนึ่ง โดยอาศัยการติดต่อระหว่างบุคคล (Interpersonal Communication) ที่จะมีปฏิกริยาโต้ตอบระหว่างกัน โดย โรเจอร์สและชูเมกเกอร์ (Rogers and Shoemaker, 1971) กล่าวว่า ในกรณีที่ต้องการให้บุคคลใดเกิดการยอมรับสารนั้นควรที่จะใช้การสื่อสารระหว่างบุคคล โดยใช้สื่อบุคคลเป็นผู้เผยแพร่ข่าวสาร สื่อบุคคลนี้จะมีประโยชน์อย่างมากในกรณีที่ผู้ส่งสารหวังผลให้ผู้รับสารมีความเข้าใจกระจ่างชัดเจนและตัดสินใจรับสารได้อย่างมั่นใจยิ่งขึ้น ซึ่งการสื่อสารระหว่างบุคคลนี้สามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้ (เสถียร เขยประทับ, 2525)

2.1 การติดต่อโดยตรง (Direct Contact) เป็นการเผยแพร่ข่าวสารเพื่อสร้างความเข้าใจ หรือชักจูงโน้มน้าวใจกับประชนโดยตรง

2.2 การติดต่อโดยกลุ่ม (Group Contact of Community Public) โดยกลุ่มจะมีอิทธิพลต่อบุคคลส่วนรวม ช่วยให้การสื่อสารของบุคคลบรรลุเป้าหมายได้เพราะเมื่อกลุ่มมีความสนใจมุ่งไปในทิศทางใด บุคคลส่วนใหญ่ในกลุ่มก็จะมีคามสนใจในทางนั้นด้วย

3. การเปิดรับข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจ โดยสื่อเฉพาะกิจ หมายถึง สื่อที่ถูกผลิตขึ้นมาโดยมีเนื้อหาสาระที่เฉพาะเจาะจงและมีจุดมุ่งหมายหลักอยู่ที่ผู้รับสารเฉพาะกลุ่ม (ปรมะ สตะเวทิน 2532น. 99 อ้างถึงใน เกศินี จุฑาวิจิตร, 2540น.135) ตัวอย่างของ สื่อเฉพาะกิจเช่น จุลสาร แผ่นพับ โปสเตอร์ ใบปลิวคู่มือ นิทรรศการ เป็นต้น ดังนั้น การเปิดรับข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจนี้ ผู้รับสารจะได้รับข้อมูลข่าวสารหรือความรู้เฉพาะเรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างเฉพาะเจาะจง

โดยปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกเปิดรับข่าวสารของแต่ละบุคคลนั้น ทอดด์ ฮันท์ และ เบรนต์ ดีรูเบน (Todd Hunt and Brent d. Ruben, 1993น.65 อ้างถึงในปรมะ สตะเวทิน, 2541 น. 122-124) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกเปิดรับข่าวสารของบุคคลไว้ดังนี้

1. ความต้องการ (Need) เป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดปัจจัยหนึ่งในกระบวนการเลือกของมนุษย์ ความต้องการทุกอย่างของมนุษย์ ทั้งความต้องการทางกายและใจ ทั้งความต้องการระดับสูงและความต้องการระดับต่ำ ย่อมเป็นตัวกำหนดการเลือกของเรา เราเลือกเพื่อตอบสนองความต้องการของเรา เพื่อให้ได้ข่าวสารที่ต้องการ เพื่อแสดงรสนิยม เพื่อการยอมรับในสังคม เพื่อความพอใจ ฯลฯ

2. ทักษคติและค่านิยม (Attitude and Values) คือความชอบและมีใจโน้มเอียง (Preference and Predisposition) ต่อเรื่องต่าง ๆ ส่วนค่านิยม คือ หลักพื้นฐานที่เรายึดถือ เป็นความรู้สึกที่ว่าเราควรจะทำหรือไม่ควรทำอะไรในการมีความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมและคน ซึ่งทัศนคติและค่านิยมมีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อการเลือกใช้สื่อมวลชน การเลือกข่าวสาร การเลือกตีความหมายและการเลือกจดจำ

3. เป้าหมาย (Goal) มนุษย์ทุกคนมีเป้าหมาย มนุษย์ทุกคนกำหนดเป้าหมายในการดำเนินชีวิต ทั้งในเรื่องอาชีพ การเข้าสมาคม การพักผ่อน เป้าหมายของกิจกรรม ต่าง ๆ ที่เรากำหนดขึ้นนี้จะมีอิทธิพลต่อการเลือกใช้สื่อมวลชน การเลือกข่าวสาร การเลือกตีความหมาย และการเลือกจดจำเพื่อสนองเป้าหมายของตน

4. ความสามารถ (Capability) ความสามารถของเราเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง รวมทั้งความสามารถด้านภาษามีอิทธิพลต่อเราในการที่จะเลือกรับข่าวสาร เลือกตีความหมาย และเลือกเก็บเนื้อหาของข่าวนั้นไว้

5. การใช้ประโยชน์ (Utility) เราจะให้ความสนใจและใช้ความพยายามในการที่จะเข้าใจ และจดจำข่าวสารที่เราสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้

6. สไตล์ในการสื่อสาร (Communication Style) การเป็นผู้รับสารของเรานั้นส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับสไตล์ในการสื่อสารของเรา คือ ความชอบหรือไม่ชอบสื่อบางประเภท ดังนั้นบางคนจึงชอบฟังวิทยุ บางคนชอบดูโทรทัศน์ บางคนชอบอ่านหนังสือพิมพ์ ฯลฯ

7. สถานะ (Context) หมายถึง สถานที่ บุคคล และเวลาที่อยู่ในสถานการณ์การสื่อสาร สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้มีอิทธิพลต่อการเลือกของผู้รับสาร การมีคนอื่นอยู่ด้วย มีอิทธิพลโดยตรงต่อการเลือกใช้สื่อและข่าวสาร การเลือกตีความหมายและเลือกจดจำข่าวสาร การที่เราต้องถูกมองว่าเป็นอย่างไร การที่เราคิดว่าคนอื่นมองเราอย่างไร เราเชื่อว่าคนอื่นคาดหวังอะไรจากเรา และการที่คิดว่าคนอื่นคิดว่าเราอยู่ในสถานการณ์อะไร ล้วนแต่มีอิทธิพลต่อการเลือกของเรา

8. ประสบการณ์และนิสัย (Experience and Habit) ในฐานะของผู้รับสาร ผู้รับสารแต่ละคนพัฒนานิสัยการรับสาร อันเป็นผลมาจากประสบการณ์ในการรับข่าวสารของเรา เราพัฒนาความชอบสื่อชนิดใดชนิดหนึ่ง รายการประเภทใดประเภทหนึ่ง ดังนั้นเราจึงเลือกใช้สื่อชนิดใดชนิดหนึ่ง สนใจเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ตีความหมายอย่างใดอย่างหนึ่ง และเลือกจดจำเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

ขวัญเรือน กิตติวัฒน์ (2531, น. 23-26) มีความเห็นว่า ปัจจัยที่ทำให้บุคคลมีการ เปิดรับข่าวสารที่แตกต่างกันคือ

1. ปัจจัยด้านบุคลิกภาพและจิตวิทยาส่วนบุคคล มีแนวคิดว่าคนเราแต่ละคนมีความแตกต่างเฉพาะตัวบุคคลอย่างมากในด้านโครงสร้างทางจิตวิทยาส่วนบุคคล ซึ่งเป็นผลสืบเนื่องมาจากลักษณะการอบรมเลี้ยงดูที่แตกต่างกัน การดำรงชีวิตในสภาพ แวดล้อมที่แตกต่างไม่เหมือนกัน ซึ่งส่งผลกระทบต่อระดับ สติปัญญา ความคิด ทักษะคติ ตลอดจนกระบวนการของการรับรู้ การสนใจ

2. ปัจจัยด้านสภาพความสัมพันธ์ทางสังคม เนื่องจากคนเรามักจะยึดติดกับกลุ่มสังคมที่ตนสังกัดอยู่เป็นกลุ่มอ้างอิง (Reference Group) ในการตัดสินใจที่จะแสดงออกซึ่งพฤติกรรมใด ๆ ก็ตาม นั่นคือ มักจะคล้อยตามกลุ่มในแง่ความคิด ทักษะคติ และพฤติกรรมเพื่อให้เป็นที่ยอมรับของกลุ่ม

3. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมนอกระบบการสื่อสาร เชื่อว่าลักษณะต่าง ๆ ได้แก่ เพศ อาชีพ ระดับการศึกษา รายได้ ทำให้เกิดความคล้อยคลึงของการเปิดรับเนื้อหาของการสื่อสาร รวมถึงการตอบสนองต่อเนื้อหาดังกล่าวไม่แตกต่างกันด้วย

จากแนวความคิดเกี่ยวกับการเปิดรับสื่อและข่าวสาร (Media Selective and Exposure) นี้จะเห็นได้ว่าสื่อและข่าวสารเป็นปัจจัยสำคัญ ในการนำมาประกอบการตัดสินใจในการเปิดรับข่าวสารของแต่ละบุคคล ยิ่งบุคคลเกิดความไม่แน่ใจเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งมากเท่าใดบุคคลนั้นย่อมต้องการเปิดรับข่าวสารมากขึ้นเท่านั้น โดยไม่จำกัดว่าจะทำการเปิดรับข่าวสารจากสื่อใด ไม่ว่าจะเป็น สื่อมวลชน สื่อบุคคล หรือสื่อเฉพาะกิจ แต่ทั้งนี้บุคคลส่วนใหญ่จะเปิดรับข่าวสารเฉพาะเรื่องที่ตนให้ความสนใจ หรือเรื่องที่ตอบสนองต่อความต้องการเท่านั้น เนื่องจากข่าวสารในปัจจุบันมีมากเกินไปกว่าที่ผู้รับสารจะรับได้ทั้งหมด จึงทำให้เกิดกระบวนการเลือกรับข่าวสารขึ้น อย่างไรก็ตามการเลือกรับข่าวสารของแต่ละบุคคลนั้น จะมีปัจจัยในการเลือกรับข่าวสารที่แตกต่างกัน ทั้งตามลักษณะส่วนบุคคล วัตถุประสงค์หรือความต้องการ รวมถึงสภาพแวดล้อมในสังคม ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ย่อมส่งผลให้แต่ละบุคคลมีพฤติกรรมในการเปิดรับข่าวสารที่แตกต่างกันด้วย

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์ผู้รับสาร (Audience Analysis)

ผู้รับสารในการสื่อสารนั้น อาจมีความหมายถึง บุคคลคนเดียว (Individual) เช่น ผู้ฟังของการสนทนาของบุคคล 2 คน หรืออาจมีความหมายถึงกลุ่มบุคคล (Group) เช่น กลุ่มผู้ฟังการบรรยายหรือกลุ่มผู้ชมการแสดง เป็นต้น และอาจหมายถึงมวลชน (Mass) ได้ เช่น ผู้ชมรายการโทรทัศน์ ผู้ฟังรายการวิทยุหรือผู้อ่านหนังสือพิมพ์ เป็นต้น โดยการจำแนกประเภทผู้รับสารพรทิพย์ วรกิจโกศาทร (2532, น. 295-302) จำแนกประเภทของผู้รับสารเป็น 3 ประเภท คือ

1. ประเภทของผู้รับสารจำแนกตามลักษณะของการสื่อสาร

ซึ่งแบ่งได้เป็น 4 ลักษณะ คือ

1.1 ผู้รับสารในการสื่อสารระหว่างบุคคล ผู้รับสารลักษณะนี้อาจจะเป็นผู้ที่เฝ้าฝ่ายรับข่าวสารประเภทเดียวที่ไม่ค่อยมีอิทธิพลในการสื่อสารหรือมีอิทธิพลมากในการสื่อสาร ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะของการสื่อสารว่าจะเป็นการบอกกล่าวหรือให้ความรู้ การซักถามหรือสัมภาษณ์ การแลกเปลี่ยนความรู้และทัศนคติ อย่างไรก็ตามไม่ว่าผู้รับสารจะมีอิทธิพลต่อการสื่อสารลักษณะนี้

มากหรือน้อย ประสิทธิภาพในการสื่อสารยังขึ้นอยู่กับ การเข้ารหัส (Encoding) ของผู้ส่งสารและการถอดรหัส (Decoding) ของผู้รับสารด้วย

1.2 ผู้รับสารในการสื่อสารกลุ่มเล็ก การสื่อสารลักษณะนี้จะคล้ายกับการสื่อสารระหว่างบุคคล แต่การสื่อสารกลุ่มเล็กจะมีผู้รับสารจำนวนมากขึ้น ปกติจะมีประมาณ 5-9 คน (หรือมากน้อยกว่าจำนวนนี้เล็กน้อย) ผู้รับสารของการสื่อสารลักษณะนี้มีคุณสมบัติที่เหมือนกัน (homogeneous) หรือแตกต่างกัน (heterogeneous) ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเงื่อนไขของการสื่อสารว่ามีลักษณะเป็นการบอกกล่าวหรือให้ความรู้หรือการสื่อสารที่มีลักษณะแลกเปลี่ยนความรู้และทัศนคติ

1.3 ผู้รับสารในการสื่อสารสาธารณะ ลักษณะของการสื่อสารประเภทนี้จะมีผู้รับสารจำนวนมากตั้งแต่ 30-40 คนไปจนถึงพันๆ คน แล้วแต่สถานการณ์ของการสื่อสารนั้นๆ ดังนั้นโอกาสที่ผู้รับสารจะแสดงปฏิกิริยาโต้ตอบจึงอยู่ในขอบเขตจำกัด กล่าวคือ ผู้รับสารจะสามารถแสดงออกได้ด้วยการตอบมือ หัวเราะ หรือให้ความสนใจ แต่การแสดงปฏิกิริยาโต้ตอบที่ลึกซึ้ง หรือการแลกเปลี่ยนความรู้หรือทัศนคตินั้นมีน้อยมาก ดังนั้นประสิทธิภาพในการสื่อสารจึงขึ้นอยู่กับผู้ส่งสารเป็นสำคัญ และยังมีความผันแปรไปตามจุดมุ่งหมายของการสื่อสารด้วย

1.4 ผู้รับสารในการสื่อสารมวลชน ผู้รับสารในการสื่อสารประเภทนี้มีลักษณะเด่น 3 ประการ คือ

1.4.1 มีความแตกต่างกัน เนื่องจากสื่อสารมวลชนครอบคลุมผู้รับสารได้กว้างไกล และไม่สามารถจะสร้างขอบเขตจำกัดการสื่อสารเพื่อผู้รับสารกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งโดยเฉพาะได้ จึงทำให้มีผู้รับสารจำนวนมากและแน่นอนว่าจะต้องส่งผลไปยังผู้รับสารที่มีความแตกต่างกันทั้งไม่รู้จักกัน สื่อสารมวลชนอาศัยสื่อมวลชน (mass media) เป็นสื่อกลางในการสื่อสารทำให้ผู้รับสารและผู้ส่งสารไม่พบหน้ากัน โอกาสที่จะทำความรู้จักกันจึงมีน้อย

1.4.2 มีข้อจำกัดในการแสดงออกจากการที่ผู้รับสารในการสื่อสารประเภทนี้มีจำนวนมาก และมีความหลากหลายแตกต่างกัน ดังนั้น โอกาสในการแสดงความคิดเห็นหรือมีปฏิกิริยาโต้กลับ (feedback) ต่อการสื่อสารจึงมีน้อยมาก

2. ประเภทผู้รับสารจำแนกตามผลกระทบของการสื่อสาร

ผลกระทบของการสื่อสารทำให้สามารถจำแนกผู้รับสารออกได้เป็น 2 ประเภท คือ

2.1 ผู้รับสารที่เป็นผู้ถูกกระทำ (Passive Receiver) หมายถึง ผู้รับสารที่มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านความรู้ ความเข้าใจ ทัศนคติ และพฤติกรรม เนื่องจากการสื่อสาร ซึ่งอาจเกิดผลของการและใช้เวลาก็ได้ แนวความคิดเกี่ยวกับผู้รับสารที่มีลักษณะเป็นผู้ถูกกระทำนี้ เริ่มตั้งแต่ต้นคริสต์ศตวรรษที่ 20 โดยทฤษฎีเข็มฉีดยา (Hypodermic Needle Theory) หรือเป็นที่รู้จักกันว่าทฤษฎี

กระสุนปืน (Bullet Theory) ซึ่งกล่าวว่าการสื่อสารมีพลังที่จะสามารถเปลี่ยนแปลงความคิด ความเชื่อ ทศนคติ และพฤติกรรมของคนได้

2.2 ผู้รับสารที่เป็นผู้กระทำ (Active Receiver) หมายถึงผู้รับสารที่มีอิทธิพลในการกำหนดการสื่อสารได้ เช่น กำหนดผู้ส่งสาร กำหนดข่าวสารและกำหนดสื่อ เป็นต้น แนวความคิดเกี่ยวกับลักษณะของผู้รับสารกลุ่มนี้ เกิดขึ้นจากการศึกษาค้นคว้าและข้อเท็จจริงที่ว่าผู้รับสารไม่ได้เป็นผู้ถูกกระทำเสมอไป และการสื่อสารไม่มีผลหรือมีอิทธิพลต่อทัศนคติและพฤติกรรมของผู้รับสารด้วย

3. ประเภทของผู้รับสารจำแนกตามกลุ่มเป้าหมายของการสื่อสาร

ความเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคม เศรษฐกิจและการเมือง ประจวบกับวิวัฒนาการทางด้านเทคโนโลยีและวิทยาการการสื่อสารสมัยใหม่ เป็นเหตุให้การสื่อสารในปัจจุบันมีความซับซ้อนมากขึ้น และผลที่ได้อย่างหนึ่งจากการเปลี่ยนแปลงเช่นนี้คือการจำแนกผู้รับสารออกเป็น 2 ประเภทคือ

3.1 ผู้รับสารที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย (Target Audience) ซึ่งมีลักษณะเด่นดังนี้

3.1.1 มีจำนวนที่คาดคะเนได้ (Predictable Size) กล่าวคือ เมื่อผู้ส่งสารมีจุดมุ่งหมายในการสื่อสารเพื่อบุคคลกลุ่มหนึ่งกลุ่มใดแล้ว เขาก็พอจะคาดคะเนได้ว่าบุคคลกลุ่มนี้มีจำนวนประมาณเท่าไร

3.1.2 มีลักษณะที่เหมือนกัน (Homogeneous) กล่าวคือ อาจมีลักษณะทางด้านประชากรศาสตร์ที่เหมือนกัน หรืออย่างน้อยจะต้องมีความสนใจข่าวสารร่วมกัน

3.1.3 มีความเห็นที่เป็นที่ยอมรับ (Accepted Expression) ในเมื่อจุดมุ่งหมายของการสื่อสารเพื่อกกลุ่มเป้าหมายนี้ ดังนั้นข้อคิดเห็นข้อเสนอแนะ คำติชมหรือปฏิกิริยาโต้ตอบในรูปแบบต่างๆ มักเป็นที่ยอมรับในการพิจารณา

3.2 ผู้รับสารทั่วไป (General Audience) แตกต่างจากผู้รับสารที่เป็นกลุ่มเป้าหมายดังนี้

3.2.1 มีจำนวนที่คาดคะเนไม่ได้ (Unpredictable size) คือไม่สามารถทราบจำนวนที่แน่นอนชัดเจนของผู้รับสารได้ โดยเฉพาะการสื่อสารมวลชน

3.2.2 มีลักษณะที่แตกต่างกัน (Heterogeneous) เนื่องจากผู้รับสารทั่วไปมีจำนวนมาก จึงมีความหลากหลายแตกต่างกันในตัวแปรทางด้านประชากรศาสตร์ ความสนใจ ความเชื่อ ค่านิยม ฯลฯ

3.2.3 มีข้อจำกัดในการแสดงความคิดเห็น (Limited Expression) เนื่องจากไม่ใช่กลุ่มเป้าหมายโดยตรง ถึงแม้จะมีปฏิกิริยาโต้ตอบมาบ้าง ปฏิกิริยาดังกล่าวมักจะไม่มีความหมายต่อ

ผู้ส่งสารมาก ยกเว้นในกรณีที่มีปฏิริยาโต้ตอบมากๆ และเป็นกลุ่มอ้างอิงใน กาญจนา แก้วเทพ, 2541, น.190)

Clause (1968) ใช้เกณฑ์เรื่อง “การรับสารอย่างจริงๆ” มาเป็นเกณฑ์ในการแบ่งประเภท ผู้รับสารเป็น 4 ประเภท คือ

1. กลุ่มผู้รับสารที่ถูกคาดว่าจะสามารถครอบคลุมการส่งสารไปได้ (Potential Public) เช่น การประมาณการของสถานีโทรทัศน์ว่ามีกำลังสูง ครอบคลุมพื้นที่ในกี่จังหวัดหรือตัวเลขครัวเรือนที่มีจำนวนเครื่องรับวิทยุ
2. กลุ่มผู้รับสารที่เปิดรับสารนั้นจริงๆ (Effective Public) ได้แก่ คนที่ซื้อหนังสือพิมพ์อ่าน เปิดวิทยุรับฟัง เปิดโทรทัศน์ดูรายการจริงๆ
3. กลุ่มผู้รับสารที่เปิดรับแต่เนื้อหาเฉพาะๆ แบบประจำ รายการ (Particular Message Public) ได้แก่ ผู้ฟังรายการเพลงของสถานีวิทยุ ผู้ที่ชมรายการละครโทรทัศน์ ดังที่มีการสำรวจความนิยมกันอยู่เป็นประจำ
4. กลุ่มผู้รับสารที่ได้รับผลอย่างแท้จริงจากสื่อ (Actually Affected Public) ได้แก่ กลุ่มผู้รับสารกลุ่มพิเศษที่มีความสัมพันธ์ที่เป็นลักษณะเฉพาะกับสื่อ ซึ่งเราอาจจะศึกษาได้จากพฤติกรรมผู้รับสารหลายอย่าง เช่น การเขียนจดหมายเข้าไปแสดงความคิดเห็น การเข้าร่วมกิจกรรมที่รายการวิทยุจัด เป็นต้น

ซึ่งเกณฑ์ในการแบ่งประเภทผู้รับสารดังกล่าวนี้ ทำให้การศึกษาผู้รับสารมีความละเอียดมากยิ่งขึ้น โดย Mc Quail (1997, น.26-36) ได้จำแนกประเภทของผู้รับสารด้วยการใช้เกณฑ์ทางสังคมและเกณฑ์ของสื่อเอง สามารถแบ่งได้เป็น 3 ประเภท คือ

1. ผู้รับสารที่เป็นกลุ่มสังคมหรือสาธารณชน (The Audience as Group or Public) ผู้รับสารคือ กลุ่มหรือสาธารณชนซึ่งมีความเป็นกลุ่ม และมีเอกลักษณ์ก่อนที่จะมาเป็นผู้ชม ในสังคมสมัยใหม่การแบ่งแยกกลุ่มต่างๆ รวมทั้งการนิยามกลุ่มที่เป็นกลุ่มผู้ชมเป็นเรื่องที่ยาก อย่างไรก็ตามยังพอมีกกลุ่มที่สามารถกำหนดความเป็นกลุ่มได้ 2 กลุ่ม คือ กลุ่มการเมืองกับกลุ่มศาสนา เช่น การผลิตหนังสือพิมพ์ประจำกลุ่มการเมืองกับกลุ่มศาสนาหรือกลุ่มที่ไปทำกิจกรรมที่โบสถ์ ซึ่งผลิตขึ้นเพื่อสื่อสารกันภายในกลุ่มหรือนอกกลุ่ม โดยอาจจะมีวัตถุประสงค์ในการสรรหาสมาชิกใหม่หรือการเผยแพร่แนวความคิดของกลุ่มไปสู่ภายนอก การจำแนกประเภทผู้รับสารแบบนี้มีความหลากหลาย ตัวอย่างเช่น พรรคคอมมิวนิสต์ หรือสิ่งพิมพ์ของพรรคคอมมิวนิสต์ในรัสเซีย ซึ่งความจริงแล้วไม่ได้เป็นสิ่งตีพิมพ์สำหรับมวลชนแต่เป็นสิ่งพิมพ์สำหรับสมาชิกในกลุ่ม
2. ผู้รับสารที่เป็นกลุ่มสนใจ (The Gratification Set as Audience) คือ การที่ผู้รับสารอาจจะจัดกลุ่มกันเองตามความสนใจหรือความต้องการต่าง ๆ แล้วแต่เรื่อง กลุ่มต่าง ๆ ประกอบด้วย

สมาชิกซึ่งอาจจะไม่มีอะไรร่วมกันอยู่ นอกจากความสนใจเฉพาะเรื่องเฉพาะเวลานั้น ทั้งนี้การกำหนดผู้รับสารจะกำหนดจากความสนใจร่วมกันมากกว่าลักษณะประจำตัวของสมาชิกของกลุ่ม นั่นคือจะมองผู้รับสารตามความสนใจร่วมกันไม่มองตามลักษณะส่วนบุคคล

3. การมองผู้รับสารตามสื่อ (The Medium Audience) เป็นการนิยามผู้รับสารตามสื่อ เช่น โทรทัศน์ ภาพยนตร์ สิ่งพิมพ์ต่างๆ เป็นการกำหนดตามพฤติกรรมของผู้รับสาร เช่น นักดูภาพยนตร์ นักอ่าน นักดูโทรทัศน์ ซึ่งไม่ยากที่จะกำหนดผู้รับสารตามสื่อเหล่านี้ ทั้งนี้อาจจะถือว่าผู้รับสารประเภทนี้เป็นมวลชนจริงๆ เพราะประกอบด้วยผู้คนที่หลากหลาย

4. ผู้รับสารที่กำหนดด้วยช่องทางหรือเนื้อหา (Audiences Defined by Channel or Content) อาจจะมีการกำหนดกลุ่มผู้รับสารว่าเป็นกลุ่มผู้อ่านหนังสือเล่มหนึ่ง หรือผู้ชมภาพยนตร์เรื่องหนึ่งหรือผู้ฟังรายการวิทยุ รายการหนึ่ง การกำหนดผู้ชมประเภทนี้ง่ายกว่าประเภทอื่น และมีความหมายในเชิงการตลาด (marketing) ที่ชัดเจนสมควร การกำหนดกลุ่มผู้รับสารตามแนวคิดนี้อาจจะเป็นการกำหนดกลุ่มผู้รับสารที่มีประโยชน์มากกว่าวิธีอื่นและเป็นวิธีที่มีประโยชน์ในทางปฏิบัติและเชิงการตลาดที่ชัดเจนและปฏิบัติได้ทันที เช่น อาจจะมีผู้ชมประจำของช่องใดช่องหนึ่งหรือรายการใดรายการหนึ่งซึ่งง่ายต่อการวัด อาจจะมีกลุ่มผู้ชมตามประเภทของเรื่อง ประเภทของข่าว ประเภทของกีฬา ตามตัวนักแสดง นักร้อง นักเขียน อันนำไปสู่การเป็นผู้รับสารประจำ รายการประจำ นักแสดงประจำคนที่เป็นสมาชิกกลุ่มผู้รับสารประจำนั้นจะมีพฤติกรรมเฉพาะกลุ่ม การแต่งกายเฉพาะกลุ่ม การพูดเฉพาะกลุ่ม การใช้สื่อเฉพาะกลุ่ม อาจจะได้ว่ากลุ่มผู้รับสารประจำวัน เป็นกลุ่มทางสังคมก็ได้ หรือเป็นกลุ่มที่ถูกสร้างขึ้นมาโดยสื่อมวลชนแต่การพัฒนาของกลุ่มผู้รับสารประจำรายการนั้นไม่สามารถทำนายได้

แบบการวิเคราะห์ผู้รับสารมีหลายแบบ เช่น แบบการวิเคราะห์ผู้รับสารที่ใช้ทฤษฎีการมองผู้รับสารอย่าง active หรือ passive หรืออาจแบ่งตามค่านิยมผู้รับสาร นอกจากนี้กาญจนา แก้วเทพได้นำเสนอแบบการวิเคราะห์ผู้รับสารเพื่อให้สะดวกต่อการนำไปใช้งานในภาคปฏิบัติซึ่งแบ่งได้ 3 แนวทาง ดังนี้

1. แบ่งตามลักษณะเกณฑ์ของประชากร (Demo-graphic aspect) อันเป็นวิธีการที่เรา มักจะพบในงานวิจัยโดยทั่วไป ตัวแปรด้านประชากรที่นิยมนำมาใช้ คือ อายุ ภูมิฐานะ การศึกษา เพศ ฐานะเศรษฐกิจ (รายได้)

2. แบ่งตามคุณลักษณะด้านจิตวิทยา (Psychological aspect) ตัวแปรที่นำมาใช้ส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องบุคลิกภาพแบบต่างๆ แบบแผนวิธีคิด ลักษณะทางอารมณ์ สำหรับแนวทางนี้ในระยะเวลาค่อมาได้พัฒนามาเป็นเกณฑ์ในเรื่องวิถีการใช้ชีวิต (lifestyle) ซึ่งกำลังเป็นที่นิยมอยู่ในปัจจุบัน

3. ใช้เกณฑ์เรื่องการแสวงหาข่าวสารของผู้รับสาร (Information Acquisition) เกณฑ์นี้เป็นการพัฒนามาจากแนวคิดเรื่องการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจในการรับสาร (Uses and Gratifications Approach)

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมมนุษย์ (Human Behavior Theory)

เมื่อพิจารณาการใช้การแบ่งตามลักษณะเกณฑ์ของประชากรของผู้รับสารเพิ่มเติม พบว่า ลักษณะเกณฑ์ของประชากรมีผลต่อพฤติกรรมของผู้รับสารอย่างเป็นเหตุเป็นผล กล่าวคือ เชื่อว่า คนเราทำพฤติกรรมต่างๆ ตามแรงผลักดันจากภายนอก (Exogenous Factors) และพฤติกรรมโดยส่วนใหญ่ของคนเราจะเป็นไปตามแบบฉบับที่สังคมวางไว้ เช่น คนรุ่นไหนควรทำพฤติกรรมอย่างไร และสังคมทั่วไปมักจะกำหนดให้บุคคลที่มีลักษณะทางประชากรที่แตกต่างกัน มีแบบแผนพฤติกรรมที่แตกต่างกัน โดย ประเม สตะเวทิน (2546, น. 112-117) กล่าวถึง ลักษณะประชากรศาสตร์ และสังคมเศรษฐกิจ ที่สำคัญ ดังนี้

1. อายุ (Age) มีผลต่อพฤติกรรมแสดงออกและพฤติกรรมการตัดสินใจ อายุนับเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้คนมีความแตกต่างกันในด้านความคิดและพฤติกรรม และเป็นสิ่งกำหนดความแตกต่างในเรื่องความยากง่ายในการเข้าใจด้วย ดังที่ วิลเลียม ดี บรูค (Brooks, 1971, pp. 211-212) กล่าวว่า โดยทั่วไปคนที่มีอายุน้อยมักจะมีความคิดเสรีนิยม (liberal) ยึดถืออุดมการณ์ (Idealistic) ใจร้อน (Impatient) และมองโลกในแง่ดี (Optimistic) มากกว่าคนที่มีอายุมาก ในขณะที่คนที่มีอายุมากจะมีความคิดอนุรักษนิยม (Conservative) ยึดถือการปฏิบัติ (Pragmatic) มีความระมัดระวัง (Cautious) และมองโลกในแง่ร้าย (Pessimistic) มากกว่าคนที่มีอายุน้อย นอกจากนี้ คนที่มีอายุมากมักจะเปิดรับสื่อมวลชนเพื่อเปิดรับข่าวสารหนักๆ มากกว่าเพื่อความบันเทิง อาทิ การอ่านจดหมายถึงบรรณาธิการ ข่าวเศรษฐกิจ การเมือง หรือบทบรรณาธิการ มากกว่าอ่านเรื่องตลกหรือข่าวกีฬา ในการฟังวิทยุและดูโทรทัศน์ก็เช่นกัน คนที่มีอายุมากมักจะฟังหรือรับชมรายการหนักๆ อาทิ ข่าวอภิปรายปัญหาทางสังคม เศรษฐกิจ รายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษา มากกว่ารายการเพื่อความบันเทิง

2. เพศ (Sex) ความแตกต่างทางด้านเพศ ทำให้บุคคลมีพฤติกรรมในการติดต่อสื่อสารที่แตกต่างกัน วิลเลียม ดีบรูค (Brooks, 1971, pp. 211-212) กล่าวว่า ผู้หญิงและผู้ชายมีความแตกต่างกันอย่างมากในเรื่องความคิด ค่านิยม และทัศนคติ ทั้งนี้ เนื่องจากวัฒนธรรมและสังคม ได้กำหนดบทบาทและกิจกรรมของหญิงชายไว้ต่างกัน ผู้หญิงจึงมักเป็นคนที่มีจิตใจอ่อนไหวหรือเจ้าอารมณ์ (Emotion) โอนอ่อนผ่อนตาม (Submissive) เป็นแม่บ้านแม่เรือน (Home-oriented) และ

มักจะถูกชักจูงได้ง่ายกว่าผู้ชาย นอกจากนี้ยังพบว่า เพศหญิงมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อโดยใช้เวลาในการดูโทรทัศน์ และฟังวิทยุมากกว่าเพศชาย ในขณะที่เพศชายนิยมการอ่านหนังสือพิมพ์มากกว่า

3. การศึกษา (Education) เป็นลักษณะสำคัญที่มีอิทธิพลต่อผู้รับสาร โดยคนที่ได้รับการศึกษาในระดับที่แตกต่างกันย่อมจะมีความรู้สึกรู้คิด อุดมการณ์และความต้องการที่ต่างกัน โดยผู้ที่มีการศึกษาสูง มักจะเป็นผู้รับสารที่ดีและมีโอกาสในการได้รับข้อมูลข่าวสารมาก ทำให้มีความรู้กว้างขวาง และมีความเข้าใจสารมากกว่าผู้ที่มีการศึกษาค่ำ รวมทั้งมักจะไม่ค่อยเชื่ออะไรง่ายๆ โดยต้องมีหลักฐานหรือเหตุผลสนับสนุนที่เพียงพอจึงจะเชื่อ นอกจากนี้ผู้ที่มีการศึกษาสูงจะตัดสินใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างละเอียดรอบคอบมาก จึงทำให้การโน้มน้าวใจเกิดขึ้นยาก ทั้งนี้ผู้ที่มีการศึกษาสูงมักใช้สื่อมวลชนมากกว่าผู้ที่มีการศึกษาค่ำ และมักใช้สื่อประเภทสิ่งพิมพ์ ในขณะที่ผู้ที่มีการศึกษาค่ำมักจะใช้สื่อประเภทวิทยุและโทรทัศน์

4. สถานะทางเศรษฐกิจและสังคม (Social-Economic Status) ได้แก่ รายได้ (Income) อาชีพ (Occupation) ภูมิหลังครอบครัว (Family Background) ส่วนมีอิทธิพลต่อปฏิกริยาของผู้รับสารที่มีต่อผู้ส่งสารและสาร เพราะคนที่มีสถานะทางสังคมและเศรษฐกิจที่แตกต่างกัน จะมีวัฒนธรรม ประสพการณ์ ทักษะคิด ค่านิยม และเป้าหมายที่แตกต่างกัน โดยทฤษฎีทางสังคมนิยมวิทยายอมรับว่า ครอบครัวมีอิทธิพลต่อทัศนคติ และพฤติกรรมของบุคคลโดยทั่วไป และถือว่าครอบครัวเป็นสังคมแรกของบุคคล ในทำนองเดียวกัน ประมะ สตะเวทิน (2546ข, น. 115) กล่าวว่า คนที่มีอาชีพต่างกันย่อมมองโลก มีแนวคิด อุดมการณ์ และค่านิยมต่อสิ่งต่างๆ ที่แตกต่างกัน อาทิ คนที่รับราชการมักคำนึงถึงเรื่องยศถาบรรดาศักดิ์ ศักดิ์ศรี และเกียรติภูมิของความเป็นข้าราชการ ในขณะที่คนทำงานธุรกิจเอกชน อาจคำนึงถึงรายได้และการมีศักดิ์ศรีของตนด้วยเงินทองที่สามารถจะซื้อหาหรือจับจ่ายใช้สอยสิ่งที่ตนต้องการเพื่อรักษาสถานภาพในสังคมของตน แม้แต่คนที่รับราชการด้วยกัน ยังมีความคิดเห็น ค่านิยม และพฤติกรรมที่แตกต่างกัน นอกจากครอบครัวและอาชีพแล้ว รายได้ย่อมเป็นเครื่องกำหนดความต้องการ ความคิดเห็น และพฤติกรรมต่างๆ ของแต่ละบุคคล เช่นเดียวกับที่ ชูบล เบญจรงค์กิจ (2534, น. 70-71) กล่าวว่า ผู้ที่มีรายได้สูงมักจะเป็นคนที่มีการศึกษาสูง และตำแหน่งหน้าที่การงานที่ดี จึงมักถูกผลักดันให้จำเป็นต้องเรียนรู้ และหาข้อมูลข่าวสารต่างๆ ให้ทันเหตุการณ์อยู่เสมอ

5. สถานภาพสมรส ถือว่ามีผลต่อการตัดสินใจของบุคคล โดยคนโสดมักจะมีอิสระทางความคิดมากกว่าคนที่แต่งงานแล้ว และการตัดสินใจในเรื่องต่างๆ จะใช้เวลาน้อยกว่าคนที่แต่งงานแล้ว และการตัดสินใจในเรื่องต่างๆ น้อยกว่าคนที่แต่งงานแล้ว

จากแนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์ผู้รับสาร (Audience Analysis) นี้เมื่อศึกษาถึงความสำคัญต่อการทำหน้าที่ระหว่าง สื่อ และผู้รับสาร นั้น การศึกษาเรื่อง “พฤติกรรมการรับชม

และความพึงพอใจรายการค้ำข้าวครบประเด็นของสถานีโทรทัศน์ โมเดิร์นไนน์ทีวี ของผู้รับชมในเขตกรุงเทพมหานคร” จึงนำแนวคิดดังกล่าวมาวิเคราะห์พฤติกรรมการรับชมอันมีความหลากหลายทางคุณลักษณะหลายประการ และวิเคราะห์ผู้ชมรายการถึงบทบาทสื่อและสารที่มีผลต่อพฤติกรรมความพึงพอใจ และการใช้ประโยชน์อย่างไร

ครอนบาค (Cronbach, 1963:68-70) ได้อธิบายว่าพฤติกรรมของบุคคลจะเกิดขึ้นจากองค์ประกอบ 7 ข้อ ดังนี้

1. ความมุ่งหมาย (Goal) เป็นความต้องการหรือวัตถุประสงค์ที่ทำให้เกิดกิจกรรม คนเรามีพฤติกรรมเกิดขึ้นก็เพราะต้องการตอบสนองความต้องการของตนเอง หรือต้องการทำตามวัตถุประสงค์ที่ตนได้ตั้งไว้ คนเรายังมีความต้องการหลาย ๆ อย่างในเวลาเดียวกัน และมักจะเลือกสนองตอบความต้องการที่รีบด่วนก่อนความต้องการอื่นๆ

2. ความพร้อม (Readiness) ระดับวุฒิภาวะ หรือความสามารถที่จำเป็นในการประกอบพฤติกรรมเพื่อสนองตอบความต้องการ คนเราจะมีความพร้อมในแต่ละด้านที่ไม่เหมือนกัน ดังนั้นพฤติกรรมของทุกคนจึงไม่จำเป็นต้องเหมือนกัน และไม่สามารถจะประกอบพฤติกรรมได้ทุกรูปแบบ

3. สถานการณ์ (Situation) คนเรายังจะประกอบพฤติกรรมที่ตนเองต้องการ เมื่อมีโอกาสหรือสถานการณ์นั้น ๆ เหมาะสมสำหรับการประกอบพฤติกรรม

4. การแปลความหมาย (Interpretation) แม้จะมีโอกาสในการประกอบพฤติกรรมแล้ว คนเรายังมักจะประเมินสถานการณ์หรือคิดพิจารณาก่อนที่จะทำพฤติกรรมนั้น ๆ ลงไป เพื่อให้พฤติกรรมนั้นมีความเสี่ยงน้อยที่สุด และสามารถที่จะตอบสนองความต้องการของเขาได้มากที่สุด

5. การตอบสนอง (Respond) หลังจากได้แปลความหมาย หรือได้ประเมินสถานการณ์แล้วพฤติกรรมก็จะถูกกระทำตามวิธีการที่ได้เลือกในขั้นตอนของการแปลความหมาย

6. ผลที่ได้รับ (Consequence) เมื่อประกอบพฤติกรรมไปแล้วผลที่ได้จากการกระทำนั้นๆอาจจะตรงกับความต้องการ หรืออาจจะไม่ตรงกับความต้องการที่ตนเองได้คาดหวังไว้

7. ปฏิกริยาต่อความผิดหวัง (Reaction to Threat) เมื่อคนเราไม่สามารถตอบสนองความต้องการของตนเองได้ก็จะประสบกับความผิดหวัง ซึ่งเมื่อเกิดความผิดหวังแล้วคน ๆ นั้นก็อาจจะกลับไปแปลความหมายใหม่ เพื่อที่จะหาวิธีที่จะสนองความต้องการของตนเองใหม่

สิ่งที่กำหนดพฤติกรรมมนุษย์ ชูดา จิตพิทักษ์ อ้างถึงจาก สุดาวรรณ 2538: 13 ได้อธิบายว่าสิ่งที่กำหนดพฤติกรรมของมนุษย์มี 2 ประเภท คือ

1. ลักษณะนิสัยส่วนตัวของมนุษย์แต่ละคน

1.1ความเชื่อ หมายถึง การที่บุคคลคิดว่าการกระทำบางอย่างหรือปรากฏการณ์บางอย่าง หรือสิ่งของบางอย่าง หรือคุณสมบัติของสิ่งของ หรือของบุคคลบางอย่างมีอยู่จริง หรือเกิดขึ้นจริงๆ กล่าวโดยสรุปคือ การที่บุคคลหนึ่งคิดถึงอาจจะดีในแง่ข้อเท็จจริงได้ แต่ถ้าเขาคิดว่าความจริงเป็นเช่นนั้นแล้ว นั่นคือความเชื่อของเขา

1.2ค่านิยม หมายถึง แนวความคิดทั้งที่เห็นได้อย่างชัดเจน และไม่เด่นชัดซึ่งเป็นลักษณะพิเศษของบุคคลหนึ่ง หรือกลุ่มหนึ่งเกี่ยวกับว่าอะไรเป็นสิ่งที่ดี ซึ่งเป็นความคิดที่มีอิทธิพลให้บุคคลเลือกกระทำการอันใดอันหนึ่งที่มีอยู่หลายวิธี หรือเลือกเป้าหมายอันใดอันหนึ่งจากหลาย ๆ อันที่มีอยู่

1.3ทัศนคติ หรือ เจตนาคติ เป็นแนวโน้มหรือขั้นเตรียมพร้อมของพฤติกรรม นักจิตวิทยาบางท่านเรียกว่าเป็นการตอบสนองสิ่งเร้าทางจิตใจ ซึ่งคล้ายกับการตอบสนองทางร่างกาย ต่างกันแต่ว่ายังไม่ได้ออกกำลังกายเท่านั้น แม้ทัศนคติจะเป็นผู้กำหนดทิศทางของพฤติกรรม แต่ทัศนคติมิได้กำหนดเวลาที่ควรแสดงพฤติกรรม ทั้งยังมีได้กำหนดว่าควรแสดงพฤติกรรมมากน้อยเพียงใด สิ่งที่กำหนดเวลาและปริมาณของพฤติกรรมนั้น เรียกว่า แรงจูงใจ ดังนั้น ทัศนคติจึงเป็นผู้วางแผนหรือทิศทางให้แรงจูงใจ และแรงจูงใจเป็นผู้กำหนดพฤติกรรมอีกทอดหนึ่ง

1.4บุคลิกภาพ เป็นสิ่งที่บอกว่าคุณจะปฏิบัติอย่างไรในสถานการณ์หนึ่ง ๆ การอธิบายว่าบุคลิกภาพได้มาอย่างไรนั้น จะต้องอาศัยทฤษฎีทางจิตวิทยา หรือทฤษฎีการเรียนรู้ การอธิบายว่าบุคลิกภาพได้มาได้อย่างไรนั้น จะมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมแบบนั้นเมื่อมีโอกาส แต่ถ้าพฤติกรรมใดนำมาซึ่งการลงโทษ สัตว์หรือคนนั้นจะมีแนวโน้มที่จะไม่ทำเช่นนั้นอีก

2. กระบวนการอื่น ๆ ทางสังคมซึ่งไม่เกี่ยวกับลักษณะนิสัยส่วนตัวของมนุษย์ สามารถแบ่งเป็นประเด็นได้ ดังนี้

2.1สิ่งกระตุ้นพฤติกรรม (Stimulus Object) และความเข้มข้นของสิ่งกระตุ้นพฤติกรรม (Strength of Stimulus Object) พฤติกรรมจะเกิดขึ้นไม่ได้ถ้าไม่มีสิ่งกระตุ้นพฤติกรรม ซึ่งสิ่งกระตุ้นพฤติกรรมนั้นเป็นอะไรก็ได้ เช่น อาหาร เสียงปืน คำสบประมาท ฯลฯ

2.2สถานการณ์ (Situation) หมายถึง สิ่งแวดล้อมทั้งที่เป็นบุคคล และไม่ใช่มนุษย์ ซึ่งอยู่ในสถานะที่บุคคลกำลังจะมีพฤติกรรม

สุภัททา ปิณฑะแพทย์ (2542น.2-5) ได้แบ่งประเภทของพฤติกรรมที่เกิดขึ้นในลักษณะต่างๆ ได้ดังนี้

1. พิจารณาจากพฤติกรรมที่ปรากฏด้วยการสังเกต พฤติกรรมภายนอก (Overt) คือ พฤติกรรมที่ปรากฏเห็นได้อย่างชัดเจน และพฤติกรรมภายใน (Covert) คือพฤติกรรมที่ไม่ปรากฏให้สามารถสังเกตเห็นได้อย่างชัดเจน

2. พิจารณาจากแหล่งที่เกิดพฤติกรรม พฤติกรรมที่เกิดขึ้นภายในร่างกายเมื่อบุคคลมีวุฒิภาวะเป็นพฤติกรรมความพร้อมที่เกิดขึ้นโดยมีธรรมชาติเป็นตัวกำหนดให้เป็นไปตามเผ่าพันธุ์ และวงจรชีวิต และพฤติกรรมที่เกิดขึ้น โดยมีสิ่งแวดล้อมเป็นตัวกระตุ้น เป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นเนื่องจากประสบการณ์ซึ่งก่อให้เกิดการเรียนรู้ขึ้น

3. พิจารณาจากภาวะทางจิตของบุคคล พฤติกรรมที่กระทำโดยรู้ตัว (Conscious) เป็นพฤติกรรมที่อยู่ในระดับจิตสำนึก และพฤติกรรมที่กระทำโดยไม่รู้ตัว (Unconscious) เป็นพฤติกรรมที่อยู่ในระดับจิตไร้สำนึก หรือจิตใต้สำนึก หรือเรียกอีกอย่างว่า พฤติกรรมที่ขาดสติสัมปชัญญะ

4. พิจารณาจากแหล่งพฤติกรรมการแสดงออกของอินทรีย์ พฤติกรรมทางกายภาพ (Physiological Activities) เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกโดยใช้อวัยวะของร่างกายอย่างเป็นรูปธรรม เช่น การเคลื่อนไหวร่างกายด้วยแขนหรือขา การปรับเปลี่ยนอริยาบถของร่างกาย การพยักหน้า การโคลงตัว เป็นต้น และพฤติกรรมทางจิตใจ (Psychological Activities) เป็นพฤติกรรมที่อยู่ในระดับความคิด ความเข้าใจ หรือเกิดอารมณ์ เป็นต้น

5. พิจารณาจากการทำงานของระบบประสาท พฤติกรรมที่ควบคุมได้ (Voluntary) เป็นพฤติกรรมที่อยู่ในความควบคุม และการสั่งการด้วยสมอง จึงสามารถแสดงพฤติกรรมได้ตามที่ต้องการ และพฤติกรรมที่ควบคุมไม่ได้ (Involuntary) เป็นพฤติกรรมการทำงานของระบบร่างกายที่เป็นไปโดยอัตโนมัติ เช่น กิริยาสะท้อน สัญชาตญาณ และการทำงานของระบบอวัยวะภายใน เป็นต้น

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ

ความพึงพอใจ (Satisfaction) ได้มีผู้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้หลายความหมาย ดังนี้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2542) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า พึงพอใจ หมายถึง รัก ชอบใจ และพึงใจ หมายถึง พอใจ ชอบใจ

ดิเรก ฤกษ์สาหร่าย (2528) ให้ความหมายว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ทศนคติทางบวกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เป็นความรู้สึกหรือทศนคติที่ดีต่องานที่ทำของบุคคลที่มีต่องานในทางบวก ความสุขของบุคคลอันเกิดจากการปฏิบัติงานและได้รับผลเป็นที่พึงพอใจ ทำให้บุคคลเกิดความกระตือรือร้น มีความสุข ความมุ่งมั่นที่จะทำงาน มีขวัญและมีกำลังใจ มีความผูกพันกับหน่วยงาน มีความภาคภูมิใจในความสำเร็จของงานที่ทำ และสิ่งเหล่านี้จะส่งผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการทำงานส่งผลต่อถึงความก้าวหน้าและความสำเร็จขององค์กร

วิรุฬ พรรณเทวี (2542) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกภายในจิตใจของมนุษย์ที่ไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคลว่าจะมีความคาดหวังกับสิ่งหนึ่งสิ่งใดอย่างไร ถ้าคาดหวังหรือมีความตั้งใจมากและได้รับการตอบสนองด้วยดีจะมีความพึงพอใจมาก แต่ในทางตรงกันข้ามอาจผิดหวังหรือไม่พึงพอใจเป็นอย่างยิ่ง เมื่อไม่ได้รับการตอบสนองตามที่คาดหวังไว้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสิ่งที่ตั้งใจไว้ว่าจะมีมากหรือน้อย

ฉัตรชัย คงสุข (2535) กล่าวว่า ความพึงพอใจหมายถึงความรู้สึกหรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งหรือปัจจัยต่างๆที่เกี่ยวข้อง ความรู้สึกพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อความต้องการของบุคคลได้รับการตอบสนองหรือบรรลุจุดหมายในระดับหนึ่ง ความรู้สึกดังกล่าวจะลดลงหรือไม่เกิดขึ้นหากความต้องการหรือจุดหมายนั้นไม่ได้รับการตอบสนอง

กิตติมา ปริศิฉิลก (2529) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกชอบหรือพอใจที่มีต่อองค์ประกอบและสิ่งจูงใจในด้านต่างๆเมื่อได้รับการตอบสนอง

กาญจนา อรุณสุขรุจิ (2546) กล่าวว่า ความพึงพอใจของมนุษย์เป็นการแสดงออกทางพฤติกรรมที่เป็นนามธรรม ไม่สามารถมองเห็นเป็นรูปร่างได้ การที่เราจะทราบว่าบุคคลมีความพึงพอใจหรือไม่ สามารถสังเกตโดยการแสดงออกที่ค่อนข้างสลับซับซ้อนและต้องมีสิ่งเร้าที่ตรงต่อความต้องการของบุคคล จึงจะทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจ ดังนั้นการสิ่งเร้าจึงเป็นแรงจูงใจของบุคคลนั้นให้เกิดความพึงพอใจในงานนั้น

นภารัตน์ เสือจงพรุ (2544) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกทางบวกความรู้สึกทางลบและความสุขที่มีความสัมพันธ์กันอย่างซับซ้อน โดยความพึงพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อความรู้สึกทางบวกมากกว่าทางลบ

เทพพนม เมืองแมน และสวิง สุวรรณ (2540) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นภาวะของความพึงใจหรือภาวะที่มีอารมณ์ในทางบวกที่เกิดขึ้น เนื่องจากการประเมินประสบการณ์ของคนๆ หนึ่ง สิ่งที่เขาหาประโยชน์ระหว่างการเสนอให้กับสิ่งที่ได้รับจะเป็นรากฐานของการพอใจและไม่พอใจได้

สง่า ภูณรงค์ (2540) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึงความรู้สึกที่เกิดขึ้นเมื่อได้รับผลสำเร็จตามความมุ่งหมายหรือเป็นความรู้สึกขั้นสุดท้ายที่ได้รับผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์

จากนิยามข้างต้นอาจกล่าวได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่ดีหรือทัศนคติที่ดีของบุคคล ซึ่งมักเกิดจากการได้รับการตอบสนองตามวัตถุประสงค์หรือความต้องการอันก่อให้เกิดความรู้สึกที่ดีต่อสิ่งนั้น ตรงกันข้ามหากความต้องการของตนไม่ตรงตามวัตถุประสงค์หรือไม่ได้รับการตอบสนองความไม่พึงพอใจก็จะเกิดขึ้น

Shelly, Maynard W. อ้างโดย ประกายดาว ดำรงพันธ์ (2536) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับ

ความพึงพอใจ ว่าความพึงพอใจเป็นความรู้สึกสองแบบของมนุษย์ คือ ความรู้สึกทางบวกและความรู้สึกทางลบ ความรู้สึกทางบวกเป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นแล้วจะทำให้เกิดความสุข ความสุขนี้เป็นความรู้สึกที่แตกต่างจากความรู้สึกทางบวกอื่นๆ กล่าวคือ เป็นความรู้สึกที่มีระบบย้อนกลับความสุขสามารถทำให้เกิดความรู้สึกทางบวกเพิ่มขึ้นได้อีก ดังนั้นจะเห็นได้ว่าความสุขเป็นความรู้สึกที่สลับซับซ้อนและมีความสุขนี้จะมีผลต่อบุคคลมากกว่าความรู้สึกในทางบวกอื่นๆ

วิชัย เหลืองธรรมชาติ (2531) กล่าวว่า แนวคิดความพึงพอใจ มีส่วนเกี่ยวข้องกับความต้องการของมนุษย์ กล่าวคือ ความพึงพอใจจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อความต้องการของมนุษย์ได้รับการตอบสนอง ซึ่งมนุษย์ไม่ว่าอยู่ในที่ใดย่อมมีความต้องการขั้นพื้นฐานไม่ต่างกัน

พิทักษ์ ทรุษิม (2538) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นปฏิกิริยาด้านความรู้สึกต่อสิ่งเร้าหรือสิ่งกระตุ้นที่แสดงผลออกมาในลักษณะของผลลัพธ์สุดท้ายของกระบวนการประเมิน โดยบ่งบอกทิศทางของผลการประเมินว่าเป็นไปในลักษณะทิศทางบวกหรือทิศทางลบหรือไม่มีปฏิกิริยาคือเฉยๆ ต่อสิ่งเร้าหรือสิ่งที่มากระตุ้น

สุเทพ พานิชพันธุ์ (2541) ได้สรุปว่า สิ่งจูงใจที่ใช้เป็นเครื่องมือกระตุ้นให้บุคคลเกิดความพึงพอใจ มีด้วยกัน 4 ประการ คือ

1. สิ่งจูงใจที่เป็นวัตถุ (material inducement) ได้แก่ เงิน สิ่งของ หรือสภาวะทางกายที่ให้แก่ผู้ประกอบการต่างๆ
2. สภาพทางกายที่พึงปรารถนา (desirable physical condition) คือ สิ่งแวดล้อมในการประกอบกิจกรรมต่างๆ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งอันก่อให้เกิดความสุขทางกาย
3. ผลประโยชน์ทางอุดมคติ (ideal benefaction) หมายถึง สิ่งต่างๆ ที่สนองความต้องการของบุคคล
4. ผลประโยชน์ทางสังคม (association attractiveness) หมายถึง ความสัมพันธ์อันที่มิตรกับผู้ร่วมกิจกรรม อันจะทำให้เกิดความสุขพ้น ความพึงพอใจและสภาพการร่วมกัน อันเป็นความพึงพอใจของบุคคลในด้านสังคมหรือความมั่นคงในสังคม ซึ่งจะทำให้รู้สึกมีหลักประกันและมีความมั่นคงในการประกอบกิจกรรม

ปรีชากร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535) ได้มีการสรุปว่า ปัจจัยหรือองค์ประกอบที่ใช้เป็นเครื่องมือบ่งชี้ถึงปัญหาที่เกี่ยวกับความพึงพอใจในการทำงานนั้นมี 3 ประการ คือ

1. ปัจจัยด้านบุคคล (personal factors) หมายถึง คุณลักษณะส่วนตัวของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับงาน ได้แก่ ประสบการณ์ในการทำงาน เพศ จำนวนสมาชิกในความรับผิดชอบ อายุ เวลาในการทำงาน การศึกษา เงินเดือน ความสนใจ เป็นต้น

2. ปัจจัยด้านงาน (factor in the Job) ได้แก่ ลักษณะของงาน ทักษะในการทำงาน ฐานะทางวิชาชีพ ขนาดของหน่วยงาน ความห่างไกลของบ้านและที่ทำงาน สภาพทางภูมิศาสตร์ เป็นต้น

3. ปัจจัยด้านการจัดการ (factors controllable by management) ได้แก่ ความมั่นคงในงาน รายรับ ผลประโยชน์ โอกาสก้าวหน้า อำนาจตามตำแหน่งหน้าที่ สภาพการทำงาน เพื่อนร่วมงาน ความรับผิดชอบ การสื่อสารกับผู้บังคับบัญชา ความศรัทธาในตัวผู้บริหาร การนิเทศงาน เป็นต้น

Kotler P. and Armstrong G. (2002) รายงานว่า พฤติกรรมของมนุษย์เกิดขึ้นต้องมีสิ่งจูงใจ (Motive) หรือแรงขับเคลื่อน (Drive) เป็นความต้องการที่กดดันจนมากพอที่จะจูงใจให้บุคคลเกิดพฤติกรรมเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง ซึ่งความต้องการของแต่ละคนไม่เหมือนกัน ความต้องการบางอย่างเป็นความต้องการทางชีววิทยา (Biological) เกิดขึ้นจากสภาวะตึงเครียด เช่น ความหิวกระหายหรือความลำบากบางอย่าง เป็นความต้องการทางจิตวิทยา (Psychological) เกิดจากความต้องการการยอมรับ (Recognition) การยกย่อง (Esteem) หรือการเป็นเจ้าของทรัพย์สิน (Belonging) ความต้องการส่วนใหญ่อาจไม่มากพอที่จะจูงใจให้บุคคลกระทำในช่วงเวลานั้น ความต้องการกลายเป็นสิ่งจูงใจ เมื่อได้รับการกระตุ้นอย่างเพียงพอจนเกิดความตึงเครียด โดยทฤษฎีที่ได้รับความนิยมมากที่สุด มี 2 ทฤษฎี คือ

1. ทฤษฎีแรงจูงใจของมาสโลว์ (Maslow's theory motivation)

อับราฮัม มาสโลว์ (A.H.Maslow) ค้นหาวิธีที่จะอธิบายว่าทำไมคนจึงถูกผลักดันโดยความต้องการบางอย่าง ณ เวลาหนึ่ง ทำไมคนหนึ่งจึงทุ่มเทเวลาและพลังงานอย่างมากเพื่อให้ได้มาซึ่งความปลอดภัยของตนเองแต่อีกคนหนึ่งกลับทำสิ่งเหล่านั้น เพื่อให้ได้รับการยกย่องนับถือจากผู้อื่น คำตอบของมาสโลว์ คือ ความต้องการของมนุษย์จะถูกเรียงตามลำดับจากสิ่งที่กดดันมากที่สุดไปถึงน้อยที่สุด ทฤษฎีของมาสโลว์ได้จัดลำดับความต้องการตามความสำคัญ คือ

1.1 ความต้องการทางกาย (physiological needs) เป็นความต้องการพื้นฐาน คือ อาหาร ที่พัก อากาศ ยารักษาโรค

1.2 ความต้องการความปลอดภัย (safety needs) เป็นความต้องการที่เหนือกว่าความต้องการเพื่อความอยู่รอด เป็นความต้องการในด้านความปลอดภัยจากอันตราย

1.3 ความต้องการทางสังคม (social needs) เป็นความต้องการการยอมรับจากเพื่อน

1.4 ความต้องการการยกย่อง (esteem needs) เป็นความต้องการการยกย่องส่วนตัว ความนับถือและสถานะทางสังคม

1.5 ความต้องการให้ตนประสบความสำเร็จ (self – actualization needs) เป็นความต้องการสูงสุดของแต่ละบุคคล ความต้องการทำทุกสิ่งทุกอย่างได้สำเร็จ

บุคคลพยายามที่สร้างความพึงพอใจให้กับความต้องการที่สำคัญที่สุดเป็นอันดับแรก ก่อนเมื่อความต้องการนั้นได้รับความพึงพอใจ ความต้องการนั้นก็จะหมดลงและเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลพยายามสร้างความพึงพอใจให้กับความต้องการที่สำคัญที่สุดลำดับต่อไป ตัวอย่าง เช่น คนที่อดอยาก (ความต้องการทางกาย) จะไม่สนใจต่องานศิลปะชั้นล่าสุด (ความต้องการสูงสุด) หรือไม่ต้องการยกย่องจากผู้อื่น หรือไม่ต้องการแม้แต่อากาศที่บริสุทธิ์ (ความปลอดภัย) แต่เมื่อความต้องการแต่ละขั้นได้รับความพึงพอใจแล้วก็จะมีความต้องการในขั้นลำดับต่อไป

2. ทฤษฎีแรงจูงใจของ فروยด์

ซิกมันด์ فروยด์ (S. M. Freud) ตั้งสมมุติฐานว่า บุคคลมักไม่รู้ตัวมากนักว่าพลังทางจิตวิทยามีส่วนช่วยสร้างให้เกิดพฤติกรรม فروยด์พบว่าบุคคลเพิ่มและควบคุมสิ่งเร้าหลายอย่าง สิ่งเร้าเหล่านี้อยู่นอกเหนือการควบคุมอย่างสิ้นเชิง บุคคลจึงมีความฝัน พุดคำที่ไม่ตั้งใจพูด มีอารมณ์อยู่เหนือเหตุผลและมีพฤติกรรมหลอกหลอนหรือเกิดอาการวิตกกังวลอย่างมากทั้งนี้ ซิกมันด์ فروยด์ (S. M. Freud) เสนอทฤษฎีการแสวงหาความพึงพอใจไว้ว่า บุคคลพอใจจะกระทำการสิ่งใดก็ได้ที่มีความสุขและจะหลีกเลี่ยงไม่กระทำในสิ่งที่เขาจะได้รับความทุกข์หรือความยากลำบาก โดยอาจแบ่งประเภทความพอใจกรณีนี้ได้ 3 ประเภท คือ

2.1 ความพอใจด้านจิตวิทยา (psychological hedonism) เป็นทฤษฎีของความสุขที่พอใจว่ามนุษย์โดยธรรมชาติจะมีความสุขแสวงหาความสุขส่วนตัวหรือหลีกเลี่ยงจากความทุกข์ใดๆ

2.2 ความพอใจเกี่ยวกับตนเอง (egoistic hedonism) เป็นทฤษฎีของความสุขที่พอใจว่ามนุษย์จะพยายามแสวงหาความสุขส่วนตัว แต่ไม่จำเป็นว่าการแสวงหาความสุขต้องเป็นธรรมชาติของมนุษย์เสมอไป

2.3 ความพอใจเกี่ยวกับจริยธรรม (ethical hedonism) ทฤษฎีนี้ถือว่ามนุษย์แสวงหาความสุขเพื่อผลประโยชน์ของมวลมนุษย์หรือสังคมที่ตนเป็นสมาชิกอยู่และเป็นผู้ได้รับผลประโยชน์ผู้หนึ่งด้วย

จากแนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจนี้ สรุปได้ว่าความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่ดีหรือทัศนคติที่ดีของบุคคล ซึ่งมักเกิดจากการได้รับการตอบสนองตามวัตถุประสงค์หรือความต้องการอันก่อให้เกิดความรู้สึกที่ดีต่อสิ่งนั้น ตรงกันข้ามหากความต้องการของตนไม่ตรงตามวัตถุประสงค์หรือไม่ได้รับการตอบสนองความไม่พึงพอใจก็จะเกิดขึ้น โดยมีปัจจัยหรือองค์ประกอบที่ใช้เป็นเครื่องมืองัดแงะปัญหาที่เกี่ยวกับความพึงพอใจ และมีสิ่งจูงใจที่ใช้เป็นเครื่องมือกระตุ้นให้บุคคลเกิดความพึงพอใจ ทั้งที่เป็นวัตถุ หรือมิใช่วัตถุ โดยบุคคลจะพยายามที่สร้างความพึงพอใจให้กับความต้องการที่สำคัญที่สุดเป็นอันดับแรก ดังนั้นหากบุคคลมีการเปิดรับ

ข่าวสารจากสื่อจะแสดงออกถึงความพึงพอใจ โดยถ้ามีการเปิดรับข่าวสารมากขึ้นจะส่งผลต่อความพึงพอใจมากขึ้นตามมา

2.5 แนวคิดทฤษฎี "ข่าวสาร"

เป็นทฤษฎีที่ว่าด้วยการเรียนรู้จากสื่อที่มีอยู่ โดยการศึกษาข่าวสารทุกเรื่องที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน แล้ววิเคราะห์ได้ว่าข่าวที่ดูไปแล้วจะเป็นไปในทิศทางใดอย่างเป็นกลาง โดยต้องไม่ถูกชี้นำจากบุคคลใดหรือสื่อใด ซึ่งจะเป็นการฝึกฝนให้สามารถคิดเป็น ทำความเข้าใจด้วยตัวเองได้จากข่าวและสถานการณ์ที่เกิดขึ้นได้ เท่ากับช่วยพัฒนาศักยภาพของตนเอง

การกระจายข่าวสารลงสู่ข้างล่าง(trickle-down theory) เป็นทฤษฎีเก่าแก่มากที่สุดที่เชื่อว่าชนชั้นต่ำกว่ามักจะเลียนแบบคัลลอยตามพฤติกรรมของชนชั้นที่สูงกว่า กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือข่าวสารจะถูกส่งผ่านระดับชั้นของสังคมตามแนวดิ่ง จากชนชั้นระดับสูงกว่าลงสู่ชนชั้นระดับต่ำ โดยเฉพาะเกี่ยวกับแฟชั่นและแบบสไตล์ใหม่ ๆ การกระจายของข่าวสารตามทฤษฎีนี้ ไม่ค่อยจะปรากฏให้เห็นมากนักในปัจจุบัน โดยเฉพาะในประเทศที่พัฒนาแล้วในทางเศรษฐกิจ เหตุผลก็คือแฟชั่นใหม่ ๆ ในปัจจุบันสามารถแพร่กระจายได้อย่างรวดเร็วเพียงชั่วเวลาข้ามคืน โดยผ่านการสื่อสารมวลชนต่าง ๆ แต่รูปแบบของการกระจายข่าวสารที่ปรากฏให้เห็นมากกว่า คือ รูปแบบการกระจายข้อมูลข่าวสารในกลุ่มเพื่อนเดียวกัน ซึ่งมีระดับชั้นสังคม อายุ การศึกษา และ ลักษณะทางด้านประชากรศาสตร์ ด้วยเหตุที่คนกลุ่มนี้มีพื้นฐานทางสังคมเหมือน ๆ กัน มีความคิดความสนใจในสิ่ง ต่าง ๆ คล้ายคลึงกัน จึงมีการพูดคุยเป็นสมาชิกติดต่อสื่อสารซึ่งกันและกันภายในกลุ่ม อันเกิดจากอิทธิพลที่เรียกว่า “ อิทธิพลของความเป็นสมาชิกกลุ่มเดียวกัน (homophilous influence)

การไหลไปของข่าวสารสองขั้นตอน(two-step flow theory) ในปี ค.ศ. 1948 แคทซ์ กับลาซาร์สเฟลด์ (Katz and Lazarsfeld, quoted in Assael. 1998 : 606) เป็นนักวิจัยกลุ่มแรกๆ ที่เชื่อว่ากระบวนการสื่อสารแบบปากต่อปาก หรือ WOM เป็นการไหลไปของข่าวสาร 2 ขั้นตอน คือ ข่าวสารจะไหลจาก สื่อมวลชน (mass media) ไปยังผู้นำทางความคิด (opinion leaders) และจากผู้นำทางความคิดไปยัง ผู้ตาม (follower) พวกเขาเชื่อว่า ผู้นำทางความคิดจะเปิดรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อมวลชนมากกว่าผู้ตาม ผู้นำทางความคิดจะทำหน้าที่เป็นคนกลาง (intermediaries) ระหว่างสื่อมวลชนกับผู้บริโภครายอื่น ๆ คนส่วนใหญ่ของผู้บริโภค เป็นผู้รับข้อมูลข่าวสารที่เฉื่อยชาวางเฉยไม่ตื่นตัว (passive recipients) และ การไหลไปของข่าวสารจะไหลไปทางเดียว (one-way communication) การไหลไปของข่าวสารหลายขั้นตอน (multi step flow theory or multistage interaction)

แม้ว่าทฤษฎีที่สองมีส่วนสำคัญที่ช่วยให้เข้าใจถึงกระบวนการอิทธิพลทางด้านบุคคล แต่ก็ยังมีข้อผิดพลาดหลายประการ ในส่วนของการไหลไปของข่าวสาร และทิศทางของอิทธิพลอันเกิดจากผู้รับและผู้ส่งข่าวสาร โดยมีเหตุผล 3 ประการคือ

1. ผู้ตาม ไม่ใช่เป็นผู้เลือกข่าวสารอย่างที่เขาอาจเป็นผู้เริ่มต้นสอบถามหาข้อมูล รวมทั้งรับฟังความคิดเห็นจากผู้อื่นที่ไม่ได้เรียกร้องอีกด้วย

2. ผู้ให้ข้อมูลข่าวสารในขณะเดียวกัน ยังเป็นผู้รับข่าวสารด้วย นั่นคือ ผู้นำทางความคิดได้รับอิทธิพลจากผู้ตามด้วย เช่นเดียวกัน หรือ ในทางกลับกัน ผู้แสวงหาข้อมูลจากผู้อื่น ก็จะให้ข้อมูลต่อผู้อื่นด้วยนั่นเอง อิทธิพลของการไหลไปของ WOM จึงเป็นไปในลักษณะ 2 ทิศทางระหว่างผู้ส่งข่าวสารกับผู้รับข่าวสาร

3. ผู้นำทางความคิด ไม่ใช่เป็นเพียงผู้เดียวที่รับข้อมูลข่าวสารมาจากสื่อมวลชน ผู้ตามก็ได้รับอิทธิพลมาจากโฆษณาด้วยเหมือนกัน ยิ่งไปกว่านั้นผู้นำทางความคิด ก็ไม่อาจจะควบคุมการไหลไปของข่าวสารจากสื่อมวลชนได้ทั้งหมดที่จะส่งผ่านไปยังกลุ่มผู้ตาม เพราะยังมี ผู้รวบรวมข้อมูล (gatekeeper or information gatherers) ทำหน้าที่พิจารณาตัดสินใจว่าข้อมูลที่ได้รับจากสื่อมวลชนควรส่งผ่านไปยังกลุ่มผู้รับหรือไม่อีกต่อหนึ่ง ผู้รวบรวมข้อมูลจะแตกต่างจากผู้นำทางความคิด คือ จะทำหน้าที่แนะนำความคิดและข้อมูลให้กลุ่มรับรู้ แต่อาจจะไม่มีอิทธิพลต่อกลุ่ม

ความสำคัญของข้อมูลข่าวสาร ถ้าข้อมูลข่าวสารไม่มีความสำคัญแล้ว ทำไมรัฐบาลเผด็จการของประเทศจึงพยายามปิดกั้นคุณภาพของสื่อมวลชนกันนักหนา ท่านที่เคยใช้ชีวิตในชนบท คงทราบดีว่า ฝูงไก่ในรั้วบ้านเดียวกัน โดยปกติจะอยู่กันค่อนข้างสงบ ไม่จิกตีกันเอง เพราะไก่แต่ละตัวได้รับรู้ “ข้อมูลข่าวสาร” ว่าตัวใดมีพลังกำลังเหนือว่าตัวใด ชุมชนไก่จึงมีข้อตกลงและควบคุมกันเองอย่างลงตัว ถ้าเราอยากจะให้ไก่คู่ใดในบ้านเดียวกันจิกตีกัน สามารถทำได้ง่ายมาก คือ โดยการเอาเขม่ากันหม้อมาทาแถมไก่ตัวใดตัวหนึ่ง ในที่สุดไก่คู่นั้นก็จะตีกันเพราะจำกันไม่ได้พูดด้วยภาษาทันสมัยหน่อยก็เป็นเพราะข้อมูลชุดเดิมได้ถูกเปลี่ยนไปแล้ว

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ศิริ สารผล (2552) วิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของผู้ชมรายการข่าวกีฬาของสถานีโทรทัศน์ในเขตบางเขน ผลวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของผู้ชมรายการข่าวกีฬาของสถานีโทรทัศน์ในเขตบางเขน อยู่ในระดับมากทั้ง 4 ด้าน คือ 1) ด้านผลิตภัณฑ์ 2) ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย 3) ด้านพนักงาน 4) ด้านการส่งเสริมการตลาด โดยประชากรที่มีเพศแตกต่างกันมีความพึงพอใจไม่แตกต่างกัน ประชากรที่มีอายุแตกต่างกันมีความพึงพอใจแตกต่างกันในด้านการส่งเสริมการตลาด ประชากรที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความพึงพอใจแตกต่างกันในด้านผลิตภัณฑ์ ด้านช่องทาง

การจัดจำหน่าย ด้านพนักงานและด้านการส่งเสริมการตลาด ประชากรที่มีอาชีพแตกต่างกันมีความพึงพอใจแตกต่างกันในด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ด้านการส่งเสริมการตลาด และด้านผลิตภัณฑ์ ประชากรที่มีรายได้แตกต่างกันมีความพึงพอใจแตกต่างกันในด้านผลิตภัณฑ์ ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย และด้านการส่งเสริมการตลาด

สุदारักษ์ เนื่องชมภู (2553) วิจัยเรื่อง ความต้องการและความพึงพอใจต่อรายการโทรทัศน์ของสถานีโทรทัศน์สาธารณะของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นผู้ชมรายการโทรทัศน์ของสถานีโทรทัศน์สาธารณะ ผลวิจัยพบว่า ผู้ชมรายการโทรทัศน์เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยผู้ชมส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 21-30 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรีมากที่สุด และส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นนักศึกษา มีรายได้เฉลี่ย 5,000-10,000 บาท ส่วนพฤติกรรมการรับชมรายการทางสถานีโทรทัศน์สาธารณะ ส่วนใหญ่ผู้ชมชมรายการทุกวัน โดยใช้เวลา 30 นาที - 1 ชั่วโมง อยู่ในช่วงเวลา 18.01 – 22.00 น. การชมส่วนใหญ่ชมรายการทางทีวีไทยสลับไปมากับรายการของช่องอื่น โดยมีเหตุผลที่เลือกรับชมรายการทีวีไทยต่อรายการประเภทข่าว รายการสาระบันเทิง รายการสารประโยชน์ รายการสารคดี และรายการประเภทเด็กและเยาวชน ปรากฏว่ารายการประเภทข่าวที่มีผู้ชมมากที่สุดคือ รายการเปิดปม รายการประเภทสาระบันเทิง ได้แก่ รายการดนตรีวิถีศิลป์ รายการประเภทสารประโยชน์คือ รายการไทยมุง รายการประเภทสารคดี ได้แก่ รายการท่องโลกกว้าง รายการประเภทเด็กและเยาวชน ได้แก่ รายการ English breakfast ส่วนความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อ วันเวลา และระยะเวลาที่ออกอากาศของรายการ ปรากฏว่ารายการข่าวผู้ชมมีความพึงพอใจต่อวัน เวลา และระยะเวลาที่ออกอากาศมากที่สุด ส่วนความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรูปแบบการนำเสนอรายการสูงที่สุดคือ รายการข่าว ทางด้านความต้องการคุณค่าที่ได้รับจากการรับชมรายการทางทีวีไทย ผู้ชมมีความต้องการที่สูงที่สุดคือ การเข้าถึงกลุ่มผู้ชมได้ทุกกลุ่ม ส่วนคุณค่าที่ผู้ชมต้องการให้รายการนำเสนอมากที่สุดคือ รูปแบบสารคดีไทยและต่างประเทศ

มนัสนันท์ อภิรมย์จิตร (2554) วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลในการเปิดรับชมรายการข่าวบันเทิงของประชาชนทั่วไปในเขตกรุงเทพมหานคร ผลวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชายอายุระหว่าง 26-35 ปี มากที่สุด การศึกษาสูงสุดส่วนใหญ่ปริญญาตรี อาชีพส่วนใหญ่เป็นพนักงานบริษัทเอกชน รายได้ส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 10,001-15,000 บาท โดยมีพฤติกรรมการเปิดรับชมรายการแบบทุกวันมากที่สุด โดยเปลี่ยนช่องสลับไปมากับรายการช่องอื่น หรือเปลี่ยนเมื่อมีโฆษณามากที่สุดการมีส่วนร่วมกิจกรรมของรายการข่าวบันเทิงที่เปิดรับชม ส่วนใหญ่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมของรายการที่เปิดรับชม ด้านปัจจัยที่มีอิทธิพลที่สุดในการเปิดรับชมรายการข่าวบันเทิง คือ คลายเครียดจากการเรียน การทำงาน ปัจจัยเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลมากที่สุด

ในการเปิดรับชม คือ กระแสข่าวนั้นอยู่ในความสนใจ ได้ฟังคนอื่นพูดปากต่อปากมา เลือดยาก ทราบข่าวเพื่อให้ทันกระแส ส่วนปัจจัยที่เกี่ยวกับองค์ประกอบรายการข่าวบันเทิงที่มีอิทธิพลมากที่สุด คือ ความทันสมัยของประเด็นข่าวบันเทิงที่น่าสนใจ ด้านความพึงพอใจในรายการข่าวบันเทิงที่เปิดรับชม ในส่วนของเนื้อหารายการมากที่สุด คือการนำเสนอข่าวสารบันเทิง มีความสดทันต่อเหตุการณ์ มีความชัดเจน เจาะลึก

ในส่วนจากรูปแบบรายการมากที่สุด คือ รูปแบบของสื่อบันเทิงของบุคคลในวงการบันเทิงที่เน้นตามกระแสสังคม ในด้านพิธีกร ผู้ดำเนินรายการมากที่สุด คือ ความเป็นกันเอง บุคลิกและมนุษยสัมพันธ์ดี สร้างความสนุกสนานในรายการได้ ในด้านความพึงพอใจในประโยชน์หลังการเปิดรับชมรายการข่าวบันเทิงมากที่สุด คือ ได้รับความบันเทิง ความเพลิดเพลิน เป็นการผ่อนคลาย ในการทดสอบสมมติฐาน พบความสัมพันธ์ดังนี้ คือ ปัจจัยที่มีอิทธิพลในการเปิดรับชมรายการข่าวบันเทิงด้านแรงจูงใจ ปัจจัยภายนอก และด้านองค์ประกอบรายการมีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการเปิดรับชมรายการและการมีส่วนร่วมในรายการ ปัจจัยที่มีอิทธิพลในการเปิดรับชมรายการข่าวบันเทิง ด้านแรงจูงใจ ปัจจัยภายนอกมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมขณะรับชมรายการข่าวบันเทิง ส่วนปัจจัยที่มีอิทธิพลในการเปิดรับชมรายการข่าวบันเทิงด้านองค์ประกอบรายการไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมขณะรับชมรายการข่าวบันเทิงส่วนพฤติกรรมในการเปิดรับชมรายการข่าวบันเทิงที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อรายการข่าวบันเทิงที่แตกต่างกัน กล่าวคือ พฤติกรรมในการเปิดรับชมรายการข่าวบันเทิง ด้านระยะเวลาในการรับชม พฤติกรรมขณะรับชม และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมรายการที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจ ด้านเนื้อหารายการและรูปแบบรายการข่าวบันเทิงที่แตกต่างกัน ส่วนพฤติกรรมในการเปิดรับชมรายการข่าวบันเทิงด้านระยะเวลาในการรับชมที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจด้านพิธีกร ผู้ดำเนินรายการที่แตกต่างกันขณะที่พฤติกรรมในการเปิดรับชมรายการข่าวบันเทิง ด้านพฤติกรรมขณะรับชม และด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมรายการข่าวบันเทิงที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจด้านพิธีกรผู้ดำเนินรายการ ที่ไม่แตกต่างกัน พฤติกรรมในการเปิดรับชมรายการข่าวบันเทิงด้านระยะเวลาการเปิดรับชม และด้านพฤติกรรมขณะรับชมรายการที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจในประโยชน์หลังรับชมรายการที่แตกต่างกัน ส่วนพฤติกรรมในการเปิดรับชมรายการข่าวบันเทิงด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของรายการข่าวบันเทิงที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจในประโยชน์หลังรับชมรายการที่ไม่แตกต่างกัน

ดวงฤทัย นิลเพ็ชร (2555) วิจัยเรื่อง การศึกษารูปแบบการนำเสนอรายการโทรทัศน์ด้านข่าวเศรษฐกิจ สถาบันวิทยุโทรทัศน์เพื่อเศรษฐกิจและการลงทุน มัณฑนาแลนด์ ผลวิจัยพบว่า

1. สภาพปัจจุบันและรูปแบบรายการโทรทัศน์ด้านข่าวเศรษฐกิจของสถานีวิทยุโทรทัศน์เพื่อเศรษฐกิจและการลงทุน มั่นนี้ชาแนลทั้ง 3 ด้าน มีความเห็นอยู่ในระดับมาก 1.1) เนื้อหาของข่าวที่ต้องการทราบ คือ อยากทราบเรื่องการซื้อขายหุ้น 1.2) การนำเสนอข่าวสารทางเศรษฐกิจของรายการโทรทัศน์ด้านข่าวเศรษฐกิจของสถานีวิทยุโทรทัศน์เพื่อเศรษฐกิจและการลงทุน มั่นนี้ชาแนล โดยอยากดูข่าวแบบวิเคราะห์เจาะลึก 1.3) รูปแบบและกระบวนการนำเสนอรายการโทรทัศน์ด้านข่าวเศรษฐกิจของสถานีวิทยุโทรทัศน์เพื่อเศรษฐกิจและการลงทุน มั่นนี้ชาแนล ให้มีความสำคัญเรื่องเนื้อหาที่มีความถูกต้อง น่าสนใจและน่าเชื่อถือ

2. รูปแบบการนำเสนอรายการโทรทัศน์ด้านข่าวเศรษฐกิจของสถานีวิทยุโทรทัศน์เพื่อเศรษฐกิจและการลงทุน มั่นนี้ชาแนล มี 4 ด้าน ได้แก่ 2.1) ผู้ปรากฏตัว คือ พิธีกรและแขกรับเชิญ 2.2) การนำเสนอรายการ คือ บทพูดของพิธีกร, บทสัมภาษณ์แขกรับเชิญ, ฉาก, ส่วนนารายการและท้ายรายการ, ตัวหนังสือซ้อนและคอมพิวเตอร์กราฟฟิก, การนำเสนอทางด้านภาพและเสียง 2.3) ช่องทางการนำเสนอ คือ เคเบิลทีวี อินเทอร์เน็ต วิทยุ 2.4) ผู้ชมรายการ คือ ผู้ลงทุน ผู้สนใจลงทุนและโบรกเกอร์ 3.การรับรองรูปแบบการนำเสนอรายการโทรทัศน์ด้านข่าวเศรษฐกิจของสถานีวิทยุโทรทัศน์เพื่อเศรษฐกิจและการลงทุน มั่นนี้ชาแนลโดยผู้ทรงคุณวุฒิพบว่า มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

ศิริพร สิริพิชญ์ (2513) ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาความพึงพอใจต่อรายการโทรทัศน์ประเภท วารสารไร้ตัวอักษรของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร กรณีศึกษา : รายการทไวไลท์ไร้ตัวอักษร สถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 อ.ส.ม.ท โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อรายการโทรทัศน์ประเภทวารสารไร้ตัวอักษรของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมีระเบียบวิธีวิจัยแบบกรณีศึกษา โดยเลือกเจาะจงเฉพาะรายการทไวไลท์ไร้ตัวอักษร และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล จากกลุ่มตัวอย่างของเพศชายและเพศหญิง ที่มีอายุ 21-30 ปี จำนวน 400คน ได้กล่าวเกี่ยวกับเรื่องพฤติกรรมการเปิดรับว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมในการเปิดรับชมโดยนานๆ ชมครั้งเป็นส่วนใหญ่ ยกเว้นรายการทไวไลท์ไร้ตัวอักษร และ รายการระเบิดเถิดเทิง ที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมชมเกือบทุกครั้ง และชมบ่อยครั้ง โดยตรงกับแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเลือกและเปิดรับสารที่ว่า ผู้รับสารมีการเลือกเปิดรับสาร มีการเลือกสารที่ตัวเองสนใจ มีการเลือกรับรู้และเลือกที่จะจดจำสาร ซึ่งการที่จะทำให้ผู้รับสารสามารถเลือกรับสาร เลือกรับรู้หรือเลือกที่จะจดจำนั้น รายการโทรทัศน์ประเภทวารสารไร้ตัวอักษรที่นำเสนออยู่ในปัจจุบันต้องสร้างความน่าสนใจให้เกิดขึ้นกับผู้รับสาร มีรูปแบบในการนำเสนอที่ชัดเจน หรือเป็นที่โดดเด่นจนสามารถทำให้กลุ่มตัวอย่างมีความจดจำและติดตามชมรายการได้อย่างสม่ำเสมอ

สุภาภรณ์ รวีเลิศธรรม (2544) ศึกษาวิจัยเรื่อง พัฒนาการการนำเสนอรายการข่าวโทรทัศน์ของสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 อ.ส.ม.ท (2529-2542) ผลการวิจัยพบว่า การนำเสนอข่าวของสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 ตั้งแต่ปี 2529-2540 ไม่มีการพัฒนาการในการนำเสนอซึ่งปัจจัยที่มีผลกระทบทำให้การนำเสนอข่าวไม่มีการพัฒนาการ มี 3 ปัจจัยด้วยกันคือ

1. สถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 เป็นสถานีที่มีแนวโน้มไปในเชิงธุรกิจ
2. ภาวะบีบข้อบังคับของรัฐบาลและผู้มีอำนาจทางการเมือง
3. การเปลี่ยนแปลงผู้บริหารในฝ่ายข่าว

ดังนั้น จึงต้องพยายามปรับปรุงเปลี่ยนแปลงรายการข่าวให้ถูกใจของผู้ชม นอกจากนี้ ปัจจัยด้านการเมือง ช่อง 3 หลีกเลี่ยงที่เน้นการนำเสนอข่าวการเมืองโดยหันไปให้ความสนใจต่อข่าวประเภทอื่น ๆ มากขึ้น

สุภาพันท์ บุญนาค (2546) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง พฤติกรรมการเปิดรับ การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจจากการรับชมละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของเด็กในจังหวัดเชียงใหม่ วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการเปิดรับชม และการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของเด็กใน จังหวัดเชียงใหม่ โดยศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ลักษณะทางประชากรศาสตร์กับพฤติกรรมการเปิดรับชม และลักษณะทางประชากรศาสตร์ พฤติกรรมการเปิดรับชม กับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ โดยการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ เด็กในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 380 คน ได้กล่าวเกี่ยวกับเรื่องพฤติกรรมการเปิดรับว่า พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความถี่ในการเปิดรับชม โดยเปิดรับชมทุกวัน ใช้ระยะเวลาในการเปิดรับชมประมาณ 1 ชั่วโมง มีสาเหตุที่เปิดรับชมเพราะต้องการเปิดรับชมเอง มีลักษณะการเปิดรับชมตั้งใจชมพอโดยสมควร โดยเปลี่ยนไปชมช่องอื่นเมื่อละครไม่สนุกหรือน่าเบื่อ ยุคคลที่ร่วมรับชมนั้น พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ชมกับพ่อ แม่ ผู้ปกครอง โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความถี่ในการสนทนากับพ่อแม่หรือผู้ปกครองถึงเรื่องราวของละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำนาน ๆ ครั้ง

เขมรินทร์ จุลมาศ (2549) ศึกษาวิจัยเรื่อง การสร้างความเป็นจริงทางสังคมของรายการ “เรื่องจริงผ่านจอ” และการรับรู้ของผู้ชม ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยว่าเนื้อหาที่นำเสนอในรายการเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นจริงในสังคม เปรียบเสมือนกระจกที่สะท้อนปัญหาสังคม โดยนำเสนอเนื้อหาอย่างตรงไปตรงมาและเจาะครบทุกประเด็น ทำให้เกิดอารมณ์ร่วมกับเหตุการณ์ และรู้สึกเหมือนเป็นส่วนหนึ่งของรายการ ในส่วนของความเชื่อในการสร้าง “ความเป็นจริง” ทางสังคมในรายการเรื่องจริงผ่านจอ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะเชื่อว่าข้อมูลจะน่าเชื่อถือก็จะต้องมีภาพก่อน ซึ่งภาพกับข้อมูลจะต้องมีความสอดคล้องกัน ในด้านการทำหน้าที่ของสื่อมวลชนผู้ผลิต

รายการเรื่องจริงผ่านจอ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เห็นด้วยกับการนำเสนอเนื้อหาในรายการว่ามีความเป็นกลาง ในส่วนของการเกิดพฤติกรรมนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน อันเนื่องมาจากการรับชมรายการเรื่องจริงผ่านจอ พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดชมรายการแล้วนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ไม่ว่าจะเป็นการเตือนภัย อุบัติเหตุ ไว้เป็นอุทาหรณ์ในการใช้ชีวิต ใช้สนทนาในวงเพื่อการบอกต่อ และการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน

ดิศราพร ทรงแสง (2550) ศึกษาวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการเปิดรับ และทัศนคติของผู้ชมที่มีต่อช่องเฮฮา ทางทรูวิชั่นส์ ผลการวิจัยพบว่า (1) ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ชมรายการโทรทัศน์ช่องเฮฮาทางทรูวิชั่นส์ทุกวัน ช่วง 19:00-22:00 น. ชมครั้งละ 31-60 นาที ชมกับสมาชิกในครอบครัว ชอบชมรายการเป็นไทยมากที่สุด รายการที่มีผู้รับชมมากที่สุดคือ รายการเฮฮาปาร์ตี้ มีลักษณะการชมแบบเปลี่ยนช่องสลับไป-มา สาเหตุที่เปิดชมเพราะ ต้องการพักผ่อน หลังจากชมแล้วนำไปคุยต่อกับสมาชิกในครอบครัว เพศชายและเพศหญิงมีพฤติกรรมการเปิดรับไม่แตกต่างกัน (2) ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีทัศนคติในระดับสูงต่อช่องเฮฮา และรายได้ต่อเดือนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติของผู้ชมที่มีต่อช่องเฮฮา (3) พฤติกรรมการเปิดรับมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติของผู้ชมที่มีต่อช่องเฮฮาทางทรูวิชั่นส์ (4) จุดเด่นของรายการโทรทัศน์ช่องเฮฮาทุกด้าน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเปิดรับของผู้ชมที่มีต่อช่องเฮฮาทางทรูวิชั่นส์

พรรณรวี วรรณรัตน์ (2551) ศึกษาวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร ทัศนคติ และความพึงพอใจที่มีต่อการสื่อสารการตลาดของโรงพยาบาลนครีโอ เอส เอฟ ซีเนม่า ซีดี ผลการวิจัยพบว่า ผู้ชมส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 20-24 ปี สถานภาพโสด การศึกษาอยู่ระดับปริญญาตรี โดยความถี่ของผู้ชมในการชมภาพยนตร์ส่วนใหญ่ ชมภาพยนตร์ 1-2 ครั้งต่อเดือน ทัศนคติต่อการสื่อสารการตลาดโดยรวมอยู่ในระดับดี ความพึงพอใจต่อการสื่อสารการตลาดโดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ผลการทดสอบสมมติฐานทั้ง 3 ข้อ พบว่ายอมรับสมมติฐานข้อที่ 1 คือ ผู้ชมที่มีอาชีพแตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อแตกต่างกัน สมมติฐานข้อที่ 2 คือ ผู้ชมที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อการสื่อสารการตลาดต่างกัน แต่ปฏิเสธสมมติฐานข้อที่ 3 คือ ผู้ชมภาพยนตร์ที่มีรายได้แตกต่างกันจะมีความพึงพอใจต่อการสื่อสารการตลาดแตกต่างกัน

นารินทร์ โดคำลี (2553) ศึกษาวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการรับชมรายการคุยข่าวที่มีการส่งข้อความสั้น (SMS) ผ่านทางสถานีโทรทัศน์ของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 31 - 40 ปี สถานภาพสมรส ประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน โดยการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีและมีรายได้ต่ำกว่า 10,000

บาท แล้วพบว่าลักษณะทางด้านประชากรศาสตร์ซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ อาชีพ ระดับการศึกษาและรายได้ต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร ในการรับชมรายการคุยข้าวที่มีการส่งข้อความสั้นผ่านทางสถานีโทรทัศน์ในเรื่องของความถี่ในการรับชม ระยะเวลาในการรับชม ลักษณะในการรับชม ความถี่ในการส่งข้อความสั้น และทัศนคติที่มีต่อข้อความสั้นที่ปรากฏขึ้นบนจอระหว่างชมรายการ ยกเว้นลักษณะทางประชากรศาสตร์ด้านสถานภาพที่ไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนรายการคุยข้าวทางสถานีโทรทัศน์ที่กลุ่มตัวอย่างนิยมส่งข้อความสั้นและช่วงเวลาของรายการคุยข้าวทางสถานีโทรทัศน์ที่นิยมส่งข้อความสั้นมากที่สุด และลักษณะทางประชากรศาสตร์ด้านเพศที่ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเมื่อเห็นข้อความสั้นปรากฏขึ้นบนจอระหว่างชมรายการคุยข้าว

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่อง "ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการรับชม และความพึงพอใจรายการคืบข่าว
ครบประเด็นของสถานีโทรทัศน์ โมเดิร์นไนน์ทีวี ของผู้รับชมในเขตกรุงเทพมหานคร" เป็นการ
วิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยมีรูปแบบการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เป็น
การวัดผลเพียงครั้งเดียว ณ ช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง (Cross Sectional Study) โดยใช้แบบสอบถาม
(Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้กรอก
ข้อมูลด้วยตนเอง (Self-Administration Questionnaire) ซึ่งมีรายละเอียดเกี่ยวกับระเบียบวิธีศึกษา
ตามหัวข้อ ดังต่อไปนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 วิธีการสุ่มตัวอย่าง
- 3.3 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา
- 3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การทดสอบความเที่ยงตรง และเชื่อถือได้ของเครื่องมือศึกษา
- 3.6 วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.7 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.8 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้รับชมรายการ อายุ 18 – 60 ปี มีพฤติกรรมอย่างไร
คืบข่าวครบประเด็นในเขตกรุงเทพมหานคร

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ที่เคยชมรายการคืบข่าวครบประเด็นในเขตกรุงเทพมหานคร
ไม่น้อยกว่า 1 เดือน ที่มี อายุ 18-60 ปี ที่เคยชมรายการคืบข่าวครบประเด็น เนื่องจากไม่ทราบจำนวน
ประชากรที่แน่นอน จึงใช้สูตรคำนวณขนาดตัวอย่างของยามาเน่แบบไม่ทราบจำนวนประชากรที่

แน่นอน ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ค่าความผิดพลาดสูงสุดที่จะเกิดขึ้น 0.05 ค่าสัดส่วนของประชากร 0.5

$$n = \frac{Z^2 pq}{B^2}$$

แทนค่า n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

B = ระดับความคลาดเคลื่อน

กำหนดให้มีความเบี่ยงเบนได้ 5% ดังนั้น $B = 0.05$

Z = ค่ามาตรฐานซึ่งขึ้นอยู่กับระดับความเชื่อมั่น

p = สัดส่วนประชากรที่สนใจศึกษาเท่ากับ 95% = 0.05

$q = 1 - p$

ในทางปฏิบัตินิยมใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น $Z = 1.96$ เพราะฉะนั้นได้ขนาด

ตัวอย่าง

$$n = \frac{(1.96)^2(0.5)(0.5)}{(0.05)^2}$$

$$n = \frac{(3.8416)(0.25)}{(0.0025)}$$

$$n = 384.16 \text{ หรือ } 385 \text{ ตัวอย่าง}$$

ขนาดตัวอย่างที่ผู้วิจัยใช้ในการเก็บข้อมูลคือจำนวน 385 ตัวอย่าง โดยเก็บข้อมูลเฉพาะผู้ชมรายการคืบข้าวครบประเด็น

3.2 วิธีการสุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาใช้วิธีการสุ่มหากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้ชมรายการคืบข้าวครบประเด็นที่มีอายุ 18-60 ปี ในเขตกรุงเทพมหานคร ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างดังนี้

3.2.1 วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Multiple Sampling)

โดยจับฉลากเลือกเขตกลุ่มตัวอย่างตามการปกครองเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งเขตการปกครองมีทั้งหมดจำนวน 50 เขตแบ่งออกเป็น 12 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 เรียกว่า กลุ่มรัตนโกสินทร์ เขตอนุรัักษ์เมืองเก่ากรุงรัตนโกสินทร์ ศูนย์กลางบริหารราชการ (เขตดุสิต) ย่านธุรกิจพาณิชยกรรมเฉพาะ (สำเพ็ง พาหุรัด ยาวราช โป้เป้) และแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และศิลปวัฒนธรรม ประกอบ 4 เขต คือ พระนคร ป้อมปราบศัตรูพ่าย สัมพันธวงศ์ และ เขตดุสิต

กลุ่มที่ 2 เรียกว่ากลุ่ม ลุ่มพินี เขตศูนย์กลางธุรกิจ การค้า การบริการ และการท่องเที่ยว ระดับภูมิภาคประกอบด้วยเขต 4 เขต คือ ปทุมวัน บางรัก สาทร และ วัฒนา ซึ่งเป็นที่ตั้งของอาคารสำนักงาน ธุรกิจ พาณิชยกรรมระดับชาติ ศูนย์รวมของโรงแรมและที่พักของนักท่องเที่ยว

กลุ่มที่ 3 เรียกว่า กลุ่มวิภาวดี เขตเศรษฐกิจใหม่ แหล่งจ้างงาน ย่านการค้าบริการ และที่อยู่อาศัยหนาแน่นมาก ประกอบด้วยเขต 6 เขต ได้แก่ จตุจักร บางซื่อ พญาไท ดินแดง ห้วยขวาง และ ราชเทวี โดยเขตจตุจักรเป็นย่านธุรกิจใหม่กระจุกตัวตามแนวถนนวิภาวดี และ ถนนรัชดาภิเษก ในอนาคตเป็นที่ตั้งของศูนย์คมนาคม (ศูนย์พลโยธิน) ขณะที่เขตราชเทวีจะมีการพัฒนาของศูนย์คมนาคม(ศูนย์มักกะสัน) และจุด Boarding Pass เข้าสู่สนามบินสุวรรณภูมิ เขตพญาไท เป็นย่านที่อยู่อาศัยหนาแน่นมาก และเป็นที่ตั้งของอาคารสำนักงาน เขตดินแดงเป็นย่านสถาบันราชการและที่อยู่อาศัยหนาแน่นมาก ส่วนเขตห้วยขวางเป็นเขตที่อยู่อาศัยหนาแน่นมากและเป็นย่านสถานบันเทิง

กลุ่มที่ 4 เรียกว่า กลุ่มเจ้าพระยา เขตเศรษฐกิจใหม่ริมแม่น้ำเจ้าพระยา รองรับการพัฒนาของวงแหวนอุตสาหกรรมประกอบด้วยเขต 5 เขต คือเขตคลองเตย บางคอแหลม ยานนาวา พระโขนงและ เขตบางนา โดยเขตคลองเตยจะมีการพัฒนา ปรับปรุงบริเวณท่าเรือคลองเตย เป็นย่านสำนักงานพาณิชยกรรม และ โรงแรมริมแม่น้ำ เขตบางคอแหลม ยานนาวา เป็นเขตเศรษฐกิจพระราม 3 ส่วนเขตพระโขนง บางนา จะเป็นพื้นที่ที่พัฒนาตามโครงการวงแหวนอุตสาหกรรม

กลุ่มที่ 5 เรียกว่า กลุ่มกรุงธนบุรี เขตอนุรักษ์เมืองเก่ากรุงธนบุรีแหล่งวิถีชีวิตชุมชนดั้งเดิม และ แหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และศิลปวัฒนธรรม ประกอบด้วยเขต 5 เขต ได้แก่ เขตธนบุรี บางกอกใหญ่ คลองสาน บางกอกน้อย และเขตบางพลัด โดยกลุ่มเขตนี้เป็นแหล่งประวัติศาสตร์การสถาปนากรุงธนบุรี มีวัด โบสถ์ มัสยิด ที่ทรงคุณค่าทางสถาปัตยกรรม ศิลปกรรม จิตรกรรม ยังคงวิถีชีวิตของชุมชนนานาชาติ (จีน ฝรั่งเศส เขมร ลาว) และชนบทประเพณีไทยดั้งเดิม

กลุ่มที่ 6 เรียกว่า กลุ่มตากสิน เขตเศรษฐกิจการจ้างงานใหม่และ ที่อยู่อาศัยหนาแน่นมากรองรับศูนย์คมนาคม (ศูนย์ตากสิน) ศูนย์ธุรกิจพาณิชยกรรมและ ศูนย์ราชการของกรุงเทพมหานครด้านตะวันตก ประกอบด้วยเขต 3 เขต ได้แก่ เขตภาษีเจริญ จอมทอง และราษฎร์บูรณะ โดยเขตภาษีเจริญ และเขตจอมทอง อยู่ในเขตอิทธิพลของศูนย์ตากสิน และ เขตราษฎร์บูรณะเป็นเขตส่งเสริมการพัฒนาเป็นที่อยู่อาศัยหนาแน่นมาก ที่มีสภาพแวดล้อมดีตามแนวริมแม่น้ำเจ้าพระยาพื้นที่พัฒนาตามลักษณะเฉพาะ ได้แก่ พื้นที่นอกแนวถนนวงแหวนรัชดาภิเษก ซึ่งผังรวมกรุงเทพมหานคร (ปรับปรุงครั้งที่ 2) กำหนดเป็นที่อยู่อาศัยหนาแน่นปานกลางที่อยู่อาศัยน้อยเขตอุตสาหกรรม เกษตรกรรม โดยมีศูนย์ชุมชนชานเมือง และย่านการค้าและบริการระดับต่างๆ กระจายตัวเพื่อให้บริการประชาชนโดยทั่วไป

กลุ่มที่ 7 เรียกว่า กลุ่มพระนครเหนือ เขตที่อยู่อาศัยรองรับการขยายตัวของเมืองด้านตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบด้วยเขต 5 เขต ได้แก่ เขตบางเขน หลักสี่ ดอนเมืองสายไหม และลาดพร้าว ซึ่งสภาพปัจจุบันเป็นที่อยู่อาศัยหนาแน่นน้อย และการย้ายสนามบินดอนเมืองไปยังสนามบินสุวรรณภูมิ จะทำให้บทบาทของเมืองเปลี่ยนไปในกลุ่มนี้ ผังเมืองรวมกรุงเทพมหานครกำหนดให้มีศูนย์ชุมชนชานเมือง (ศูนย์สะพานใหม่) เป็นแหล่งงานย่านการค้าและบริการเพื่อให้บริการประชาชน

กลุ่มที่ 8 เรียกว่า กลุ่มบูรพา เขตที่อยู่อาศัยรองรับการขยายตัวของเมือง (Transition Zone) ด้านตะวันออกตอนใต้ประกอบด้วย 6 เขต คือ บางกะปิ วังทองหลาง บึงกุ่ม สะพานสูง และสวนหลวง สภาพปัจจุบันเป็นที่อยู่อาศัยหนาแน่นน้อย เป็นพื้นที่รองรับการขยายตัวของเมือง

กลุ่มที่ 9 เรียกว่า กลุ่มสุวินทวงศ์ เขตเกษตรกรรมและที่อยู่อาศัยสภาพแวดล้อมดี ประกอบด้วยเขต 2 เขต คือ คลองสามวา และ หนองจอก สภาพปัจจุบันเป็นพื้นที่เกษตรกรรมและในอนาคตได้มีโครงการพัฒนาเป็นที่อยู่อาศัยสภาพแวดล้อมดี

กลุ่มที่ 10 เรียกว่า กลุ่มศรีนครินทร์เขตศูนย์ชุมชนชานเมืองรองรับสนามบิน ประกอบด้วยเขต 3 เขต คือ ลาดกระบัง มีนบุรี และ ประเวศ เป็นเขตพัฒนารองรับสนามบินสุวรรณภูมิ โดยการพัฒนาศูนย์ชุมชนลาดกระบัง เป็นแหล่งงาน ย่านการค้า และ บริการเทคนิคอุตสาหกรรมลาดกระบัง มีศักยภาพในการพัฒนาเป็นศูนย์กลางการขนส่งสินค้า(ICD) และสถานีขนส่งสินค้าชานเมือง เป็น Logistic Center ส่วนเขตประเวศ และมีนบุรี เป็นที่อยู่อาศัยรองรับแหล่งงาน

กลุ่มที่ 11 เรียกว่า กลุ่มมหาสวัสดิ์ เขตเกษตรกรรมและที่อยู่อาศัยสภาพแวดล้อมผสมผสานพื้นที่เกษตรกรรมประกอบด้วยเขต 4 เขต คือ ทวีวัฒนา คลิ่งชัน บางแค และ หนองแขม เป็นการพัฒนามตามสภาพปัจจุบันและตามที่กำหนดโดยผังเมืองรวม

กลุ่มที่ 12 เรียกว่า กลุ่มสนามบินชัย เขตเกษตรกรรม อุตสาหกรรม ที่อยู่อาศัยและแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ ประกอบด้วยเขต 3 เขต ได้แก่ บางขุนเทียน บางบอน และทุ่งครุ โดยเขตบางขุนเทียนและบางบอนเป็นเขตอุตสาหกรรม เกษตรกรรม เขตทุ่งครุเป็นเขตที่อยู่อาศัยและเกษตรกรรม พื้นที่ชายทะเลบางขุนเทียนเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์

3.2.2 วิธีการเลือกตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Sampling)

โดยสุ่มเขตที่เป็นตัวแทนแต่ละกลุ่มจาก 12 กลุ่มมากลุ่มละ 1 เขต โดยวิธีการจับฉลาก ได้แก่ 1.เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย 2.เขตบางรัก 3.เขตห้วยขวาง 4.เขตคลองเตย 5.เขตบางพลัด 6.เขตราชบุรีบูรณะ 7.เขตดอนเมืองสายไหม 8.เขตสวนหลวง 9.เขตคลองสามวา 10.เขตลาดกระบัง 11.เขตคลองสาน 12.เขตบางขุนเทียน

3.2.3 ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota Sampling)

กำหนดโควตาในแต่ละเขตที่ได้รับการสุ่มจากข้อ 3.2.2 เท่ากันเขตละ 33 คน 12 เขต จำนวน 396 คน และคัดเลือกที่สมบูรณ์จาก 396 คน เหลือ 385 คน

3.3 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษานี้ ทางผู้วิจัยได้กำหนดตัวแปรต้นและตัวแปรตามดังนี้

3.3.1 สมมติฐานที่ 1

สมมติฐานคือลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ชมรายการลับข่าวครบประเด็นในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกันพฤติกรรมการรับชมรายการแตกต่างกัน

ตัวแปรอิสระ คือลักษณะทางประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา และรายได้

ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็น ได้แก่ ความถี่ในการรับชม ระยะเวลาในการรับชม ลักษณะในการรับชม และการมีส่วนร่วมกับรายการ

3.3.2 สมมติฐานที่ 2

สมมติฐานคือลักษณะทางลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ชมรายการลับข่าวครบประเด็นในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกันความพึงพอใจในการรับชมรายการแตกต่างกัน

ตัวแปรอิสระคือเพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา และรายได้

ตัวแปรตามคือความพึงพอใจต่อการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็น

3.3.3 สมมติฐานที่ 3

สมมติฐานคือพฤติกรรมการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการรับชมรายการ

ตัวแปรอิสระ คือ พฤติกรรมการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็น ได้แก่ ความถี่ในการรับชม ระยะเวลาในการรับชม ลักษณะในการรับชม และการมีส่วนร่วมกับรายการ

ตัวแปรตามคือความพึงพอใจต่อการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็น

3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) โดยผู้ศึกษาจะทำแบบสอบถามออกเป็น 2 ลักษณะ คือ แบบสอบถามปลายปิด (Close-ended Questionnaire) และแบบสอบถามปลายเปิด (Open-ended Questionnaire) แบ่งคำถามออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน ลักษณะคำถามจะเป็นแบบเลือกตอบ (Check List) จำนวน 5 ข้อ

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมในการเปิดรับชมรายการ คับข่าวครบประเด็น ได้แก่ ความถี่ในการรับชม ระยะเวลาในการชม ช่องทางในการเปิดรับชม ลักษณะในการรับชม สถานที่ที่เปิดรับชม และการมีส่วนร่วมในการรับชมรายการ ลักษณะคำถามเป็นแบบเลือกตอบ (Check List) มีจำนวนทั้งหมด 8 ข้อ

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อรายการคับข่าวครบประเด็น คือ ความรู้สึกชอบหรือความพึงพอใจของผู้ชมรายการในเขตกรุงเทพมหานครในด้านต่างๆ 4 ด้านด้วยกันคือ ด้านรูปแบบรายการ ด้านเนื้อหารายการ ด้านการนำเสนอรายการ ด้านคุณสมบัติของผู้ดำเนินรายการ ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Likert's Five Rating scale) โดยให้กลุ่มตัวอย่างเลือกระดับความพึงพอใจ 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด มีจำนวน 19 ข้อ ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

คะแนน		ระดับการตัดสินใจ
5 คะแนน	หมายถึง	มากที่สุด
4 คะแนน	หมายถึง	มาก
3 คะแนน	หมายถึง	ปานกลาง
2 คะแนน	หมายถึง	น้อย
1 คะแนน	หมายถึง	น้อยที่สุด

การแปลความหมายพิจารณาจากค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ของเบสท์ (Best, 1981 อ้างใน ทิมมิก้า เกรื่อนตร, 2553 : 58)

$$\begin{aligned}
 \text{ช่วงการวัด} &= \frac{\text{ค่าคะแนนสูงสุด} - \text{ค่าคะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\
 \text{แทนค่าได้ดังนี้} &= \frac{5 - 1}{5} \\
 &= .80
 \end{aligned}$$

จากเกณฑ์ดังกล่าว ผู้วิจัยได้กำหนดการแปลความหมายตามลำดับคะแนนประเมินความคิดเห็นของแบบสอบถามเพื่อการวิจัย ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	4.21-5.00	หมายถึง	มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	3.41-4.20	หมายถึง	มีระดับความพึงพอใจมาก
คะแนนเฉลี่ย	2.61-3.40	หมายถึง	มีระดับความพึงพอใจปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.81-2.60	หมายถึง	มีระดับความพึงพอใจน้อย
คะแนนเฉลี่ย	1.00-1.80	หมายถึง	มีระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

3.5 การทดสอบความเที่ยงตรง และเชื่อถือได้ของเครื่องมือการศึกษา

ในการศึกษาครั้งนี้ได้มีการทดสอบเครื่องมือด้านความเที่ยงตรง (Validity) และความน่าเชื่อถือ (Reliability) ดังนี้คือ

1. การทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) โดยการนำแบบสอบถามไปปรึกษาและขอคำแนะนำเพื่อปรับปรุงแก้ไขจากอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาถึงโครงสร้างของแบบสอบถาม (Construct Validity) เนื้อหา และภาษาที่ใช้ (Content Validity) ในแบบสอบถามว่ามีความเหมาะสมและความชัดเจนของถ้อยภาษาตรงตามประเด็นการศึกษาและสัมพันธ์สอดคล้องกับแนวคิดที่ใช้ในการศึกษา และวัตถุประสงค์ของการศึกษาหรือไม่

2. การทดสอบความน่าเชื่อถือ (Reliability) ผู้ศึกษาได้นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วมาทดสอบความเชื่อมั่นโดยการทดลองนำไปใช้ (try out) กับประชากรเพศหญิงและชายที่ชมรายการลับข่าวครบประเด็น ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบว่าคำถามในแต่ละข้อของแบบสอบถามสามารถสื่อความหมายได้ตรงตามที่ผู้ศึกษาต้องการและมีคำถามเหมาะสมหรือไม่อย่างไร โดยใช้สูตรของ Pearson Moment Correlation Coefficient โดยวิธี ของครอนบาค Cronbach's Alpha เพื่อทดสอบว่าคุณภาพของแบบสอบถามอยู่ในระดับที่ใช้ได้หรือไม่ ซึ่งควรมีค่าเกิน 0.80 ขึ้นไป โดยมีสูตรที่ใช้ในการคำนวณดังนี้

$$\alpha = N/(N-1) [(1 - \sum [S_i]^2) / [S_t]^2]$$

เมื่อ α = ค่าสัมประสิทธิ์ของความน่าเชื่อถือได้ของเครื่องมือที่ใช้ในการวัด

N = จำนวนข้อคำถาม หรือจำนวนรายการทั้งหมดที่ใช้วัดในแบบสอบถาม

$\sum [S_i]^2$ = ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนที่วัดได้ในแต่ละข้อ เนื่องจากแต่ละคนอาจได้คะแนนไม่เท่ากัน

$[S_t]^2$ =ค่าความแปรปรวนของคะแนนรวมจากคำตอบทุกข้อ

จากการทดสอบค่าความเชื่อมั่นโดยการแจกแบบสอบถาม 30 ชุดให้กับกลุ่มตัวอย่าง สามารถวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นได้ค่าสัมประสิทธิ์ Alpha ของความพึงพอใจในการรับชมรายการ คับข่าวครบประเด็น= 0.92

3.6 วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้เป็นการเก็บข้อมูลภาคสนาม (Field data collecting) ซึ่งเป็นข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data) โดยการแจกแบบสอบถาม 385 ชุด ตามกลุ่มตัวอย่างที่กำหนด โดยให้กลุ่มตัวอย่างกรอกแบบสอบถามด้วยตนเอง (Self-Administration Questionnaire) ระหว่างวันที่ 1 มีนาคม - 30 เมษายน 2559 จากนั้นนำแบบสอบถามที่ได้รับมาตรวจสอบความถูกต้องและทำการประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปในลำดับต่อไป

3.7 การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากทำการเก็บรวบรวมข้อมูลครบจำนวน 385 ชุด ผู้ศึกษาได้มีขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

1. ทำการลงรหัส (Coding) แบบสอบถามทุกฉบับ
2. นำรหัสคะแนนที่ได้ไปบันทึกในแบบลงรหัส (Coding Sheets) ก่อนนำไปประมวลผล
3. นำข้อมูลในแบบลงรหัสไปบันทึกลงเครื่องคอมพิวเตอร์ เพื่อประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ใช้การป้อนข้อมูลประมวลผล และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเพื่อการศึกษา
4. นำผลที่ได้จากการวิเคราะห์ (Print-Out) มาแปลความหมาย แล้วบันทึกผล และจัดทำตารางแสดงผลร้อยละและค่าทางสถิติ เพื่อทำรายงานสรุปผลการศึกษาต่อไป

3.8 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ได้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล และอธิบายการศึกษาโดยแยกออกเป็น

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่ออธิบายข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทั่วไปทางประชากรศาสตร์ พฤติกรรมการเปิดรับชมรายการ และความพึงพอใจที่กลุ่มตัวอย่างได้จากการรับชมรายการคับข่าวครบประเด็น รวมทั้งส่วนของความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่มีต่อรายการ

2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) เพื่อทดสอบสมมติฐานการหาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากรศาสตร์กับความพึงพอใจในการรับชมรายการโดยใช้สหสัมพันธ์ (Correlation) หาค่า t-test และค่า f-test และทดสอบสมมติฐานความแตกต่างระหว่างลักษณะประชากรศาสตร์กับพฤติกรรมการรับชมรายการและความพึงพอใจของผู้ชมรายการ โดยใช้ Oneway Anova วิเคราะห์ความแปรปรวน และเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย โดยวิธีเชฟเฟ้ (Scheffé) และ LSD

บทที่ 4

ผลการศึกษา

ผลการวิจัยเรื่องพฤติกรรมการรับชม และความพึงพอใจ ที่มีต่อรายการ คับข่าวครบ ประเด็นของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้แบ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังต่อไปนี้

4.1 การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) โดยการหาค่าสถิติพื้นฐาน คือ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย เพื่อวิเคราะห์

4.1.1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ สถานภาพ การศึกษา และรายได้

4.1.2 พฤติกรรมการเปิดรับชมรายการคับข่าวครบประเด็น ของผู้ชมในเขต กรุงเทพมหานคร

4.1.3 ความพึงพอใจของผู้ชมรายการคับข่าวครบประเด็น

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน (Hypothesis Testing) โดยผู้วิจัยได้วิเคราะห์ ดังนี้

สมมติฐานที่ 1: ลักษณะประชากรศาสตร์ของผู้ชมรายการคับข่าวครบประเด็นในเขต กรุงเทพมหานครแตกต่างกันพฤติกรรมการรับชมรายการแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2: ลักษณะประชากรศาสตร์ของผู้ชมรายการคับข่าวครบประเด็นในเขต กรุงเทพมหานครแตกต่างกันความพึงพอใจในการรับชมรายการแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3: พฤติกรรมการรับชมรายการคับข่าวครบประเด็นของผู้ชมในเขต กรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการรับชมรายการคับข่าวครบประเด็น

4.3 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

4.1 การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis)

4.1.1 การวิเคราะห์ลักษณะทางประชากรศาสตร์

ข้อมูลนี้เป็นผลจากการสอบถามกลุ่มตัวอย่างเพื่อศึกษาลักษณะทางประชากรศาสตร์ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือนซึ่งผลการวิจัยปรากฏดังตารางที่ 4.1 - 4.6 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	155	40.3
หญิง	230	59.7
รวม	385	100.0

จากตารางที่ 4.1 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่รับชมรายการคับข้างครบประเด็น จำนวน 385 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 230 คน คิดเป็นร้อยละ 59.7 เพศชาย จำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 40.3

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามช่วงอายุ

ช่วงอายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
18 ปี	40	10.4
ปี 29 – 20	132	34.3
ปี 39 – 30	103	26.8
ปี 49 – 40	61	15.8
ปี 59 – 50	38	9.9
ปี 60	11	2.8
รวม	385	100.0

จากตารางที่ 4.2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษามาก่อน มีอายุระหว่าง 20 - 29 ปี จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 34.3 รองลงมา มีอายุระหว่าง 30 – 39 ปี จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ ตามลำดับ 8.2 คน คิดเป็นร้อยละ 11 ปีขึ้นไป จำนวน 60 และอายุ 8.26

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
โสด	200	9.51
สมรส	138	8.35
หย่าร้าง	47	3.12
รวม	385	100.0

จากตารางที่ 4.3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีสถานภาพโสด จำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 9.51 รองลงมาคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรส จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 8.35 และอันดับสุดท้ายคือกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพหย่าร้าง จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 3.12

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด

ระดับการศึกษาสูงสุด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่าประถมศึกษา	15	6.3
ประถมศึกษา	36	4.9
มัธยมศึกษา	72	7.18
อาชีวศึกษา	71	18.7
ปริญญาตรี	140	4.36
สูงกว่าปริญญาตรี	51	2.13
รวม	385	100.0

จากตารางที่ 4.4 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 7.18 และอนุปริญญา จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 4.36 รองลงมาคืออาชีวศึกษา จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 18.7 และต่ำกว่าประถมศึกษา จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 6.3

ตารางที่ 4.5 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 10,000 บาท	93	24.1
10,001-30,000 บาท	175	45.5
30,001-50,000 บาท	75	19.5
มากกว่า 50,001 บาท	42	10.9
รวม	385	100.0

จากตารางที่ 4.5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีรายได้ต่อเดือน 10,001-30,000 บาท จำนวน 175 คน รองลงมาคือ รายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 24.1 และมีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 50,001 บาท จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 10.9 ตามลำดับ

2.1.4 การวิเคราะห์พฤติกรรมการรับชมรายการกับข่าว ครอบคลุมประเด็น

ข้อมูลนี้เป็นผลจากการสอบถามกลุ่มตัวอย่างที่รับชมรายการกับข่าวครอบคลุมประเด็นเท่านั้น เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับชมรายการ ประกอบด้วย ความถี่ในการรับชม ระยะเวลาในการติดตามรับชมในแต่ละครั้ง ช่องทางในการรับชม ลักษณะการรับชม รับชมรายการกับใคร รับชมรายการที่ใด และการมีส่วนร่วมในรายการ ซึ่งผลการวิจัยปรากฏดังตารางที่ 4.6 4.13 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.6 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถี่ในการรับชมรายการกับข่าวครอบคลุมประเด็น

ความถี่ในการรับชม รายการกับข่าวครอบคลุมประเด็น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับชมทุกวัน	80	8.20
รับชมสัปดาห์ละ 6-5 วัน	81	0.21
รับชมสัปดาห์ละ 4-3 วัน	139	1.36
รับชมสัปดาห์ละ 2-1 วัน	85	1.22
รวม	385	100.0

จากตารางที่ 4.6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ รับชมรายการคืบขำครบประเด็น สัปดาห์ละ 2-1 วัน รองลงมา รับชมสัปดาห์ละ 139 คน คิดเป็นร้อยละ 1.36 จำนวน 81 คน รับชมสัปดาห์ละ 6-5 วัน คิดเป็นร้อยละ 0.21 จำนวน 80 คน รับชมทุกวัน คิดเป็นร้อยละ 8.20

ตารางที่ 4.7 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระยะเวลาในการติดตามรับชม รายการคืบขำครบประเด็น

ระยะเวลาติดตามรับชม รายการคืบขำครบประเด็น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชมมากกว่า ปี 1	85	1.22
ชม เดือน 12-9	102	5.26
ชม เดือน 8-5	89	1.23
ชม เดือน 4-1	71	4.18
เพิ่งเริ่มชมมาไม่เกิน เดือน 1	38	9.9
รวม	385	100.0

จากตารางที่ 4.7 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับชมมานาน จำนวน 102 คน รับชม 12-9 เดือน คิดเป็นร้อยละ 5.52 และรับชม 8-5 เดือน จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 1.23 รับชม 4-1 เดือน จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 4.18 และรับชมมากกว่า 1 ปี จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 1.22 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระยะเวลาในการรับชมรายการคืบ ขำครบประเด็นในแต่ละครั้ง

ระยะเวลาในการรับชมรายการคืบขำ ครบ ประเด็นในแต่ละครั้ง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชมจนจบรายการ	109	3.28
ชมมากกว่า 30 นาทีแต่ไม่จบรายการ	129	5.33
ชม 30-15 นาที	111	8.28
ชมน้อยกว่า 15 นาที	36	4.9
รวม	385	100.0

จากตารางที่ 4.8 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ รัชชมมากกว่า 30 นาทีแต่ไม่จบรายการ จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 5.33 รองลงมา รัชชม 30-15 นาที จำนวน 111 คนคิดเป็นร้อยละ 8.28 และชมน้อยกว่า 15 นาที 36 คน คิดเป็นร้อยละ 4.9 แต่มีชมจนจบรายการ จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 3.28

ตารางที่ 4.9 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามช่องทางในการรัชชมรายการ คับข่าวครบประเด็น

ช่องทางในการรัชชม รายการคับข่าวครบประเด็น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
โทรทัศน์	201	3.52
เว็บไซต์	84	9.21
Youtube	38	9.9
อื่น ๆ	61	15.9
รวม	385	100.0

จากตารางที่ 4.9 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รัชชมรายการทางโทรทัศน์ จำนวน 201 คน คิดเป็นร้อยละ 3.52 รัชชมทางเว็บไซต์ จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 9.21 รัชชมทาง Youtube จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 9.9 และอื่นๆ จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 15.9 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.10 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะการรัชชมรายการ คับข่าวครบประเด็น

ลักษณะการรัชชมรายการคับข่าวครบประเด็น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชมอย่างสนใจตลอดรายการโดยไม่เปลี่ยนช่อง	105	3.27
เปลี่ยนสลับไปสลับมากับรายการอื่น	123	9.31
ชมรายการพร้อม ๆ กับทำกิจกรรมอื่น ๆ	111	8.28
ผู้อื่นเปิดรายการให้ชม จึงนั่งชมไปเรื่อย ๆ	46	9.11
รวม	385	100.0

จากตารางที่ 4.10 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับชมรายการเปลี่ยนชมอย่างสนใจตลอดรายการโดยไม่เปลี่ยนช่อง จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 3.27 เปลี่ยนช่องสลับไปสลับมากับรายการอื่น จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 9.31 ชมรายการพร้อมกับทำกิจกรรมอื่น จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 8.28 และผู้อื่นเปิดรายการให้ชม จึ่งนั่งชมไปเรื่อยๆ จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 9.11

ตารางที่ 4.11 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามบุคคลที่ร่วมรับชมรายการกับชาวครอบครัว

บุคคลที่ร่วมรับชมรายการกับชาวครอบครัว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
คนเดียว	132	34.3
ครอบครัว / ญาติ	128	33.2
เพื่อน	76	19.7
คูครอง / คู่สมรส	49	12.7
รวม	385	100.0

จากตารางที่ 4.11 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับชมรายการคนเดียว จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 34.3 รับชมกับครอบครัว ญาติ จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 33.2 รับชมกับเพื่อน จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 19.7 และรับชมกับคูครอง คู่สมรส จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 12.7

ตารางที่ 4.12 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานที่รับชมรายการกับชาวครอบครัว

สถานที่รับชมรายการกับชาวครอบครัว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ที่บ้าน	230	7.59
ที่ทำงาน	64	6.16
ในรถ	55	3.14
ที่สาธารณะ	22	4.5
อื่น ๆ	14	5.3
รวม	385	100.0

จากตารางที่ 4.12พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับชมรายการที่บ้าน จำนวน 230 คนคิดเป็นร้อยละ 7.59 รับชมที่ทำงาน จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 6.16 และรับชมในรถ จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 3.14 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.13 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการมีส่วนร่วมในการรับชมรายการคืบข่าว ครอบคลุมประเด็น

การมีส่วนร่วมในการรับชม รายการคืบข่าวครอบคลุมประเด็น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่มีส่วนร่วมในการรับชม	232	3.60
มีส่วนร่วมในการรับชมรายการ	153	7.39
รวม	385	100.0

จากตารางที่ 4.13พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่มีส่วนร่วมกับรายการ จำนวน 232 คน คิดเป็นร้อยละ 3.60 และมีส่วนร่วมในการรับชมรายการ 153 คน คิดเป็นร้อยละ 7.39

4.1.3การวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้ชมรายการคืบข่าวครอบคลุมประเด็น

พฤติกรรมการรับชม และความพึงพอใจที่มีต่อรายการคืบข่าวครอบคลุมประเด็นของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร จะจำแนกการวิเคราะห์ความพึงพอใจออกเป็น 4 ด้านประกอบด้วย ด้านรูปแบบรายการ ด้านเนื้อหารายการ ด้านการนำเสนอ และด้านคุณสมบัติของผู้ดำเนินรายการ ซึ่งการประเมินความพึงพอใจจะมีมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อยและน้อยที่สุด 5 ระดับ โดยประเมินจากแบบสอบถามสรุปผลวิจัยได้จำนวน 19 ข้อ

4.1.3.1ด้านรูปแบบรายการ

ผลการวิจัยความพึงพอใจต่อรายการคืบข่าว ครอบคลุมประเด็น ด้านรูปแบบรายการ ปรากฏดังตารางที่4.14 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.14 แสดงจำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความพึงพอใจต่อรายการ
คืบหน้าครบประเด็น ด้านรูปแบบรายการ

ด้านรูปแบบรายการ	ระดับความพึงพอใจ					จำนวน (ร้อยละ)	ค่าเฉลี่ย ระดับ ความ พึง พอใจ	ความหมาย	อันดับที่
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
รายการมีความแปลกใหม่น่าสนใจ ชวนติดตาม	124 (32.2)	108 (28.1)	90 (23.4)	48 (12.5)	15 (3.9)	385 (100.0)	72.3	มาก	3
เป็นรายการข่าวที่น่าสนใจ ข่าวอย่างเป็นกลาง	134 (34.8)	127 (33.0)	92 (23.9)	26 (6.8)	6 (1.6)	385 (100.0)	92.3	มาก	1
นำข่าวที่น่าสนใจและเป็น ประเด็นมาเจาะลึกเพิ่มเติม	113 (29.4)	135 (35.1)	120 (31.2)	9 (2.3)	8 (2.1)	385 (100.0)	87.3	มาก	2

หมายเหตุ. ค่าเฉลี่ยโดยรวม ($\bar{X}$) = 3.84 อยู่ในระดับมาก

จากตารางที่ 4.14 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อรายการคืบหน้าครบประเด็น
ด้านรูปแบบรายการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก รายการมีความแปลกใหม่น่าสนใจ ชวนติดตามอยู่
ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 72.3 เป็นรายการข่าวที่น่าสนใจข่าวอย่างเป็นกลางอยู่ในระดับมาก คิด
เป็นร้อยละ 92.3 นำข่าวที่น่าสนใจและเป็นประเด็นมาเจาะลึกเพิ่มเติมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ
87.3

4.1.3.2 ด้านเนื้อหารายการ

ผลการวิจัยความพึงพอใจต่อรายการคืบหน้า ครบประเด็น ด้านเนื้อหารายการ ปรากฏดัง
ตารางที่ 4.15 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.15 แสดงจำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความพึงพอใจต่อรายการ คับข่าวครบประเด็น ด้านเนื้อหารายการ

ด้านเนื้อหารายการ	ระดับความพึงพอใจ					จำนวน (ร้อยละ)	ค่าเฉลี่ย ระดับ ความพึง พอใจ	ผลการ ประเมิน	อันดับที่
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด				
เนื้อหารายการมีความแปลก ใหม่ และมีความคิด สร้างสรรค์	114 (29.6)	147 (38.2)	105 (27.3)	11 (2.9)	8 (2.1)	385 (100.0)	3.90	มาก	4
เนื้อหารายการมีความ กระชับ จับใจ ไม่ยืดเยื้อจน น่ารำคาญ	94 (24.4)	176 (45.7)	101 (26.2)	5 (1.3)	9 (2.3)	385 (100.0)	3.88	มาก	5
เนื้อหาที่มีความเข้มข้น	128 (33.2)	155 (40.3)	91 (23.6)	3 (0.8)	8 (2.1)	385 (100.0)	4.02	มาก	1
รายการมีเนื้อหาจรรโลง สังคม	112 (29.1)	171 (44.4)	89 (23.1)	8 (2.1)	5 (1.3)	385 (100.0)	3.98	มาก	3
ให้แง่คิดผู้ชมเพื่อนำไปใช้ ปรับใช้ในชีวิตประจำวัน	131 (34.0)	148 (38.4)	92 (23.9)	9 (2.3)	5 (1.3)	385 (100.0)	4.01	มาก	2

หมายเหตุ. ค่าเฉลี่ยโดยรวม = 3.96 อยู่ในระดับมาก

จากตารางที่ 4.15 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อรายการคับข่าวครบประเด็น ด้านเนื้อหารายการมีความแปลกใหม่และมีความคิดสร้างสรรค์ อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 90.3 เนื้อหารายการมีความกระชับ จับใจ ไม่ยืดเยื้อ จนน่ารำคาญ อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 88.3 เนื้อหาที่มีความเข้มข้น อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 4.02 รายการมีเนื้อหาจรรโลงสังคม 98.3 ให้แง่คิดผู้ชมเพื่อนำไปใช้ปรับใช้ในชีวิตประจำวัน อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 4.01

4.1.3.3 ด้านการนำเสนอรายการ

ผลการวิจัยความพึงพอใจต่อรายการคับข่าว ครบประเด็น ด้านนำเสนอรายการ ปรากฏดังตารางที่ 4.16 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.16 แสดงจำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความพึงพอใจต่อรายการ
 คับข่าวครบประเด็น ด้านการนำเสนอรายการ

ด้านนำเสนอรายการ	ระดับความพึงพอใจ					จำนวน (ร้อยละ)	ค่าเฉลี่ย ระดับ ความพึง พอใจ	ผลการ ประเมิน	อันดับที่
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด				
ชื่อรายการ "คับข่าวครบ ประเด็น" บ่งบอกถึงจุดเด่น ในเรื่องของเอกลักษณ์ รายการ	93 (24.2)	<u>185</u> (48.1)	91 (23.6)	10 (2.6)	6 (1.6)	385 (100.0)	91.3	มาก	2
ช่วงเวลาในการออกอากาศ มีความเหมาะสม (ออกอากาศวันอาทิตย์ เวลา 22.10-23.00น)	67 (17.4)	<u>190</u> (49.4)	97 (25.2)	26 (6.8)	5 (1.3)	385 (100.0)	75.3	มาก	7
มีการแบ่งช่วงรายการอย่าง ชัดเจน	94 (24.4)	<u>171</u> (44.4)	109 (28.3)	7 (1.8)	4 (1.0)	385 (100.0)	89.3	มาก	3
ระยะเวลาในการ ออกอากาศมีความ เหมาะสม (รวมเวลา ออกอากาศ 50 นาที)	74 (19.2)	<u>186</u> (48.3)	110 (28.6)	10 (2.6)	5 (1.3)	385 (100.0)	81.3	มาก	5
การนำเสนอผู้สนับสนุน รายการ (สปอนเซอร์) มี ความเหมาะสม	131 (34.0)	<u>148</u> (38.4)	92 (23.9)	9 (2.3)	5 (1.3)	385 (100.0)	80.3	มาก	6
ภาพประกอบ/เพลง/ดนตรี/ เสียงบรรยายประกอบ รายการเหมาะสมและ สอดคล้องกับการนำเสนอ ของรายการ	80 (20.8)	<u>178</u> (46.2)	111 (28.8)	11 (2.9)	5 (1.3)	385 (100.0)	82.3	มาก	4
การถ่ายทำและการตัดต่อมี ความสวยงาม น่าสนใจ และน่าตื่นเต้น	116 (30.1)	<u>170</u> (44.2)	83 (21.6)	11 (2.9)	5 (1.3)	385 (100.0)	99.3	มาก	1

หมายเหตุ. ค่าเฉลี่ย $\Sigma = 85.3$ อยู่ในระดับมาก

จากตารางที่ 4.16 พบว่าความพึงพอใจต่อรายการคับข้าวครบประเด็น ด้านการนำเสนอรายการ ชื่อรายการ “คับข้าวครบประเด็น” บ่งบอกถึงจุดเด่นในเรื่องของเอกลักษณ์รายการอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 91.3 ช่วงเวลาในการออกอากาศมีความเหมาะสม (ออกอากาศวันอาทิตย์ เวลา 22.10-23.00 น) อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 75.3 มีการแบ่งช่วงรายการอย่างชัดเจน อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 89.3 ระยะเวลาในการออกอากาศมีความเหมาะสม (รวมเวลาออกอากาศ 50 นาที) อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 81.3 การนำเสนอผู้สนับสนุนรายการ (สปอนเซอร์) มีความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 80.3 ภาพประกอบ/เพลง/ดนตรี/เสียงบรรยายประกอบรายการเหมาะสมสอดคล้องกับการนำเสนอของรายการอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 82.3 การถ่ายทำและการตัดต่อมีความสวยงาม น่าสนใจ และน่าตื่นตึ่ง อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 99.3

4.1.3.4 ด้านคุณสมบัติของผู้นำเสนอรายการ

ผลการวิจัยความพึงพอใจต่อรายการคับข้าว ครบประเด็น ด้านคุณสมบัติของผู้นำเสนอรายการ ปรากฏดังตารางที่ 4.17 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.17 แสดงจำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความพึงพอใจต่อรายการ คับข้าวครบประเด็น ด้านคุณสมบัติของผู้นำเสนอรายการ

ด้านคุณสมบัติของผู้ นำเสนอรายการ	ระดับความพึงพอใจ					จำนวน (ร้อยละ)	ค่าเฉลี่ย ระดับ ความ พึง พอใจ	ความหมาย	อันดับที่
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด				
ผู้ดำเนินรายการใช้คำพูด และภาษาอย่างเหมาะสม	119 (30.9)	185 (48.1)	70 (18.2)	8 (2.1)	3 (0.8)	385 (100.0)	4.06	มาก	1
ผู้ดำเนินรายการมีความ เชี่ยวชาญในการเล่าข่าว	110 (28.6)	188 (48.8)	74 (19.2)	10 (2.5)	3 (0.7)	385 (100.0)	4.02	มาก	2
ผู้ดำเนินรายการมี ความสามารถในการ นำเสนอข่าวได้อย่าง น่าสนใจ	129 (33.5)	166 (43.1)	78 (20.3)	9 (2.3)	3 (0.8)	385 (100.0)	4.06	มาก	1

ตารางที่ 4.17 (ต่อ)

ด้านคุณสมบัติของผู้ นำเสนอรายการ	ระดับความพึงพอใจ					จำนวน (ร้อยละ)	ค่าเฉลี่ย ระดับ ความ พึง พอใจ	ความหมาย	อันดับที่
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด				
ผู้ดำเนินรายการสามารถ แก้ไขสถานการณ์ให้ ดำเนินไปอย่างราบรื่น	106 (27.5)	193 (50.1)	76 (19.7)	7 (1.8)	3 (0.8)	385 (100.0)	4.02	มาก	2

หมายเหตุ. ค่าเฉลี่ยโดยรวม = 4.04 อยู่ในระดับมาก

จากตารางที่ 4.17 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อรายการคับข่าวครบประเด็น ด้านคุณสมบัติของผู้นำเสนอรายการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย เมื่อพิจารณาเป็น รายข้อ พบว่า ผู้ดำเนินรายการใช้คำพูดและภาษาอย่างเหมาะสม และ ผู้ดำเนินรายการมีความสามารถในการนำเสนอข่าวได้อย่างน่าสนใจ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ผู้ดำเนินรายการมีความเชี่ยวชาญ 06.4 ในการเล่าข่าว และผู้ดำเนินรายการสามารถแก้ไขสถานการณ์ให้ดำเนินไปอย่างราบรื่น อยู่ในระดับ 02.4 ค่าเฉลี่ย มาก

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน (Hypothesis Testing)

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน (Hypothesis Testing) โดยผู้วิจัยได้วิเคราะห์ ดังนี้

สมมติฐานที่ 1: ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ชมรายการคับข่าวครบประเด็นในเขต กรุงเทพมหานครที่แตกต่างกันพฤติกรรมการรับชมรายการแตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.1 เพศแตกต่างกันพฤติกรรมการรับชมรายการคับข่าวครบ ประเด็นด้านความถี่ในการรับชมแตกต่างกัน

H_0 : เพศแตกต่างกันพฤติกรรมการรับชมรายการคับข่าวครบประเด็นด้านความถี่ในการ รับชมไม่แตกต่างกัน

H_1 : เพศแตกต่างกันพฤติกรรมการรับชมรายการคับข่าวครบประเด็นด้านความถี่ในการ รับชมแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.18 แสดงจำนวนและร้อยละของความถี่ในการรับชมรายการคืบข่าวครบประเด็นของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

เพศ	ความถี่ในการรับชม				รวม	t	Sig
	รับชมทุกวัน	รับชมสัปดาห์ละ 6-5 วัน	รับชมสัปดาห์ละ วัน 4-3	รับชมสัปดาห์ละ วัน 2-1			
ชาย	29 (7.5)	40 (10.4)	57 (14.8)	29 (7.5)	155 (40.3)	-.613	.540
หญิง	51 (13.2)	41 (10.6)	82 (21.3)	56 (14.5)	230 (59.7)		
รวม	80 (20.8)	81 (21.0)	139 (36.1)	85 (22.1)	385 (100.0)		

หมายเหตุ. มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 05.0

จากตารางที่ 4.18 พบว่า Significance = .540 > 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับ H_0 ที่มีระดับนัยสำคัญที่ และปฏิเสธ $05.0H_1$ กล่าวคือ เพศแตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการคืบข่าวครบประเด็นด้านความถี่ในการรับชมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.2 อายุแตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการคืบข่าวครบประเด็นด้านความถี่ในการรับชมแตกต่างกัน

H_0 : อายุแตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการคืบข่าวครบประเด็นด้านความถี่ในการรับชมไม่แตกต่างกัน

H_1 : อายุแตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการคืบข่าวครบประเด็นด้านความถี่ในการรับชมแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.19 ทดสอบอายุกับความถี่ในการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นของกลุ่มตัวอย่าง

อายุ	ความถี่ในการรับชม				รวม	F	Sig
	รับชมทุก วัน	รับชมสัปดาห์ ละ วัน 6-5	รับชม สัปดาห์ละ วัน 4-3	รับชม สัปดาห์ละ วัน 2-1			
ต่ำกว่า ปี 20	9 (2.3)	6 (1.6)	17 (4.4)	8 (2.1)	40 (10.4)	855.2	0.015*
ปี 29-20	20 (5.2)	30 (7.8)	52 (13.5)	30 (7.8)	132 (34.3)		
ปี 39-30	19 (4.9)	23 (6.0)	32 (8.3)	29 (7.5)	103 (26.8)		
ปี 49-40	9 (2.3)	18 (4.7)	22 (5.7)	12 (3.1)	61 (15.8)		
ปี 59-50	17 (4.4)	2 (0.5)	14 (3.6)	5 (1.3)	38 (9.9)		
ปีขึ้นไป 60	6 (1.5)	2 (0.5)	2 (0.5)	1 (0.3)	11 (2.9)		
รวม	80 (20.8)	81 (21.0)	139 (36.1)	85 (21.1)	385 (100.0)		

หมายเหตุ. มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.19 พบว่า Significance = 0.015 < 0.05 ดังนั้น จึงปฏิเสธ H_0 ที่มีระดับนัยสำคัญที่ และยอมรับ H_1 กล่าวคือ อายุแตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นด้านความถี่ในการรับชมแตกต่างกัน เพื่อให้ทราบความแตกต่างเป็นรายคู่ จึงใช้วิธีแบบ LSD ตรวจสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ซึ่งปรากฏดังตารางที่ 4.20

ตารางที่ 4.20 ผลการเปรียบเทียบทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่อายุกับความถี่ในการรับชมรายการคืบข่าว
ครบประเด็นของกลุ่มตัวอย่าง

อายุ	ค่าเฉลี่ย	ต่ำกว่า ปี 20	ปี 29-20	ปี 39-30	ปี 49-40	ปี 59-50	60ปีขึ้นไป
		2.60	2.69	2.68	2.60	2.18	1.81
ต่ำกว่า ปี 20	2.60	-	0.09	0.08	-	0.42	0.79*
ปี 29-20	2.69		-	0.01	0.09	0.51*	0.88*
ปี 39-30	2.68			-	0.08	0.50*	0.87*
ปี 49-40	2.60				-	0.42*	0.79*
ปี 59-50	2.18					-	0.37
ปีขึ้นไป 60	1.81						-

จากตารางที่ 4.20 เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีทดสอบแบบ LSD พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี มีความถี่ในการรับชมรายการคืบข่าวครบประเด็น น้อยกว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 29-20 ปี กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป ประเด็นแตกต่างกับกลุ่มตัวอย่างที่มีความถี่ในการรับชมรายการคืบข่าวครบประเด็นแตกต่างจากกลุ่มที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไปและ กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 59-50 ปี มีความถี่ในการรับชมรายการคืบข่าวครบประเด็น แตกต่างจากกลุ่ม ตัวอย่างที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไปและอายุ 59-50 ปี กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 49-40 ปี มีความถี่ในการรับชมรายการคืบข่าวครบประเด็นแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไปและ 59-50 ปี

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.3สถานภาพแตกต่างกันพฤติกรรมการรับชมรายการคืบข่าวครบประเด็นด้านความถี่ในการรับชมแตกต่างกัน

H_0 : สถานภาพแตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการคืบข่าวครบประเด็นด้านความถี่ในการรับชมไม่แตกต่างกัน

H_1 : สถานภาพแตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการคืบข่าวครบประเด็นด้านความถี่ในการรับชมแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.21 การทดสอบสถานภาพกับความถี่ในการรับชมรายการคืบข่าวครบประเด็นของกลุ่มตัวอย่าง

สถานภาพ	ความถี่ในการรับชม				รวม	F	Sig
	รับชมทุกวัน	รับชม สัปดาห์ละ วัน 6-5	รับชม สัปดาห์ละ วัน 4-3	รับชม สัปดาห์ละ วัน 2-1			
โสด	32 (8.3)	35 (9.1)	76 (19.7)	57 (14.8)	200 (51.9)	7.456	.001
สมรส	38 (9.9)	31 (8.1)	48 (12.5)	21 (5.5)	138 (35.8)		
หม้าย / หย่า / แยกกันอยู่	10 (2.6)	15 (3.9)	15 (3.9)	7 (1.8)	47 (12.2)		
รวม	80 (20.8)	81 (21.0)	139 (36.1)	85 (22.1)	385 (100.0)		

หมายเหตุ. * มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.21 พบว่า Significance = 0.001 < 0.05 ดังนั้น จึงปฏิเสธ H_0 ที่มีระดับนัยสำคัญที่ และยอมรับ $0.05 H_1$ กล่าวคือ สถานภาพแตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการคืบข่าวครบประเด็นด้านความถี่ในการรับชมแตกต่างกัน เพื่อให้ทราบความแตกต่างเป็นรายคู่ จึงใช้วิธีของเชฟเฟต์ตรวจสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ซึ่งปรากฏดังตารางที่ 22

ตารางที่ 4.22 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่สถานภาพกับความถี่ในการรับชมรายการคืบข่าวครบประเด็นของกลุ่มตัวอย่าง

สถานภาพ	ค่าเฉลี่ย	โสด	สมรส	หม้าย
		2.79	2.37	2.40
โสด	2.79	-	0.42*	0.39
สมรส	2.37		-	0.03
หม้าย	2.40			-

จากตารางที่ 4.22 เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการทดสอบแบบเชฟเฟ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพโสดมีความถี่ในการรับชมรายการคับข้าวครบประเด็นแตกต่างกับกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ นอกนั้นไม่แตกต่าง 05.0

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.4การศึกษาแตกต่างกันพฤติกรรมการรับชมรายการคับข้าวครบประเด็นด้านความถี่ในการรับชมแตกต่างกัน

H_0 : การศึกษาแตกต่างกันพฤติกรรมการรับชมรายการคับข้าวครบประเด็นด้านความถี่ในการรับชมไม่แตกต่างกัน

H_1 : การศึกษาแตกต่างกันพฤติกรรมการรับชมรายการคับข้าวครบประเด็นด้านความถี่ในการรับชมแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.23 การทดสอบการศึกษากับแสดงจำนวนและร้อยละของความถี่ในการรับชมรายการคับข้าวครบประเด็นของกลุ่มตัวอย่าง

ระดับการศึกษา	ความถี่ในการรับชม				รวม	F	Sig
	รับชมทุกวัน	รับชมสัปดาห์ละ วัน 6-5	รับชมสัปดาห์ละ วัน 4-3	รับชมสัปดาห์ละ วัน 2-1			
ต่ำกว่าประถมศึกษา	5 (1.3)	5 (1.3)	4 (1.0)	1 (0.3)	15 (3.9)	5.268	.000*
ประถมศึกษา	10 (2.6)	9 (2.3)	14 (3.6)	3 (0.8)	36 (9.4)		
มัธยมศึกษา	18 (4.7)	23 (0.6)	22 (5.7)	9 (2.3)	72 (18.7)		
อาชีวศึกษา / อนุปริญญา	15 (9.3)	19 (4.9)	23 (6.0)	14 (3.6)	71 (18.4)		
ปริญญาตรี	24 (6.2)	19 (4.9)	61 (15.8)	36 (9.4)	140 (36.4)		
สูงกว่าปริญญาตรี	8 (2.1)	6 (1.6)	15 (3.9)	22 (5.7)	51 (13.2)		
รวม	80 (20.8)	81 (21.0)	139 (36.1)	85 (22.1)	385 (100.0)		

หมายเหตุ. * มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 05.0

จากตารางที่ 4.23 พบว่า Significance = 0.000 < 0.05 ดังนั้น จึงปฏิเสธ H_0 ที่มีระดับนัยสำคัญที่ และยอมรับ $0.5.0H_1$ กล่าวคือ การศึกษาแตกต่างกันพฤติกรรมการรับชมรายการคืบข่าวครบประเด็นด้านความถี่ในการรับชมแตกต่างกัน เพื่อให้ทราบความแตกต่างเป็นรายคู่ จึงใช้วิธีของเชฟเฟ่เพื่อตรวจสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ซึ่งปรากฏดังตารางที่ 2.24

ตารางที่ 4.24 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระดับการศึกษากับความถี่ในการรับชมรายการคืบข่าวครบประเด็นของกลุ่มตัวอย่าง

ระดับการศึกษา	ค่าเฉลี่ย	ต่ำกว่า	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	อาชีวศึกษา/ อนุปริญญา	ปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี
		06.2	27.2	30.2	50.2	77.2	00.3
ต่ำกว่า ประถม ศึกษา	06.2	-	0.21	0.24	0.44	0.71	0.94
ประถม ศึกษา	27.2		-	0.03	0.23	0.5	0.73
มัธยมศึกษา	30.2			-	0.20	0.47	.070*
อาชีว ศึกษา/ อนุปริญญา	50.2				-	0.27	0.50
ปริญญาตรี	77.2					-	0.23
สูงกว่า ปริญญาตรี	00.3						-

จากตารางที่ 4.24 เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการแบบเชฟเฟ่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา มีความถี่ในการรับชมรายการคืบข่าวครบประเด็นแตกต่างกับกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ น้อยกว่า 0.05

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.5 รายได้แตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการค้ำข่าวครบประเด็นด้านความถี่ในการรับชมแตกต่างกัน

H_0 : รายได้แตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการค้ำข่าวครบประเด็นด้านความถี่ในการรับชมไม่แตกต่างกัน

H_1 : รายได้แตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการค้ำข่าวครบประเด็นด้านความถี่ในการรับชมแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.25 การทดสอบรายได้กับความถี่ในการรับชมรายการค้ำข่าวครบประเด็นของกลุ่มตัวอย่าง

รายได้	ความถี่ในการรับชม				รวม	F	Sig
	รับชมทุกวัน	รับชม สัปดาห์ละ วัน 6-5	รับชม สัปดาห์ละ วัน 4-3	รับชม สัปดาห์ละ วัน 2-1			
ต่ำกว่า 10,000 บาท	26 (6.8)	22 (5.7)	31 (8.1)	14 (3.6)	93 (24.2)	2.975	.032*
10,001- 30,000 บาท	23 (6.0)	40 (10.4)	70 (18.2)	42 (10.9)	175 (45.5)		
30,001- 50,000 บาท	21 (5.5)	10 (2.6)	25 (6.5)	19 (4.9)	75 (19.5)		
มากกว่า 50,000 บาท	10 (2.6)	9 (2.3)	13 (3.4)	10 (2.6)	42 (10.9)		
รวม	80 (20.8)	81 (21.0)	139 (36.1)	85 (22.1)	385 (100.0)		

หมายเหตุ. * มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.25 พบว่า $\text{Significance} = 0.032 < 0.05$ ดังนั้น จึงปฏิเสธ H_0 ที่มีระดับนัยสำคัญที่ และยอมรับ $0.05 H_1$ กล่าวคือ รายได้แตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการค้ำข่าวครบประเด็นด้านความถี่ในการรับชมแตกต่างกัน เพื่อให้ทราบความแตกต่างเป็นรายกลุ่ม จึงใช้วิธีของเชฟเฟรตตรวจสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ซึ่งปรากฏดังตารางที่ 26.2

ตารางที่ 4.26 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่รายได้กับความถี่ในการรับชมรายการค้ำข้าวครบ
ประเด็นของกลุ่มตัวอย่าง

รายได้	ค่าเฉลี่ย	ต่ำกว่า 10,บาท 000	10,001-30,000 บาท	30,001-50,000 บาท	มากกว่า 50,บาท 001
		2.35	2.74	2.56	2.54
ต่ำกว่า 10,000 บาท	2.35	-	*39.0	21.0	19.0
10,001- 30,000 บาท	2.74		-	0.18	0.20
30,001- 50,000 บาท	2.56			-	0.02
มากกว่า 50,000 บาท	2.54				-

จากตารางที่ 4.26 เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการแบบเซฟเฟ พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท มีความถี่ในการรับชมรายการค้ำข้าวครบประเด็นแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้มากกว่า 10,001-30,000 บาท ซึ่งมีนัยยะในการคิดค่าร้อยละ 05.0

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.6 เพศแตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการค้ำข้าวครบประเด็นด้านระยะเวลาในการรับชมรายการค้ำข้าวครบประเด็นในแต่ละครั้งแตกต่างกัน

H_0 : เพศแตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการค้ำข้าวครบประเด็นด้านระยะเวลาในการรับชมรายการค้ำข้าวครบประเด็นในแต่ละครั้งไม่แตกต่างกัน

H_1 : เพศที่ต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการค้ำข้าวครบประเด็นด้านระยะเวลาในการรับชมรายการค้ำข้าวครบประเด็นในแต่ละครั้งที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.27 การทดสอบเพศกับระยะเวลาในการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นในแต่ละครั้งของกลุ่มตัวอย่าง

เพศ	ระยะเวลาในการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นในแต่ละครั้ง				รวม	t	Sig
	ชมจนจบรายการ	ชมมากกว่า 30 แต่ไม่จบ นาที รายการ	ชม นาที 30-15	ชมน้อยกว่า นาที 15			
ชาย	44 (11.4)	56 (14.5)	42 (10.9)	13 (3.4)	155 (40.3)	1.202	.274
หญิง	65 (16.9)	73 (19.0)	69 (17.9)	23 (6.0)	230 (59.7)		
รวม	109 (28.3)	129 (33.5)	111 (28.8)	36 (9.4)	385 (100.0)		

หมายเหตุ. * มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 05.0

จากตารางที่ 4.26พบว่า Significance = 0.274 > 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับ H_0 ที่มีระดับนัยสำคัญที่ และปฏิเสธ $05.0H_1$ กล่าวคือ เพศแตกต่างกันพฤติกรรมการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นด้านระยะเวลาในการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นในแต่ละครั้งไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.7 อายุแตกต่างกันพฤติกรรมการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นด้านระยะเวลาในการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นในแต่ละครั้งแตกต่างกัน

H_0 : อายุแตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นด้านระยะเวลาในการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นในแต่ละครั้งไม่แตกต่างกัน

H_1 : อายุแตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นด้านระยะเวลาในการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นในแต่ละครั้งแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.28 การทดสอบอายุกับระยะเวลาในการรับชมรายการค้ำข่าวครบประเด็นในแต่ละครั้ง
ของกลุ่มตัวอย่าง

อายุ	ระยะเวลาในการรับชมรายการค้ำข่าวครบประเด็นในแต่ละครั้ง				รวม	F	Sig
	ชมจนจบ รายการ	ชมมากกว่า 30 นาที แต่ไม่จบ รายการ	ชม นาที 30-15	ชมน้อยกว่า นาที 15			
ต่ำกว่า 20 ปี	7 (1.0)	14 (3.6)	12 (3.1)	7 (1.8)	40 (10.4)	5.892	.000*
ปี 29-20	23 (6.0)	50 (13.0)	44 (11.4)	15 (3.6)	132 (34.3)		
ปี 39-30	27 (7.0)	35 (9.1)	31 (8.1)	10 (2.6)	103 (26.8)		
ปี 49-40	28 (7.3)	15 (3.9)	14 (3.6)	4 (1.0)	61 (15.8)		
ปี 59-50	20 (5.2)	11 (2.9)	7 (1.8)	0 (0.0)	38 (9.9)		
60 ปีขึ้นไป	4 (1.0)	4 (1.0)	3 (0.8)	0 (0.0)	11 (2.9)		
รวม	109 (28.3)	129 (33.5)	111 (28.8)	36 (9.4)	385 (100.0)		

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.28 พบว่า Significance = 0.000 < 0.05 ดังนั้น จึงปฏิเสธ H_0 ที่มีระดับนัยสำคัญที่ และยอมรับ $0.05 H_1$ กล่าวคือ อายุแตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการค้ำข่าวครบประเด็นด้านระยะเวลาในการรับชมรายการค้ำข่าวครบประเด็นในแต่ละครั้งแตกต่างกัน เพื่อให้ทราบความแตกต่างเป็นรายคู่ จึงใช้วิธีของเชฟเฟต์ตรวจสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ซึ่งปรากฏดังตารางที่ 4.29

ตารางที่ 4.29 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่อายุกับระยะเวลาในการรับชมรายการคืบข่าวครบประเด็นในแต่ละครั้งของกลุ่มตัวอย่าง

อายุ	ค่าเฉลี่ย	ต่ำกว่า ปี 20	ปี 29-20	ปี 39-30	ปี 49-40	ปี 59-50	ปี 60 ขึ้นไป
		2.47	2.38	2.23	1.90	1.65	1.90
ต่ำกว่าปี 20	2.47	-	17.0	24.0	57.0	0.81*	57.0
ปี 29-20	2.38		-	15.0	*48.0	73.0	48.0
ปี 39-30	2.23			-	33.0	58.0	33.0
ปี 49-40	1.90				-	25.0	-
ปี 59-50	1.65					-	25.0
ปีขึ้นไป 60	1.90						-

จากตารางที่ 4.29 เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการแบบเซฟเฟ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี มีระยะเวลาในการรับชมรายการคืบข่าวครบประเด็นในแต่ละครั้งแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 29-20 ปี และ กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 29-20 ปี มีระยะเวลาในการรับชมรายการคืบข่าวครบประเด็นในแต่ละครั้งต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 39-30 ปี และมีระยะเวลาในการรับชมรายการคืบข่าวครบประเด็นในแต่ละครั้งต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 49-40 ปี และมีระยะเวลาในการรับชมรายการคืบข่าวครบประเด็นในแต่ละครั้งไม่แตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 59-50 ปี และ มีอายุ 60 ปี ขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.8 สถานภาพแตกต่างกันพฤติกรรมการรับชมรายการคืบข่าวครบประเด็นด้านระยะเวลาในการรับชมรายการคืบข่าวครบประเด็นในแต่ละครั้งแตกต่างกัน

H_0 : สถานภาพแตกต่างกันพฤติกรรมการรับชมรายการคืบข่าวครบประเด็นด้านระยะเวลาในการรับชมรายการคืบข่าวครบประเด็นในแต่ละครั้งไม่แตกต่างกัน

H_1 : สถานภาพแตกต่างกันพฤติกรรมการรับชมรายการคืบข่าวครบประเด็นด้านระยะเวลาในการรับชมรายการคืบข่าวครบประเด็นในแต่ละครั้งแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.30 การทดสอบสถานภาพกับระยะเวลาในการรับชมรายการค้ำข้าวครบประเด็นในแต่ละครั้งของกลุ่มตัวอย่าง

สถานภาพ	ระยะเวลาในการรับชม รายการค้ำข้าวครบประเด็นในแต่ละครั้ง				รวม	F	Sig
	ชมจนจบ รายการ	ชมมากกว่า 30 นาที แต่ไม่จบ รายการ	ชม 30-15 นาที	ชมน้อยกว่า นาที 15			
โสด	36 (9.4)	70 (18.2)	68 (17.7)	26 (6.8)	200 (51.9)	13.114	.000*
สมรส	60 (15.6)	40 (10.4)	29 (7.5)	9 (2.3)	138 (35.8)		
หม้าย	13 (3.4)	19 (9.4)	14 (3.6)	1 (0.3)	47 (12.2)		
รวม	109 (28.3)	129 (33.5)	111 (28.8)	36 (9.4)	385 (100.0)		

หมายเหตุ. * มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 05.0

จากตารางที่ 4.30 พบว่า Significance = 0.000 < 0.05 ดังนั้น จึงปฏิเสธ H_0 ที่มีระดับนัยสำคัญที่ และยอมรับ 05.0 H_1 กล่าวคือ สถานภาพแตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการค้ำข้าวครบประเด็นด้านระยะเวลาในการรับชมรายการค้ำข้าวครบประเด็นในแต่ละครั้งแตกต่างกัน เพื่อให้ทราบความแตกต่างเป็นรายคู่ จึงใช้วิธีของเชฟเฟต์ตรวจสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ซึ่งปรากฏดังตารางที่ 31.4

ตารางที่ 4.31 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่สถานภาพกับระยะเวลาในการรับชมรายการคืบข่าวครบประเด็นในแต่ละครั้งของกลุ่มตัวอย่าง

สถานภาพ	ค่าเฉลี่ย	โสด	สมรส	หม้าย
		2.42	1.90	2.06
โสด	2.42	-	0.52*	0.36
สมรส	1.90		-	0.16
หม้าย/หย่า/ แยกกันอยู่	2.06			-

หมายเหตุ. * มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 05.0

จากตารางที่ 4.31 เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการแบบเซฟเฟ พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีสถานภาพโสดมีระยะเวลาในการรับชมรายการคืบข่าวครบประเด็นในแต่ละครั้งแตกต่างกับกลุ่มตัวอย่างมีสถานภาพสมรสอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ นอกนั้น 05.0 ไม่แตกต่าง

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.9การศึกษาแตกต่างกันพฤติกรรมการรับชมรายการคืบข่าวครบประเด็นด้านระยะเวลาในการรับชมรายการคืบข่าวครบประเด็นในแต่ละครั้งแตกต่างกัน

H_0 : การศึกษาแตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการคืบข่าวครบประเด็นด้านระยะเวลาในการรับชมรายการคืบข่าวครบประเด็นในแต่ละครั้งไม่แตกต่างกัน

H_1 : การศึกษาแตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการคืบข่าวครบประเด็นด้านระยะเวลาในการรับชมรายการคืบข่าวครบประเด็นในแต่ละครั้งแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.32 การทดสอบการศึกษากับระยะเวลาในการรับชมรายการค้ำข้าวครบประเด็นในแต่ละครั้งของกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษา	ระยะเวลาในการรับชมรายการ ค้ำข้าวครบประเด็นในแต่ละครั้ง				รวม	F	Sig
	ชมจนจบ รายการ	ชมมากกว่า 30 นาที แต่ไม่จบ รายการ	ชม นาที 30-15	ชม น้อยกว่า นาที 15			
ต่ำกว่า ประถมศึกษา	9 (2.3)	5 (1.3)	1 (0.3)	0 (0.0)	15 (3.9)	3.665	.003*
ประถมศึกษา	17 (4.4)	11 (2.9)	7 (1.8)	1 (0.3)	36 (9.4)		
มัธยมศึกษา	16 (4.2)	29 (7.5)	18 (4.7)	9 (2.3)	72 (18.7)		
อาชีวศึกษา/ อนุปริญญา	15 (3.9)	30 (7.8)	19 (4.9)	7 (1.8)	71 (18.4)		
ปริญญาตรี	38 (9.9)	39 (10.1)	51 (13.2)	12 (3.1)	140 (36.4)		
สูงกว่า ปริญญาตรี	14 (3.6)	15 (3.9)	15 (13.2)	7 (1.8)	51 (13.2)		
รวม	109 (28.3)	129 (33.5)	111 (28.8)	36 (9.4)	385 (100.0)		

หมายเหตุ. * มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4. 32พบว่า Significance = 0.003 < 0.05 ดังนั้น จึงปฏิเสธ H_0 ที่มีระดับนัยสำคัญที่ และยอมรับ 0.05 H_1 กล่าวคือ การศึกษาแตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการค้ำข้าวครบประเด็นด้านระยะเวลาในการรับชมรายการค้ำข้าวครบประเด็นในแต่ละครั้งแตกต่างกัน เพื่อให้ทราบความแตกต่างเป็นรายคู่ จึงใช้วิธีของ LSD ตรวจสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยซึ่งปรากฏดังตารางที่ 4.33

ตารางที่ 4.32 การทดสอบการศึกษากับระยะเวลาในการรับชมรายการค้ำข่าวครบประเด็นในแต่ละครั้งของกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษา	ค่าเฉลี่ย	ต่ำกว่า ประถมศึกษา	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	อาชีวศึกษา/ อนุปริญญา	ปริญญา ตรี	สูงกว่า ปริญญา ตรี
		06.2	27.2	30.2	50.2	77.2	00.3
ต่ำกว่า ประถม ศึกษา	06.2	-	0.21	0.81*	0.78*	0.71	0.82*
ประถม ศึกษา	27.2		-	0.50*	0.47*	0.48*	0.51*
มัธยมศึกษา	30.2			-	0.20	0.47	.070*
อาชีว ศึกษา/ อนุปริญญา	50.2				-	0.27	0.50
ปริญญาตรี	77.2					-	0.23
สูงกว่า ปริญญาตรี	00.3						-

หมายเหตุ. * มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 05.0

จากตารางที่ 4. 33 เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการแบบ LSD พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการศึกษต่ำกว่าประถมศึกษา มีระยะเวลาในการรับชมรายการค้ำข่าวครบประเด็นในแต่ละครั้ง แตกต่างกับกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา อาชีวศึกษา/อนุปริญญา และสูงกว่าปริญญาตรี กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา มีระยะเวลาในการรับชมรายการค้ำข่าวครบประเด็นในแต่ละครั้ง แตกต่างกับกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา อาชีวศึกษา/อนุปริญญา ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี และกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา มีระยะเวลาในการรับชมรายการค้ำข่าวครบประเด็นในแต่ละครั้ง แตกต่างกับกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่าง

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.10 รายได้แตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการกับข่าวครบประเด็นด้านระยะเวลาในการรับชมรายการกับข่าวครบประเด็นในแต่ละครั้งแตกต่างกัน

H_0 : รายได้แตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการกับข่าวครบประเด็นด้านระยะเวลาในการรับชมรายการกับข่าวครบประเด็นในแต่ละครั้งไม่แตกต่างกัน

H_1 : รายได้แตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการกับข่าวครบประเด็นด้านระยะเวลาในการรับชมรายการกับข่าวครบประเด็นในแต่ละครั้งแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.34 การทดสอบรายได้กับระยะเวลาในการรับชมรายการกับข่าวครบประเด็นในแต่ละครั้งของกลุ่มตัวอย่าง

รายได้	ระยะเวลาในการรับชมรายการกับข่าวครบประเด็นในแต่ละครั้ง				รวม	F	Sig
	ชมจนจบรายการ	ชมมากกว่านาที่ แต่ไม่จบรายการ	ชม 30-15 นาที่	ชมน้อยกว่านาที่ 15			
ต่ำกว่า 10,000 บาท	27 (7.0)	30 (7.8)	27 (7.0)	9 (2.3)	93 (24.2)	5.106	.002*
10,001-30,000 บาท	29 (7.5)	70 (18.2)	59 (15.3)	17 (4.4)	175 (45.5)		
30,001-50,000 บาท	36 (9.4)	17 (4.4)	16 (4.2)	6 (1.6)	75 (19.5)		
มากกว่า 50,001 บาท	17 (4.4)	12 (3.1)	9 (2.3)	4 (1.0)	42 (10.9)		
รวม	109 (28.3)	129 (11.5)	111 (28.8)	36 (9.4)	385 (100.0)		

หมายเหตุ. * มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.34พบว่า Significance = 0.002 < 0.05 ดังนั้น จึงปฏิเสธ H_0 ที่มีระดับนัยสำคัญที่ และยอมรับ $0.5.0H_1$ กล่าวคือ รายได้แตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นด้านระยะเวลาในการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นในแต่ละครั้งแตกต่างกัน เพื่อให้ทราบความแตกต่างเป็นรายคู่ จึงใช้วิธีของเชฟเฟต์ตรวจสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ซึ่งปรากฏดังตารางที่ 4.35

ตารางที่ 4.35 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายได้กับระยะเวลาในการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นในแต่ละครั้งของกลุ่มตัวอย่าง

รายได้	ค่าเฉลี่ย	ต่ำกว่า 10,บาท 000	10,001-30,000 บาท	30,001-50,000 บาท	มากกว่า 50,บาท 001
		2.19	2.36	1.89	2.00
ต่ำกว่า 10,000 บาท	2.19	-	17.0	3.0	19.0
10,001-30,000 บาท	2.36		-	0.47*	36.0
30,001-50,000 บาท	1.89			-	11.0
มากกว่า 50.001 บาท	2.00				-

จากตารางที่ 4.34เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการแบบเชฟเฟต์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ 10,001-30,000 บาท มีระยะเวลาในการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้มากกว่า 50,001 บาท

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.11เพศแตกต่างกันพฤติกรรมการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นด้านลักษณะการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นแตกต่างกัน

H_0 : เพศแตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นด้านลักษณะการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นไม่แตกต่างกัน

H_1 : เพศแตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นด้านลักษณะการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.36 การทดสอบเพศกับลักษณะการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นในแต่ละครั้งของกลุ่มตัวอย่าง

เพศ	ลักษณะการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็น				รวม	t	Sig
	ชมอย่างสนใจตลอดรายการโดยไม่เปลี่ยนช่อง	เปลี่ยนสลับไปสลับมากับรายการอื่นในช่องอื่น	ชมรายการพร้อมกับทำกิจกรรมอื่น ๆ	ผู้อื่นเปิดรายการให้ชม ท่านจึงนั่งชมไปเรื่อย ๆ			
ชาย	38 (9.9)	50 (13.0)	51 (13.2)	16 (4.2)	155 (40.3)	.666	.415
หญิง	67 (17.4)	73 (19.0)	60 (15.6)	30 (7.8)	230 (59.7)		
รวม	105 (27.3)	123 (31.9)	111 (28.8)	46 (11.9)	385 (100.0)		

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.36พบว่า Significance = 0.415 > 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับ H_0 ที่มีระดับนัยสำคัญที่ และปฏิเสธ $0.05H_1$ กล่าวคือ เพศแตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นด้านลักษณะการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.12 อายุแตกต่างกันพฤติกรรมการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นด้านลักษณะการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นแตกต่างกัน

H_0 : อายุแตกต่างกันพฤติกรรมการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นด้านลักษณะการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นไม่แตกต่างกัน

H_1 : อายุแตกต่างกันพฤติกรรมการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นด้านลักษณะการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.37 การทดสอบอายุกับลักษณะการรับชมรายการค้ำข่าวครบประเด็นในแต่ละครั้งของกลุ่มตัวอย่าง

อายุ	ลักษณะการรับชมรายการค้ำข่าวครบประเด็น				รวม	F	Sig
	ชมอย่างสนใจ ตลอดรายการ โดยไม่เปลี่ยน ช่อง	เปลี่ยนสลับไป สลับมากับ รายการอื่นในช่อง อื่น	ชมรายการ พร้อมๆกับทำ กิจกรรมอื่น ๆ	ผู้อื่นเปิดรายการ ให้ชม ท่านจึงนั่ง ชมไปเรื่อย ๆ			
ต่ำกว่า ปี 20	5 (1.3)	9 (2.3)	10 (2.6)	16 (4.2)	40 (10.4)	5.280	.000*
ปี 29-20	32 (8.3)	48 (12.5)	42 (10.9)	10 (2.6)	132 (34.3)		
ปี 39-30	27 (7.0)	34 (8.8)	33 (8.6)	9 (2.3)	103 (26.8)		
ปี 49-40	21 (5.5)	17 (4.4)	14 (3.6)	9 (2.3)	61 (15.8)		
ปี 59-50	15 (3.9)	15 (3.9)	6 (1.6)	2 (0.5)	38 (9.9)		
ปี 60 ขึ้นไป	5 (1.3)	0 (0.0)	6 (1.6)	0 (0.0)	11 (2.9)		
รวม	105 (27.3)	123 (31.9)	111 (28.8)	46 (11.9)	385 (100.0)		

หมายเหตุ. * มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 05.0

จากตารางที่ 4.37 พบว่า Significance = 0.000 < 0.05 ดังนั้น จึงปฏิเสธ H_0 ที่มีระดับนัยสำคัญที่ และยอมรับ $05.0H_1$ กล่าวคือ อายุแตกต่างกันพฤติกรรมการรับชมรายการค้ำข่าวครบประเด็นด้านลักษณะการรับชมรายการค้ำข่าวครบประเด็นแตกต่างกัน เพื่อให้ทราบความแตกต่างเป็นรายคู่ จึงใช้วิธีของเชฟเฟต์ตรวจสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ซึ่งปรากฏดังตารางที่ 38.4

ตารางที่ 4.38 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่อายุกับลักษณะการรับชมรายการคืบข่าวครบประเด็นในแต่ละครั้งของกลุ่มตัวอย่าง

อายุ	ค่าเฉลี่ย	ต่ำกว่า ปี 20	ปี 29-20	ปี 39-30	ปี 49-40	ปี 59-50	ปี 60 ขึ้นไป
		2.92	2.22	2.23	2.18	1.86	2.09
ต่ำกว่า ปี 20	2.92	-	0.70*	0.69*	0.74*	1.05*	0.83
ปี 29-20	2.22		-	0.01	0.04	0.36	0.13
ปี 39-30	2.23			-	0.05	0.37	0.14
ปี 49-40	2.18				-	32.0	09.0
ปี 59-50	1.86					-	23.0
ปีขึ้นไป 60	2.09						-

จากตารางที่ 4.38 เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการแบบเซฟเฟ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีอายุต่ำกว่า ปีมี 20 ลักษณะการรับชมรายการคืบข่าวครบประเด็นแตกต่างกับกลุ่มตัวอย่างมีอายุ ปี นอกนั้น ไม่แตกต่าง 59-50 ปี และ 49-40 ปี 39-30 ปี 29-20

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.13 สถานภาพแตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการคืบข่าวครบประเด็นด้านลักษณะการรับชมรายการคืบข่าวครบประเด็นแตกต่างกัน

H_0 : สถานภาพแตกต่างกันพฤติกรรมการรับชมรายการคืบข่าวครบประเด็นด้านลักษณะการรับชมรายการคืบข่าวครบประเด็นไม่แตกต่างกัน

H_1 : สถานภาพแตกต่างกันพฤติกรรมการรับชมรายการคืบข่าวครบประเด็นด้านลักษณะการรับชมรายการคืบข่าวครบประเด็นแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.39 การทดสอบสถานภาพกับลักษณะการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นในแต่ละครั้งของกลุ่มตัวอย่าง

สถานภาพ	ลักษณะการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็น				รวม	F	Sig
	ชมอย่างสนใจ ตลอดรายการ โดยไม่เปลี่ยน ช่อง	เปลี่ยนสลับไป สลับมากับ รายการอื่นใน ช่องอื่น	ชมรายการ พร้อมๆกับทำ กิจกรรมอื่น ๆ	ผู้อื่นเปิด รายการให้ชม ท่านจึงนั่งชมไป เรื่อย ๆ			
โสด	45 (11.7)	67 (17.4)	61 (15.8)	27 (7.0)	200 (51.9)	2.466	.086
สมรส	48 (12.5)	40 (10.4)	37 (9.6)	13 (3.4)	138 (35.8)		
หม้าย / หย่า / แยกกันอยู่	12 (3.1)	16 (4.2)	13 (3.4)	6 (1.6)	47 (12.2)		
รวม	105 (27.3)	123 (31.9)	111 (28.8)	46 (11.9)	385 (100.0)		

หมายเหตุ. * มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.39 พบว่า Significance = 0.086 > 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับ H_0 ที่มีระดับนัยสำคัญที่ และปฏิเสธ H_1 กล่าวคือ สถานภาพแตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นด้านลักษณะการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.14 การศึกษาแตกต่างกันพฤติกรรมการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นด้านลักษณะการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นแตกต่างกัน

H_0 : การศึกษาแตกต่างกันพฤติกรรมการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นด้านลักษณะการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นแตกต่างกัน

H_1 : การศึกษาแตกต่างกันพฤติกรรมการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นด้านลักษณะการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.40 การทดสอบระดับการศึกษา กับ ลักษณะการรับชมรายการค้ำข่าวครบประเด็นในแต่ละครั้งของกลุ่มตัวอย่าง

ระดับการศึกษา	ลักษณะการรับชมรายการค้ำข่าวครบประเด็น				รวม	F	Sig
	ชมอย่างสนใจตลอดรายการโดยไม่เปลี่ยนช่อง	เปลี่ยนสลับไปสลับมา กับรายการอื่นในช่องอื่น	ชมรายการพร้อมกับทำกิจกรรมอื่น ๆ	ผู้อื่นเปิดรายการให้ชม ท่านจึงนั่งชมไปเรื่อย ๆ			
ต่ำกว่าประถมศึกษา	4 (1.0)	3 (0.8)	2 (0.5)	6 (1.6)	15 (3.9)	3.579	.004*
ประถมศึกษา	9 (2.3)	12 (30.1)	11 (2.9)	4 (1.0)	36 (9.4)		
มัธยมศึกษา	11 (2.9)	21 (5.5)	25 (6.5)	15 (3.9)	72 (18.7)		
อาชีวศึกษา / อนุปริญญา	26 (6.8)	21 (5.5)	12 (3.1)	12 (3.1)	71 (18.4)		
ปริญญาตรี	37 (9.6)	48 (12.5)	49 (12.7)	6 (1.6)	140 (36.4)		
สูงกว่าปริญญาตรี	18 (4.7)	18 (4.7)	12 (3.1)	3 (0.8)	51 (13.2)		
รวม	105 (27.3)	123 (31.9)	111 (28.8)	46 (11.9)	385 (100.0)		

หมายเหตุ. * มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 05.0

จากตารางที่ 4. 40 พบว่า Significance = .004 < 0.05 ดังนั้น จึงปฏิเสธ H_0 ที่มีระดับนัยสำคัญที่ และยอมรับ 05.0 H_1 กล่าวคือ การศึกษาแตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการค้ำข่าวครบประเด็นด้านลักษณะการรับชมรายการค้ำข่าวครบประเด็นแตกต่างกัน เพื่อให้ทราบความแตกต่างเป็นรายคู่ จึงใช้วิธีของเชฟเฟต์ตรวจสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ซึ่งปรากฏดังตารางที่

ตารางที่ 4.41 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระดับการศึกษา กับลักษณะการรับชมรายการลับข่าว
ครบประเด็นในแต่ละครั้งของกลุ่มตัวอย่าง

ระดับ การศึกษา	ค่าเฉลี่ย	ต่ำกว่า ประถมศึกษา	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	อาชีวศึกษา/ อนุปริญญา	ปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี
		2.66	2.27	2.61	2.14	2.17	2.00
ต่ำกว่า ประถม ศึกษา	2.66	-	0.39	0.05	0.52	0.55	0.66
ประถม ศึกษา	2.27		-	0.34	0.13	0.10	0.27
มัธยมศึกษา	2.61			-	0.47	0.44	0.61*
อาชีว ศึกษา/ อนุปริญญา	2.14				-	0.03	0.14
ปริญญาตรี	2.17					-	0.17
สูงกว่า ปริญญาตรี	2.00						-

จากตารางที่ 4.41 เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการแบบเซฟเฟ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับมัศึกษามีลักษณะการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นที่แตกต่างกับกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรีนั้นไม่แตกต่าง

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.15 รายได้แตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นด้านลักษณะการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นแตกต่างกัน

H_0 : รายได้แตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นด้านลักษณะการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นไม่แตกต่างกัน

H_1 : รายได้แตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นด้านลักษณะการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.42 การทดสอบรายได้กับลักษณะการรับชมรายการค้ำข่าวครบประเด็นในแต่ละครั้งของกลุ่มตัวอย่าง

รายได้	ลักษณะการรับชมรายการค้ำข่าวครบประเด็น				รวม	F	Sig
	ชมอย่างสนใจ ตลอดรายการ โดยไม่เปลี่ยน ช่อง	เปลี่ยนสลับไป สลับมากับ รายการอื่นในช่อง อื่น	ชมรายการ พร้อมๆกับทำ กิจกรรมอื่น ๆ	ผู้อื่นเปิด รายการให้ชม ท่านจึงนั่งชม ไปเรื่อยๆ			
ต่ำกว่า 10,บาท 000	17 (4.4)	27 (7.0)	25 (6.5)	24 (6.2)	93 (24.2)	10.196	.000*
10,001- 30,000 บาท	42 (10.9)	56 (14.5)	58 (15.1)	19 (4.9)	175 (45.5)		
30,001- 50,000 บาท	27 (7.0)	26 (6.8)	19 (4.9)	3 (0.8)	75 (19.5)		
มากกว่า 50,บาท 001	19 (4.9)	14 (3.6)	9 (2.3)	0 (0.0)	42 (10.9)		
รวม	105 (27.3)	123 (31.9)	111 (28.8)	46 (11.9)	385 (100.0)		

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 05.0

จากตารางที่ 4.42 พบว่า Significance = .000 < 0.05 ดังนั้น จึงปฏิเสธ H_0 ที่มีระดับนัยสำคัญที่ และยอมรับ 05.0 H_1 กล่าวคือ รายได้แตกต่างกันพฤติกรรมการรับชมรายการค้ำข่าวครบประเด็นด้านลักษณะการรับชมรายการค้ำข่าวครบประเด็นแตกต่างกัน เพื่อให้ทราบความแตกต่างเป็นรายคู่ จึงใช้วิธีของเชฟเฟต์ตรวจสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ซึ่งปรากฏดังตารางที่ 4.43

ตารางที่ 4.43 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่รายได้กับลักษณะการรับชมรายการค้ำข่าว
ครบประเด็นในแต่ละครั้งของกลุ่มตัวอย่าง

รายได้	ค่าเฉลี่ย	ต่ำกว่า 10,บาท 000	10,001-30,000 บาท	30,001-50,000 บาท	มากกว่า 50,บาท 001
		2.60	2.30	1.97	1.76
ต่ำกว่า 10,000 บาท	2.60	-	0.30	0.62*	0.84*
10,001- 30,000 บาท	2.30		-	0.33	0.54*
30,001- 50,000 บาท	1.97			-	0.21
มากกว่า 50,001 บาท	1.76				-

จากตารางที่ 4.43 เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการแบบเซฟเฟ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท มีลักษณะในการรับชมรายการค้ำข่าวครบประเด็น แตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ 10,001-30,000 บาท กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ 30,001-50,000 มีลักษณะในการรับชมรายการค้ำข่าวครบประเด็นแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ มากกว่า 50,001 บาท นอกนั้นไม่มีความแตกต่าง

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.16 เพศแตกต่างกันพฤติกรรมการรับชมรายการค้ำข่าวครบประเด็นด้านการมีส่วนร่วมในรายการค้ำข่าวครบประเด็นแตกต่างกัน

H_0 : เพศแตกต่างกันพฤติกรรมการรับชมรายการค้ำข่าวครบประเด็นด้านการมีส่วนร่วมในรายการค้ำข่าวครบประเด็นไม่แตกต่างกัน

H_a : เพศแตกต่างกันพฤติกรรมการรับชมรายการค้ำข่าวครบประเด็นด้านการมีส่วนร่วมในรายการค้ำข่าวครบประเด็นแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.44 การทดสอบเพศกับการมีส่วนร่วมในรายการค้ำข้าวครบประเด็นในแต่ละครั้งของกลุ่มตัวอย่าง

เพศ	การมีส่วนร่วมในรายการค้ำข้าวครบประเด็น		รวม	t	Sig
	ไม่มีส่วนร่วมกับรายการ	มีส่วนร่วมกับรายการ			
ชาย	91 (23.6)	64 (16.6)	155 (40.3)	.509	.611
หญิง	141 (36.6)	89 (23.1)	230 (59.7)		
รวม	232 (60.3)	153 (39.7)	385 (100.0)		

จากตารางที่ 4.44 พบว่า Significance = .611 > 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับ H_0 ที่มีระดับนัยสำคัญที่ และปฏิเสธ $0.5.0H_1$ กล่าวคือ เพศแตกต่างกันพฤติกรรมการรับชมรายการค้ำข้าวครบประเด็นด้านการมีส่วนร่วมในรายการค้ำข้าวครบประเด็นไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.17 อายุแตกต่างกันพฤติกรรมการรับชมรายการค้ำข้าวครบประเด็นด้านการมีส่วนร่วมในรายการค้ำข้าวครบประเด็นแตกต่างกัน

H_0 : อายุแตกต่างกันพฤติกรรมการรับชมรายการค้ำข้าวครบประเด็นด้านการมีส่วนร่วมในรายการค้ำข้าวครบประเด็นไม่แตกต่างกัน

H_1 : อายุแตกต่างกันพฤติกรรมการรับชมรายการค้ำข้าวครบประเด็นด้านการมีส่วนร่วมในรายการค้ำข้าวครบประเด็นแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.45 การทดสอบอายุกับการมีส่วนร่วมในรายการค้ำข้าวครบประเด็นในแต่ละครั้งของกลุ่มตัวอย่าง

อายุ	การมีส่วนร่วมในรายการค้ำข้าวครบประเด็น		รวม	F	Sig
	ไม่มีส่วนร่วมกับรายการ	มีส่วนร่วมกับรายการ			
ต่ำกว่า ปี 20	30 (7.8)	10 (2.6)	40 (10.4)	1.437	.210
ปี 29-20	74 (19.2)	58 (15.1)	132 (34.3)		
ปี 39-30	66 (17.1)	37 (9.6)	103 (26.8)		
ปี 49-40	37 (9.6)	24 (6.2)	61 (15.8)		
ปี 59-50	20 (5.2)	18 (4.7)	38 (9.9)		
ปีขึ้นไป 60	5 (1.3)	6 (1.6)	11 (2.9)		
รวม	232 (60.3)	153 (39.7)	385 (100.0)		

จากตารางที่ 4.45พบว่า Significance = .210 > 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับ H_0 ที่มีระดับนัยสำคัญที่ และปฏิเสธ $05.0H_1$ กล่าวคือ อายุแตกต่างกันพฤติกรรมการรับชมรายการค้ำข้าวครบประเด็นด้านการมีส่วนร่วมในรายการค้ำข้าวครบประเด็นไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.18 สถานภาพแตกต่างกันพฤติกรรมการรับชมรายการค้ำข้าวครบประเด็นด้านการมีส่วนร่วมในรายการค้ำข้าวครบประเด็นแตกต่างกัน

H_0 : สถานภาพแตกต่างกันพฤติกรรมการรับชมรายการค้ำข้าวครบประเด็นด้านการมีส่วนร่วมในรายการค้ำข้าวครบประเด็นไม่แตกต่างกัน

H_1 : สถานภาพแตกต่างกันพฤติกรรมการรับชมรายการค้ำข้าวครบประเด็นด้านการมีส่วนร่วมในรายการค้ำข้าวครบประเด็นแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.46 การทดสอบสถานภาพกับการมีส่วนร่วมในรายการค้ำข้าวครบประเด็นในแต่ละครั้งของกลุ่มตัวอย่าง

สถานภาพ	การมีส่วนร่วมในรายการค้ำข้าวครบประเด็น		รวม	F	Sig
	ไม่มีส่วนร่วมกับรายการ	มีส่วนร่วมกับรายการ			
โสด	131 (34.0)	69 (17.9)	200 (51.9)	564.2	.078
สมรส	77 (20.0)	61 (15.8)	138 (35.8)		
หม้าย / หย่า / แยกกันอยู่	24 (6.2)	23 (6.0)	47 (12.2)		
รวม	232 (60.3)	153 (39.7)	385 (100.0)		

จากตารางที่ 4.46 พบว่า Significance = .078 > 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับ H_0 ที่มีระดับนัยสำคัญที่ และปฏิเสธ H_1 กล่าวคือ สถานภาพแตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการค้ำข้าวครบประเด็นด้านการมีส่วนร่วมในรายการค้ำข้าวครบประเด็นไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.19 การศึกษาแตกต่างกันพฤติกรรมการรับชมรายการค้ำข้าวครบประเด็นด้านการมีส่วนร่วมในรายการค้ำข้าวครบประเด็นแตกต่างกัน

H_0 : การศึกษาแตกต่างกันพฤติกรรมการรับชมรายการค้ำข้าวครบประเด็นด้านการมีส่วนร่วมในรายการค้ำข้าวครบประเด็นไม่แตกต่างกัน

H_1 : การศึกษาแตกต่างกันพฤติกรรมการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นด้านการมีส่วนร่วมในรายการลับข่าวครบประเด็นแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.47 การทดสอบการศึกษาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในรายการลับข่าวครบประเด็นในแต่ละครั้งของกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษา	การมีส่วนร่วมในรายการลับข่าวครบประเด็น		รวม	F	Sig
	ไม่มีส่วนร่วมกับรายการ	มีส่วนร่วมกับรายการ			
ต่ำกว่า ประถมศึกษา	6 (1.6)	9 (2.3)	15 (3.9)	625.1	.152
ประถมศึกษา	17 (4.4)	19 (4.9)	36 (9.4)		
มัธยมศึกษา	45 (11.7)	21 (5.5)	72 (18.7)		
อาชีวศึกษา / อนุปริญญา	49 (12.7)	23 (6.0)	72 (18.7)		
ปริญญาตรี	82 (21.3)	58 (15.1)	140 (36.4)		
สูงกว่าปริญญา ตรี	34 (8.8)	17 (4.4)	51 (13.2)		
รวม	232 (60.3)	153 (39.7)	385 (100.0)		

จากตารางที่ 4.47 พบว่า Significance = .152 > 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับ H_0 ที่มีระดับนัยสำคัญที่ และปฏิเสธ $0.05H_1$ กล่าวคือ การศึกษาแตกต่างกันพฤติกรรมการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นด้านการมีส่วนร่วมในรายการลับข่าวครบประเด็นไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.20 รายได้แตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นด้านการมีส่วนร่วมในรายการลับข่าวครบประเด็นแตกต่างกัน

H_0 : รายได้แตกต่างกันพฤติกรรมการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นด้านการมีส่วนร่วมในรายการลับข่าวครบประเด็นไม่แตกต่างกัน

H_1 : รายได้แตกต่างกันพฤติกรรมการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นด้านการมีส่วนร่วมในรายการลับข่าวครบประเด็นแตกต่างกัน

ตารางที่ 4. 48 การทดสอบรายได้กับการมีส่วนร่วมในรายการลับข่าวครบประเด็นในแต่ละครั้งของกลุ่มตัวอย่าง

รายได้	การมีส่วนร่วมในรายการลับข่าวครบประเด็น		รวม	F	Sig
	ไม่มีส่วนร่วมกับรายการ	มีส่วนร่วมกับรายการ			
ต่ำกว่า 10,000 บาท	64 (16.6)	29 (735)	93 (24.2)	631.1	.182
10,001- 30,000 บาท	105 (27.3)	70 (18.2)	175 (45.5)		
30,001- 50,000 บาท	40 (10.4)	35 (9.1)	75 (19.5)		
มากกว่า 50,001 บาท	23 (6.0)	19 (4.9)	42 (10.9)		
รวม	232 (60.3)	153 (39.7)	385 (100.0)		

จากตารางที่ 4.48 พบว่า Significance = .182 > 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับ H_0 ที่มีระดับนัยสำคัญที่ และปฏิเสธ H_1 กล่าวคือ รายได้แตกต่างกันพฤติกรรมการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นด้านการมีส่วนร่วมในรายการลับข่าวครบประเด็นไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2: ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ชมรายการค้ำข่าวครบประเด็นในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกันมีความพึงพอใจในการรับชมรายการค้ำข่าวครบประเด็นแตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 2.1 เพศแตกต่างกันมีความพึงพอใจในด้านรูปแบบรายการแตกต่างกัน

H_0 : เพศแตกต่างกันมีความพึงพอใจในด้านรูปแบบรายการไม่แตกต่างกัน

H_1 : เพศแตกต่างกันมีความพึงพอใจในด้านรูปแบบรายการแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.49 การทดสอบเพศกับความพึงพอใจด้านรูปแบบรายการของกลุ่มตัวอย่าง

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย (X)	S.D.	t	P-Value
ชาย	155	3.59	1.04	-4.103	.000*
หญิง	230	4.00	.851		

หมายเหตุ. * มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 05.0

จากตารางที่ 4.49 เมื่อทำการทดสอบสมมติฐานโดยใช้ค่า (t-test) ปรากฏว่าได้ค่า $t = -4.103$ และ ค่า $P = .000$ ซึ่งค่า P ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดให้ คือ ดังนั้น จึงปฏิเสธ $05.0H_0$ และยอมรับ H_1 นั่นคือ เพศที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจในด้านรูปแบบรายการแตกต่างกัน เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2

สมมติฐานการวิจัยที่ 2.2 อายุแตกต่างกันมีความพึงพอใจในด้านรูปแบบรายการแตกต่างกัน

H_0 : อายุแตกต่างกันมีความพึงพอใจในด้านรูปแบบรายการไม่แตกต่างกัน

H_1 : อายุแตกต่างกันมีความพึงพอใจในด้านรูปแบบรายการแตกต่างกัน

ตารางที่ 4. 50 การทดสอบอายุกับความพึงพอใจด้านรูปแบบรายการ ของกลุ่มตัวอย่าง

อายุ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย (X)	S.D.	F	P-Value
ต่ำกว่า ปี 20	40	4.02	.897	1.980	.081
ปี 29-20	132	3.98	.935		
ปี 39-30	103	3.76	.989		
ปี 49-40	61	3.62	.949		

ตารางที่ 4. 50(ต่อ)

อายุ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	S.D.	F	P-Value
ปี 59-50	38	3.80	.915	1.980	.081
ปีขึ้นไป 60	11	3.48	.970		
รวม	385	3.84	.953		

จากตารางที่ 4.50 พบว่า เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความพึงพอใจด้านรูปแบบรายการของกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกัน ปรากฏว่าได้ $F = 1$. และค่า $980P\text{-Value} = .081$ ซึ่งค่า P ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดให้ คือ ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐาน $05.0H_0$ และปฏิเสธ H_1 นั่นคือ อายุแตกต่างกันมีความพึงพอใจในด้านรูปแบบรายการไม่แตกต่างกันไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2

สมมติฐานการวิจัยที่ 2.3 สถานภาพแตกต่างกันมีความพึงพอใจในด้านรูปแบบรายการแตกต่างกัน

H_0 : สถานภาพแตกต่างกันมีความพึงพอใจในด้านรูปแบบรายการไม่แตกต่างกัน

H_1 : สถานภาพแตกต่างกันมีความพึงพอใจในด้านรูปแบบรายการแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.51 แสดงผลการทดสอบความต่างความพึงพอใจด้านรูปแบบรายการของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	S.D.	F	P-Value
โสด	200	3.90	.936	8.562	.000*
แต่งงาน	138	3.92	.938		
หม้าย/หย่า/ แยกกันอยู่	47	3.31	.920		
รวม	385	3.84	.953		

หมายเหตุ. * มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 05.0

จากตารางที่ 4.51 พบว่า เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความพึงพอใจด้านรูปแบบรายการของกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพแตกต่างกัน ปรากฏว่าได้ $F = 8.562$ และค่า $P\text{-Value} = .000$ ซึ่งค่า P ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดให้ คือ ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐาน $0.05.H_0$ และยอมรับ H_1 นั่นคือ สถานภาพแตกต่างกันมีความพึงพอใจในด้านรูปแบบรายการแตกต่างกัน (เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2) เพื่อให้ทราบความแตกต่างเป็นรายคู่ จึงใช้วิธีของเชฟเฟ่ ตรวจสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยซึ่งปรากฏดังตารางที่ 4.52

ตารางที่ 4.52 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่สถานภาพกับความพึงพอใจด้านรูปแบบรายการของกลุ่มตัวอย่าง

สถานภาพ	ค่าเฉลี่ย	โสด	สมรส	หม้าย
		3.90		
โสด	3.90	-	0.02	0.59*
สมรส	3.92		-	0.61*
หม้าย	3.31			-

จากตารางที่ 4.52 เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการแบบเชฟเฟ่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างสถานภาพโสดมีความพึงพอใจด้านรูปแบบรายการแตกต่างกับกลุ่มตัวอย่างสถานภาพหม้าย และกลุ่มตัวอย่างสถานภาพสมรสมีความพึงพอใจด้านรูปแบบรายการแตกต่างกับกลุ่มตัวอย่างสถานภาพหม้าย นอกนั้นไม่แตกต่าง

สมมติฐานการวิจัยที่ 2.4 การศึกษาแตกต่างกันมีความพึงพอใจในด้านรูปแบบรายการแตกต่างกัน

H_0 : การศึกษาแตกต่างกันมีความพึงพอใจในด้านรูปแบบรายการไม่แตกต่างกัน

H_1 : การศึกษาแตกต่างกันมีความพึงพอใจในด้านรูปแบบรายการแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.53 การทดสอบระดับการศึกษากับความพึงพอใจด้านรูปแบบรายการของกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	S.D.	F	P-Value
ต่ำกว่า ประถมศึกษา	15	2.97	1.019	10.888	.000*
ประถมศึกษา	36	3.21	.866		
มัธยมศึกษา	72	3.56	1.046		
อาชีวศึกษา / อนุปริญญา	71	4.14	.780		
ปริญญาตรี	140	4.04	.860		
สูงกว่า ปริญญาตรี	51	3.93	.909		
รวม	385	3.84	.953		

หมายเหตุ. * มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 05.0

จากตารางที่ 4.53 พบว่า เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความพึงพอใจด้านรูปแบบรายการของกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาแตกต่างกัน ปรากฏว่าได้ $F = 10.888$ และค่า $P\text{-Value} = .000$ ซึ่งค่า P ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดให้ คือ ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 และยอมรับ H_1 นั่นคือ การศึกษาแตกต่างกันมีความพึงพอใจในด้านรูปแบบรายการแตกต่างกัน (เป็นไปตามสมมติฐาน ข้อที่ 2) เพื่อให้ทราบความแตกต่างเป็นรายคู่ จึงใช้วิธีของเซฟเฟ่ ตรวจสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ซึ่งปรากฏดังตารางที่ 4.54

ตารางที่ 4.54 แสดงผลการทดสอบความต่างความพึงพอใจด้านรูปแบบรายการของกลุ่มตัวอย่าง
จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับ การศึกษา	ค่าเฉลี่ย	ต่ำกว่า ประถมศึกษา	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	อาชีวศึกษา/ อนุปริญญา	ปริญญา ตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี
		97.2	21.3	56.3	14.4	04.4	93.3
ต่ำกว่า ประถม ศึกษา	97.2	-	0.24	0.59	1.17*	1.07*	0.96*
ประถม ศึกษา	21.3		-	0.35	0.93*	0.83*	0.72*
มัธยมศึกษา	56.3			-	0.58*	0.48*	37.0
อาชีว ศึกษา/ อนุปริญญา	14.4				-	10.0	21.0
ปริญญาตรี	04.4					-	11.0
สูงกว่า ปริญญาตรี	93.3						-

จากตารางที่ 4.54 เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายกลุ่มด้วยวิธีการแบบเซฟเฟ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาต่ำกว่าประถมศึกษา มีความพึงพอใจด้านรูปแบบรายการแตกต่างกับกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาอาชีวศึกษา/อนุปริญญา ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา มีความพึงพอใจด้านรูปแบบรายการแตกต่างกับกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาอาชีวศึกษา/อนุปริญญา ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี และกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา มีความพึงพอใจด้านรูปแบบรายการแตกต่างกับกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาอาชีวศึกษา/อนุปริญญา และปริญญาตรี นอกนั้นไม่แตกต่าง

สมมติฐานการวิจัยที่ 2.5 รายได้แตกต่างกันมีความพึงพอใจในด้านรูปแบบรายการแตกต่างกัน

H_0 : รายได้แตกต่างกันมีความพึงพอใจในด้านรูปแบบรายการไม่แตกต่างกัน

H_1 : รายได้แตกต่างกันมีความพึงพอใจในด้านรูปแบบรายการแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.55 การทดสอบรายได้กับความพึงพอใจด้านรูปแบบรายการ ของกลุ่มตัวอย่าง

รายได้	จำนวน	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	S.D.	F	P-Value
ต่ำกว่า 10,000บาท	93	3.87	.916	2.579	.053
10,001-30,000 บาท	175	3.71	.933		
30,001-50,000 บาท	75	3.92	1.031		
มากกว่า 50,001 บาท	42	4.12	.922		
รวม	385	3.84	.953		

จากตารางที่ 4.55 พบว่า เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความพึงพอใจด้านรูปแบบรายการของกลุ่มตัวอย่างมีรายได้แตกต่างกัน ปรากฏว่าได้ $F = 2.579$ และค่า $P\text{-Value} = .053$ ซึ่งค่า P ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดให้ คือ ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐาน $0.05 H_0$ และปฏิเสธ H_1 นั่นคือ รายได้แตกต่างกัน มีความพึงพอใจในด้านรูปแบบรายการไม่แตกต่างกัน (ไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2)

สมมติฐานการวิจัยที่ 2.6 เพศแตกต่างกันมีความพึงพอใจในด้านเนื้อหารายการแตกต่างกัน

H_0 : เพศแตกต่างกันมีความพึงพอใจในด้านเนื้อหารายการไม่แตกต่างกัน

H_1 : เพศแตกต่างกันมีความพึงพอใจในด้านเนื้อหารายการแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.56 แสดงผลการทดสอบความต่างความพึงพอใจด้านเนื้อหารายการของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	t	P-Value
ชาย	155	3.80	.887	-3.049	.003*
หญิง	230	4.06	.670		

หมายเหตุ. * มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.56 พบว่า เมื่อทำการทดสอบสมมติฐานโดยใช้ค่า (t-test) ปรากฏว่าได้ค่า $t = -$ และ ค่า $0.49.3P = .003$ ซึ่งค่า P ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดให้ คือ ดังนั้น จึงปฏิเสธ $0.5.0H_0$ และยอมรับ H_1 นั่นคือ เพศแตกต่างกันมีความพึงพอใจในด้านเนื้อหารายการแตกต่างกัน (เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2)

สมมติฐานการวิจัยที่ 2.7 อายุแตกต่างกันมีความพึงพอใจในด้านเนื้อหารายการแตกต่างกัน

H_0 : อายุแตกต่างกันมีความพึงพอใจในด้านเนื้อหารายการไม่แตกต่างกัน

H_1 : อายุแตกต่างกันมีความพึงพอใจในด้านเนื้อหารายการแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.57 การทดสอบอายุกับความพึงพอใจด้านเนื้อหารายการของกลุ่มตัวอย่าง

อายุ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F	P-Value
ต่ำกว่า ปี 20	40	4.06	.658	1.241	.289
ปี 29-20	132	4.05	.794		
ปี 39-30	103	3.89	.799		
ปี 49-40	61	3.79	.796		
ปี 59-50	38	3.98	.706		
ปีขึ้นไป 60	11	3.89	.711		
รวม	385	3.96	.774		

จากตารางที่ 4.57 พบว่า เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความพึงพอใจด้านเนื้อหารายการของกลุ่มตัวอย่างมีอายุแตกต่างกัน ปรากฏว่าได้ $F = 1.241$ และค่า $P\text{-Value} = .289$ ซึ่งค่า P ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดให้ คือ ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐาน $0.5.0H_0$ และปฏิเสธ H_1 นั่นคือ อายุแตกต่างกันมีความพึงพอใจในด้านเนื้อหารายการไม่แตกต่างกัน (ไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2)

สมมติฐานการวิจัยที่ 2.8 สถานภาพแตกต่างกันมีความพึงพอใจในด้านเนื้อหารายการแตกต่างกัน

H_0 : สถานภาพแตกต่างกันมีความพึงพอใจในด้านเนื้อหารายการไม่แตกต่างกัน

H_1 : สถานภาพแตกต่างกันมีความพึงพอใจในด้านเนื้อหารายการแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.58 การทดสอบสถานภาพกับความพึงพอใจด้านเนื้อหารายการ ของกลุ่มตัวอย่าง

สถานภาพ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F	P-Value
โสด	200	3.93	.800	6.195	.002*
แต่งงาน	138	4.09	.734		
หม้าย/หย่า/ แยกกันอยู่	47	3.65	.684		
รวม	385	3.96	.774		

หมายเหตุ. * มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 05.0

จากตารางที่ 4.58 พบว่า เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความพึงพอใจด้านเนื้อหารายการของกลุ่มตัวอย่างมีสถานภาพแตกต่างกัน ปรากฏว่าได้ $F = 6.195$ และค่า $P\text{-Value} = .002$ ซึ่งค่า P ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดให้ คือ ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐาน $05.0H_0$ และยอมรับ H_1 นั่นคือ สถานภาพแตกต่างกันมีความพึงพอใจในด้านเนื้อหารายการแตกต่างกัน(เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2)เพื่อให้ทราบความแตกต่างเป็นรายคู่ จึงใช้วิธีของเชฟเฟ่ ตรวจสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ซึ่งปรากฏดังตารางที่ 4.59

ตารางที่ 4.59 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่สถานภาพกับความพึงพอใจด้านเนื้อหารายการของกลุ่มตัวอย่าง

สถานภาพ	ค่าเฉลี่ย	โสด	สมรส	หม้าย
		93.3	09.4	65.3
โสด	3.93	-	16.0	28.0
สมรส	4.09		-	*44.0
หม้าย	3.65			-

จากตารางที่ 4.59 เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการแบบเชฟเฟ่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสมีความพึงพอใจด้านเนื้อหารายการค้ำข้าวครบประเด็นที่แตกต่างกับกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพหม้าย นอกนั้นไม่แตกต่าง

สมมติฐานการวิจัยที่ 2.9 การศึกษาแตกต่างกันมีความพึงพอใจในด้านเนื้อหารายการแตกต่างกัน

H_0 : การศึกษาแตกต่างกันมีความพึงพอใจในด้านเนื้อหารายการไม่แตกต่างกัน

H_1 : การศึกษาแตกต่างกันมีความพึงพอใจในด้านเนื้อหารายการแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.60 แสดงผลการทดสอบความต่างความพึงพอใจด้านเนื้อหารายการของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการศึกษา

การศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	S.D.	F	P-Value
ต่ำกว่า ประถมศึกษา	15	3.46	.802	4.713	.000*
ประถมศึกษา	36	3.65	.638		
มัธยมศึกษา	72	3.83	.831		
อาชีวศึกษา / อนุปริญญา	71	4.21	.626		
ปริญญาตรี	140	4.03	.777		
สูงกว่า ปริญญาตรี	51	3.94	.808		
รวม	385	3.96	.774		

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.60 พบว่า เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความพึงพอใจด้านเนื้อหารายการของกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาแตกต่างกัน ปรากฏว่าได้ $F = 4.713$ และค่า $P\text{-Value} = .000$ ซึ่งค่า P ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดให้ คือ ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 และยอมรับ H_1 นั่นคือการศึกษากันมีความพึงพอใจในด้านเนื้อหารายการแตกต่างกัน (เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2) เพื่อให้ทราบความแตกต่างเป็นรายคู่ จึงใช้วิธีของเชฟเฟ่ ตรวจสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ซึ่งปรากฏดังตารางที่ 4.61

ตารางที่ 4.61 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระดับการศึกษากับความพึงพอใจด้านเนื้อหารายการของกลุ่มตัวอย่าง

ระดับการศึกษา	ค่าเฉลี่ย	ต่ำกว่า ประถมศึกษา	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	อาชีวศึกษา/ อนุปริญญา	ปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี
		3.46	3.65	3.83	4.21	4.03	3.94
ต่ำกว่า ประถม ศึกษา	3.46	-	0.19	0.37	0.75*	0.57	0.48
ประถม ศึกษา	3.65		-	0.18	0.56*	0.38	0.29
มัธยมศึกษา	3.83			-	0.38	0.20	0.11
อาชีว ศึกษา/ อนุปริญญา	4.21				-	0.18	0.27
ปริญญาตรี	4.03					-	0.09
สูงกว่า ปริญญาตรี	3.94						-

จากตารางที่ 4.61 เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการแบบเซฟเฟ พบว่า กลุ่มตัวอย่างการศึกษาด้านต่ำกว่าประถมศึกษา มีความพึงพอใจด้านเนื้อหารายการที่แตกต่างกับกลุ่มตัวอย่างการศึกษาด้านอาชีวศึกษา/อนุปริญญา และกลุ่มตัวอย่างการศึกษาระดับประถมศึกษา มีความพึงพอใจด้านเนื้อหารายการแตกต่างกับกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาอาชีวศึกษา/อนุปริญญา นอกนั้นไม่แตกต่าง

สมมติฐานการวิจัยที่ 2.10 รายได้แตกต่างกันมีความพึงพอใจในด้านเนื้อหารายการแตกต่างกัน

H_0 : รายได้แตกต่างกันมีความพึงพอใจในด้านเนื้อหารายการไม่แตกต่างกัน

H_1 : รายได้แตกต่างกันมีความพึงพอใจในด้านเนื้อหารายการแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.62 แสดงผลการทดสอบความต่างความพึงพอใจด้านเนื้อหารายการของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้

รายได้	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F	P-Value
ต่ำกว่า 10,000 บาท	93	4.01	.683	1.100	.349
10,001- 30,000 บาท	175	3.92	.747		
30,001- 50,000 บาท	75	3.89	.934		
มากกว่า 50,001 บาท	42	4.11	.756		
รวม	385	3.96	.774		

จากตารางที่ 4.62 พบว่า เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความพึงพอใจด้านเนื้อหารายการของกลุ่มตัวอย่างมีรายได้แตกต่างกัน ปรากฏว่าได้ $F =$ และค่า $100 \cdot P\text{-Value} =$. ซึ่งค่า 349P ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดให้ คือ ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐาน $0.05 \cdot H_0$ และปฏิเสธ H_1 นั่นคือ รายได้แตกต่างกันมีความพึงพอใจในด้านเนื้อหารายการไม่แตกต่างกัน(ไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2)

สมมติฐานการวิจัยที่ 2.11 เพศแตกต่างกันมีความพึงพอใจในด้านการนำเสนอรายการแตกต่างกัน

H_0 : เพศแตกต่างกันมีความพึงพอใจในด้านการนำเสนอรายการไม่แตกต่างกัน

H_1 : เพศแตกต่างกันมีความพึงพอใจในด้านการนำเสนอรายการแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.63 แสดงผลการทดสอบความต่างความพึงพอใจด้านการนำเสนอรายการของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	t	P-Value
ชาย	155	3.72	.755	-3.020	.003*
หญิง	230	3.94	.622		

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.63 พบว่า เมื่อทำการทดสอบสมมติฐานโดยใช้ค่า (t-test) ปรากฏว่า ได้ค่า $t = -$ และค่า $0.020.3P = .003$ ซึ่งค่า P ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดให้ คือ ดังนั้น จึงปฏิเสธ $0.05H_0$ และยอมรับ H_1 นั่นคือ เพศแตกต่างกันมีความพึงพอใจในการนำเสนอรายการแตกต่างกัน (เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2)

สมมติฐานการวิจัยที่ 2.12 อายุแตกต่างกันมีความพึงพอใจในการนำเสนอรายการแตกต่างกัน

H_0 : อายุแตกต่างกันมีความพึงพอใจในการนำเสนอรายการไม่แตกต่างกัน

H_1 : อายุแตกต่างกันมีความพึงพอใจในการนำเสนอรายการแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.64 แสดงผลการทดสอบความต่างความพึงพอใจด้านการนำเสนอรายการของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F	P-Value
ต่ำกว่า ปี 20	40	3.87	.551	.889	.488
ปี 29-20	132	3.93	.684		
ปี 39-30	103	3.82	.757		
ปี 49-40	61	3.72	.644		
ปี 59-50	38	3.85	.715		
ปีขึ้นไป 60	11	3.75	.575		
รวม	385	3.85	.686		

จากตารางที่ 4.64 พบว่า เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความพึงพอใจด้านเนื้อหารายการของกลุ่มตัวอย่างมีอายุแตกต่างกัน ปรากฏว่าได้ $F = 8.89$ และค่า $P\text{-Value} = .488$ ซึ่งค่า P ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดให้ คือ 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 และปฏิเสธ H_1 นั่นคืออายุแตกต่างกันมีความพึงพอใจในด้านการนำเสนอรายการไม่แตกต่างกัน (ไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2)

สมมติฐานการวิจัยที่ 2.13 สถานภาพแตกต่างกันมีความพึงพอใจในด้านการนำเสนอรายการแตกต่างกัน

H_0 : สถานภาพแตกต่างกันมีความพึงพอใจในด้านการนำเสนอรายการไม่แตกต่างกัน

H_1 : สถานภาพแตกต่างกันมีความพึงพอใจในด้านการนำเสนอรายการแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.65 แสดงผลการทดสอบความต่างความพึงพอใจด้านการนำเสนอรายการของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F	P-Value
โสด	200	3.83	.050	2.977	.052
แต่งงาน	138	3.94	.055		
หม้าย/หย่า/ แยกกันอยู่	47	3.68	.088		
รวม	385	3.85	.034		

จากตารางที่ 4.65 พบว่า เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความพึงพอใจด้านเนื้อหารายการของกลุ่มตัวอย่างมีสถานภาพแตกต่างกัน ปรากฏว่าได้ $F = 2.977$ และค่า $P\text{-Value} = .052$ ซึ่งค่า P ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดให้ คือ ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 และปฏิเสธ H_1 นั่นคือ สถานภาพแตกต่างกันมีความพึงพอใจในด้านการนำเสนอรายการไม่แตกต่างกัน ไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2

สมมติฐานการวิจัยที่ 2.14 การศึกษาแตกต่างกันมีความพึงพอใจในการนำเสนอรายการแตกต่างกัน

H_0 : การศึกษาแตกต่างกันมีความพึงพอใจในการนำเสนอรายการไม่แตกต่างกัน

H_1 : การศึกษาแตกต่างกันมีความพึงพอใจในการนำเสนอรายการแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.66 แสดงผลการทดสอบความต่างความพึงพอใจด้านการนำเสนอรายการของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการศึกษา

การศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F	P-Value
ต่ำกว่า ประถมศึกษา	15	3.43	.692	5.468	.000*
ประถมศึกษา	36	3.54	.596		
มัธยมศึกษา	72	3.70	.655		
อาชีวศึกษา / อนุปริญญา	71	4.08	.534		
ปริญญาตรี	140	3.92	.709		
สูงกว่า ปริญญาตรี	51	3.88	.764		
รวม	385	3.85	.686		

หมายเหตุ. * มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.66 พบว่า เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความพึงพอใจด้านการนำเสนอรายการที่เป็นรายการนำเสนอข่าวอย่างเป็นกลางของกลุ่มตัวอย่างมีการศึกษาแตกต่างกัน ปรากฏว่าได้ $F = 5.468$ และค่า $P\text{-Value} = .00$ ซึ่งค่า OP ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดให้ คือ ดังนั้น จึง 0.05.0 ปฏิเสธสมมติฐาน H_0 และยอมรับ H_1 นั่นคือ การศึกษาที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจในการนำเสนอรายการแตกต่างกัน (เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 เพื่อให้ทราบความแตกต่างเป็นรายคู่ จึงใช้วิธีของเชฟเฟ่ ตรวจสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ซึ่งปรากฏดังตารางที่ 4.67

ตารางที่ 4.67 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระดับการศึกษากับความพึงพอใจด้านการนำเสนอรายการของกลุ่มตัวอย่าง

ระดับการศึกษา	ค่าเฉลี่ย	ต่ำกว่า ประถมศึกษา	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	อาชีวศึกษา/ อนุปริญญา	ปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี
		3.43	3.54	3.70	4.08	3.92	3.88
ต่ำกว่า ประถม ศึกษา	3.43	-	0.11	0.27	0.65*	0.49	0.45
ประถม ศึกษา	3.54		-	0.16	0.54*	0.38	0.34
มัธยมศึกษา	3.70			-	0.38*	0.22	0.18
อาชีว ศึกษา/ อนุปริญญา	4.08				-	0.10	0.20
ปริญญาตรี	92.3					-	0.04
สูงกว่า ปริญญาตรี	88.3						-

จากตารางที่ 4.67 เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการแบบเซฟเฟ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการศึกษาดำรงที่ต่ำกว่าประถมศึกษา มีความพึงพอใจด้านการนำเสนอรายการแตกต่างกับกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาอาชีวศึกษา/อนุปริญญา กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา มีความพึงพอใจด้านการนำเสนอรายการแตกต่างกับกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาอาชีวศึกษา/อนุปริญญา และกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา มีความพึงพอใจด้านการนำเสนอรายการแตกต่างกับกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาอาชีวศึกษา/อนุปริญญา นอกนั้นไม่แตกต่าง

สมมติฐานการวิจัยที่ 2.15 รายได้แตกต่างกันมีความพึงพอใจในการนำเสนอรายการแตกต่างกัน

H_0 : รายได้แตกต่างกันมีความพึงพอใจในการนำเสนอรายการไม่แตกต่างกัน

H_1 : รายได้แตกต่างกันมีความพึงพอใจในการนำเสนอรายการแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.68 แสดงผลการทดสอบความต่างความพึงพอใจด้านการนำเสนอรายการของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้

รายได้	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F	P-Value
ต่ำกว่า 10,000 บาท	93	3.79	.598	3.831	.010*
10,001-30,000 บาท	175	3.79	.618		
30,001-50,000 บาท	75	3.89	.865		
มากกว่า 50,001 บาท	42	4.17	.711		
รวม	385	3.85	.686		

หมายเหตุ. * มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 05.0

จากตารางที่ 4.68 พบว่า เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความพึงพอใจด้านการนำเสนอรายการของกลุ่มตัวอย่างมีรายได้แตกต่างกัน ปรากฏว่าได้ $F = 3.831$ และค่า $P\text{-Value} = .010$ ซึ่งค่า P ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดให้ คือ ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 และยอมรับ H_1 นั่นคือ รายได้แตกต่างกันมีความพึงพอใจในการนำเสนอรายการไม่แตกต่างกัน (เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2) เพื่อให้ทราบความแตกต่างเป็นรายคู่ จึงใช้วิธีของเชฟเฟ่ ตรวจสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ซึ่งปรากฏดังตารางที่ 4.69

ตารางที่ 4.69 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่รายได้กับความพึงพอใจด้านการนำเสนอรายการของกลุ่มตัวอย่าง

รายได้	ค่าเฉลี่ย	ต่ำกว่า 10,บาท 000	10,001-30,000 บาท	30,001-50,000 บาท	มากกว่า 50,บาท 001
		3.79	3.79	3.89	4.17
ต่ำกว่า 10,000 บาท	3.79	-	-	0.10	0.38*
10,001- 30,000 บาท	3.79		-	0.10	0.38*
30,001- 50,000 บาท	3.89			-	0.28
มากกว่า 50,001 บาท	4.17				-

จากตารางที่ 4.69 เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการแบบเซฟเฟ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีรายได้มากกว่า 50,001 มีความพึงพอใจด้านการนำเสนอรายการแตกต่างกับกลุ่มตัวอย่างมีรายได้ต่ำกว่า 10,000 และรายได้ 10,001-30,000 บาทนอกนั้นไม่แตกต่าง สมมติฐานการวิจัยที่ 2.16 เพศแตกต่างกันมีความพึงพอใจในด้านคุณสมบัติของผู้ดำเนินรายการแตกต่างกัน

H_0 : เพศแตกต่างกันมีความพึงพอใจในด้านคุณสมบัติของผู้ดำเนินรายการไม่แตกต่างกัน

H_1 : เพศแตกต่างกันมีความพึงพอใจในด้านคุณสมบัติของผู้ดำเนินรายการแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.70 แสดงผลการทดสอบความต่างความพึงพอใจด้านคุณสมบัติของผู้ดำเนินรายการของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	t	P-Value
ชาย	155	3.89	.760	-3.393	.001*
หญิง	230	4.14	.677		

หมายเหตุ. * มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 05.0

จากตารางที่ 4.70 พบว่า เมื่อทำการทดสอบสมมติฐานโดยใช้ค่า (t-test) ปรากฏว่าได้ค่า $t = -3.393$ และค่า $P = .001$ ซึ่งค่า P ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดให้ คือ ดังนั้น จึงปฏิเสธ $05.0H_0$ และยอมรับ H_1 นั่นคือ เพศแตกต่างกันมีความพึงพอใจในด้านคุณสมบัติของผู้ดำเนินรายการแตกต่างกัน (เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2)

สมมติฐานการวิจัยที่ 2.17 อายุแตกต่างกันมีความพึงพอใจในด้านคุณสมบัติของผู้ดำเนินรายการแตกต่างกัน

H_0 : อายุแตกต่างกันมีความพึงพอใจในด้านคุณสมบัติของผู้ดำเนินรายการไม่แตกต่างกัน

H_1 : อายุแตกต่างกันมีความพึงพอใจในด้านคุณสมบัติของผู้ดำเนินรายการแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.71 แสดงผลการทดสอบความต่างความพึงพอใจด้านคุณสมบัติของผู้ดำเนินรายการของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F	P-Value
ต่ำกว่า ปี 20	40	4.08	.613	.984	.427
ปี 29-20	132	4.11	.737		
ปี 39-30	103	4.05	.771		
ปี 49-40	61	3.90	.711		
ปี 59-50	38	3.91	.658		
ปีขึ้นไป 60	11	3.97	.656		
รวม	385	4.04	.721		

จากตารางที่ 4.71 พบว่า เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความพึงพอใจด้านคุณสมบัติของผู้ดำเนินรายการของกลุ่มตัวอย่างมีอายุแตกต่างกัน ปรากฏว่าได้ $F = .984$ และค่า $P\text{-Value} = .427$ ซึ่งค่า P ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดให้ คือ ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 และปฏิเสธ H_1 นั่นคือ อายุแตกต่างกันมีความพึงพอใจในด้านคุณสมบัติของผู้ดำเนินรายการไม่แตกต่างกัน (ไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2)

สมมติฐานการวิจัยที่ 2.18 สถานภาพแตกต่างกันมีความพึงพอใจในด้านคุณสมบัติของผู้ดำเนินรายการแตกต่างกัน

H_0 : สถานภาพแตกต่างกันมีความพึงพอใจในด้านคุณสมบัติของผู้ดำเนินรายการไม่แตกต่างกัน

H_1 : สถานภาพแตกต่างกันมีความพึงพอใจในด้านคุณสมบัติของผู้ดำเนินรายการแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.72 แสดงผลการทดสอบความต่างความพึงพอใจด้านคุณสมบัติของผู้ดำเนินรายการของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F	P-Value
โสด	200	4.04	.737	3.584	.029*
แต่งงาน	138	4.11	.704		
หม้าย/หย่า/ แยกกันอยู่	47	3.79	.657		
รวม	385	4.04	.721		

หมายเหตุ. * มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 05.0

จากตารางที่ 4.72 พบว่า เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความพึงพอใจด้านคุณสมบัติของผู้ดำเนินรายการของกลุ่มตัวอย่างมีสถานภาพแตกต่างกัน ปรากฏว่าได้ $F = 3.584$ และค่า $P\text{-Value} = .029$ ซึ่งค่า P ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดให้ คือ สมมติฐานดังนั้น จึงปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 นั่นคือ สถานภาพแตกต่างกันมีความพึงพอใจในด้านคุณสมบัติของผู้ดำเนินรายการแตกต่างกัน (เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2) เพื่อให้ทราบความแตกต่างเป็นรายคู่ จึงใช้วิธีของเชฟเฟ่ ตรวจสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ซึ่งปรากฏดังตารางที่ 4.73

ตารางที่ 4.73 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่สถานภาพกับความพึงพอใจด้านคุณสมบัติของผู้ดำเนินรายการของกลุ่มตัวอย่าง

สถานภาพ	ค่าเฉลี่ย	โสด	สมรส	หม้าย
		4.04	4.11	3.79
โสด	4.04	-	0.07	0.25
สมรส	4.11		-	0.32*
หม้าย	3.79			-

จากตารางที่ 4.73 เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการแบบเซฟเฟ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีสถานภาพสมรสมีความพึงพอใจด้านคุณสมบัติผู้นำเสนอรายการแตกต่างกับกลุ่มตัวอย่างมีสถานภาพหม้าย นอกนั้นไม่แตกต่าง

สมมติฐานการวิจัยที่ 2.19การศึกษาแตกต่างกันมีความพึงพอใจในด้านคุณสมบัติของผู้ดำเนินรายการแตกต่างกัน

H_0 : การศึกษาแตกต่างกันมีความพึงพอใจในด้านคุณสมบัติของผู้ดำเนินรายการไม่แตกต่างกัน

H_1 :การศึกษาแตกต่างกันมีความพึงพอใจในด้านคุณสมบัติของผู้ดำเนินรายการแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.74 แสดงผลการทดสอบความต่างความพึงพอใจด้านคุณสมบัติของผู้ดำเนินรายการของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการศึกษา

การศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F	P-Value
ต่ำกว่า ประถมศึกษา	15	3.56	.798	5.433	.000*
ประถมศึกษา	36	3.75	.590		
มัธยมศึกษา	72	3.89	.715		
อาชีวศึกษา / อนุปริญญา	71	4.3.	.587		
ปริญญาตรี	140	4.09	.751		
สูงกว่า ปริญญาตรี	51	4.05	.725		
รวม	385	4.04	.721		

หมายเหตุ. * มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.74 พบว่า เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความพึงพอใจด้านคุณสมบัติของผู้ดำเนินรายการของกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาแตกต่างกัน ปรากฏว่าได้ $F =$ และค่า $433.5 P\text{-Value} = .000$ ซึ่งค่า P ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดให้ คือ 0.05 ดังนั้น จึงปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 นั่นคือ การศึกษาแตกต่างกันมีความพึงพอใจในด้านคุณสมบัติของผู้ดำเนินรายการที่แตกต่างกัน (เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2) เพื่อให้ทราบความแตกต่างเป็นรายคู่ จึงใช้วิธีของเชฟเฟ่ ตรวจสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ซึ่งปรากฏดังตารางที่ 4.75

ตารางที่ 4.75 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระดับการศึกษากับความพึงพอใจด้านคุณสมบัติของผู้ดำเนินรายการของกลุ่มตัวอย่าง

ระดับการศึกษา	ค่าเฉลี่ย	ต่ำกว่า ประถมศึกษา	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	อาชีวศึกษา/ อนุปริญญา	ปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี
		3.56	3.75	3.89	4.30	4.09	4.05
ต่ำกว่า ประถม ศึกษา	3.56	-	0.19	0.33	0.74*	0.53	0.49
ประถม ศึกษา	3.75		-	0.14	0.55*	0.34	0.30
มัธยมศึกษา	3.89			-	0.41*	0.20	0.16
อาชีว ศึกษา/ อนุปริญญา	4.30				-	0.21	0.25
ปริญญาตรี	4.09					-	0.04
สูงกว่า ปริญญาตรี	4.05						-

จากตารางที่ 4.75 เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการแบบเซฟเฟ พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการศึกษาระดับอาชีวศึกษา/อนุปริญญา มีความพึงพอใจด้านคุณสมบัติผู้ดำเนินรายการที่แตกต่างกับกลุ่มตัวอย่างมีการศึกษาระดับต่ำกว่าประถมศึกษา ประถมศึกษา และมัธยมศึกษา นอกนั้นไม่แตกต่าง

สมมติฐานการวิจัยที่ 2.20 รายได้แตกต่างกันมีความพึงพอใจในด้านคุณสมบัติของผู้ดำเนินรายการแตกต่างกัน

H_0 : รายได้แตกต่างกันมีความพึงพอใจในด้านคุณสมบัติของผู้ดำเนินรายการไม่แตกต่างกัน

H_a : รายได้แตกต่างกันมีความพึงพอใจในด้านคุณสมบัติของผู้ดำเนินรายการแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.76 แสดงผลการทดสอบความต่างความพึงพอใจด้านคุณสมบัติของผู้ดำเนินรายการของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้

รายได้	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F	P-Value
ต่ำกว่า 10,000 บาท	93	4.01	.677	1.837	.140
10,001-30,000 บาท	175	4.01	.694		
30,001-50,000 บาท	75	4.00	.841		
มากกว่า 50,001 บาท	42	4.28	.670		
รวม	385	4.04	.721		

จากตารางที่ 4.76 พบว่าเมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความพึงพอใจด้านคุณสมบัติของผู้ดำเนินรายการของกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้แตกต่างกัน ปรากฏว่าได้ $F = 1.837$ และค่า $P\text{-Value} = .140$ ซึ่งค่า P ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดให้ คือ ฐานดังนั้น จึงยอมรับสมมติ $0.05 H_0$ และปฏิเสธ H_1 นั่นคือ รายได้แตกต่างกันมีความพึงพอใจในด้านคุณสมบัติของผู้ดำเนินรายการแตกต่างกัน (ไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2)

สมมติฐานที่ :3 พฤติกรรมการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็น

สมมติฐานการวิจัยที่ 3.1 ความถี่ในการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นมีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจต่อการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็น ด้านรูปแบบรายการ

H_0 : ความถี่ในการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นไม่มีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจต่อการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็น ด้านรูปแบบรายการ

H_1 : ความถี่ในการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นมีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจต่อการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็น ด้านรูปแบบรายการ

ตารางที่ 4.77 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ความถี่ในการรับชมรายการค้ำข่าวครบประเด็นกับความพึงพอใจต่อการรับชมรายการค้ำข่าวครบประเด็น ด้านรูปแบบรายการ

ตัวแปร	ความพึงพอใจต่อการรับชมรายการค้ำข่าวครบประเด็น ด้านรูปแบบรายการ
ความถี่ในการรับชมรายการ ค้ำข่าวครบประเด็น	$r = -.138^{**}$ $P\text{-Value} = .007$ $N = 385$

หมายเหตุ. P-Value คือ Sig. (-2tailed)

จากตารางที่ 4.77 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ความถี่ในการรับชมรายการค้ำข่าวครบประเด็นกับความพึงพอใจต่อการรับชมรายการค้ำข่าวครบประเด็น ด้านรูปแบบรายการเท่ากับ -. และค่า $^{**}138P\text{-Value} = .007$ ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่ ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 และยอมรับ H_1 กล่าวคือ ความถี่ในการรับชมรายการค้ำข่าวครบประเด็นมีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจต่อการรับชมรายการค้ำข่าวครบประเด็น ด้านรูปแบบรายการ

สมมติฐานการวิจัยที่ 3.2 ความถี่ในการรับชมรายการค้ำข่าวครบประเด็นมีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจต่อการรับชมรายการค้ำข่าวครบประเด็น ด้านเนื้อหารายการ

H_0 : ความถี่ในการรับชมรายการค้ำข่าวครบประเด็นไม่มีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจต่อการรับชมรายการค้ำข่าวครบประเด็น ด้านเนื้อหารายการ

H_1 : ความถี่ในการรับชมรายการค้ำข่าวครบประเด็นมีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจต่อการรับชมรายการค้ำข่าวครบประเด็น ด้านเนื้อหารายการ

ตารางที่ 4.78 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ความถี่ในการรับชมรายการคืบช้าครบประเด็นกับความพึงพอใจต่อการรับชมรายการคืบช้าครบประเด็น ด้านเนื้อหารายการ

ตัวแปร	ความพึงพอใจต่อการรับชมรายการคืบช้าครบประเด็น ด้านเนื้อหารายการ
ความถี่ในการรับชมรายการ คืบช้าครบประเด็น	R = -.161** P-Value = .002 N = 385

หมายเหตุ. P-Value คือ Sig. (-2tailed)

จากตารางที่ 4.78 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ความถี่ในการรับชมรายการคืบช้าครบประเด็นกับความพึงพอใจต่อการรับชมรายการคืบช้าครบประเด็น ด้านเนื้อหารายการเท่ากับ -.161 และค่า $P\text{-Value} = .002$ ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่ 0.05 ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 และยอมรับ H_1 กล่าวคือ ความถี่ในการรับชมรายการคืบช้าครบประเด็นมีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจต่อการรับชมรายการคืบช้าครบประเด็น ด้านเนื้อหารายการ

สมมติฐานการวิจัยที่ 3.3 ความถี่ในการรับชมรายการคืบช้าครบประเด็นมีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจต่อการรับชมรายการคืบช้าครบประเด็น ด้านการนำเสนอรายการ

H_0 : ความถี่ในการรับชมรายการคืบช้าครบประเด็นไม่มีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจต่อการรับชมรายการคืบช้าครบประเด็น ด้านการนำเสนอรายการ

H_1 : ความถี่ในการรับชมรายการคืบช้าครบประเด็นมีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจต่อการรับชมรายการคืบช้าครบประเด็น ด้านการนำเสนอรายการ

ตารางที่ 4.79 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ความถี่ในการรับชมรายการคืบช้าครบประเด็นกับความพึงพอใจต่อการรับชมรายการคืบช้าครบประเด็น ด้านการนำเสนอรายการ

ตัวแปร	ความพึงพอใจต่อการรับชมรายการคืบช้าครบประเด็น ด้านการนำเสนอรายการ
ความถี่ในการรับชมรายการ คืบช้าครบประเด็น	R = -.186** P-Value = .000 N = 385

หมายเหตุ. P-Value คือ Sig. (-2tailed)

จากตารางที่ 4.79 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ความถี่ในการรับชมรายการค้ำข้าวครบประเด็นกับความพึงพอใจต่อการรับชมรายการค้ำข้าวครบประเด็น ด้านการนำเสนอรายการเท่ากับ -. และค่า $**186P\text{-Value} = .000$ ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่ ดังนั้น จึงปฏิเสธ H_0 สมมติฐาน H_0 และยอมรับ H_1 กล่าวคือ ความถี่ในการรับชมรายการค้ำข้าวครบประเด็นมีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจต่อการรับชมรายการค้ำข้าวครบประเด็น ด้านการนำเสนอรายการ

สมมติฐานการวิจัยที่ 3.4 ความถี่ในการรับชมรายการค้ำข้าวครบประเด็นมีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจต่อการรับชมรายการค้ำข้าวครบประเด็น ด้านคุณสมบัติของผู้ดำเนินรายการ

H_0 : ความถี่ในการรับชมรายการค้ำข้าวครบประเด็นไม่มีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจต่อการรับชมรายการค้ำข้าวครบประเด็น ด้านคุณสมบัติของผู้ดำเนินรายการ

H_1 : ความถี่ในการรับชมรายการค้ำข้าวครบประเด็นมีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจต่อการรับชมรายการค้ำข้าวครบประเด็น ด้านคุณสมบัติของผู้ดำเนินรายการ

ตารางที่ 4.80 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ความถี่ในการรับชมรายการค้ำข้าวครบประเด็นกับความพึงพอใจต่อการรับชมรายการค้ำข้าวครบประเด็นด้านคุณสมบัติของผู้ดำเนินรายการ

ตัวแปร	ความพึงพอใจต่อการรับชมรายการค้ำข้าวครบประเด็น ด้านคุณสมบัติของผู้ดำเนินรายการ
ความถี่ในการรับชมรายการค้ำข้าวครบประเด็น	$R = -.176^{**}$ $P\text{-Value} = .001$ $N = 385$

หมายเหตุ. P-Value คือ Sig. (-2tailed)

จากตารางที่ 4.80 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ความถี่ในการรับชมรายการค้ำข้าวครบประเด็นกับความพึงพอใจต่อการรับชมรายการค้ำข้าวครบประเด็น ด้านการนำเสนอรายการเท่ากับ -. และค่า $**176P\text{-Value} = .001$ ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่ ดังนั้น จึงปฏิเสธ H_0 สมมติฐาน H_0 และยอมรับ H_1 กล่าวคือ ความถี่ในการรับชมรายการค้ำข้าวครบประเด็นมีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจต่อการรับชมรายการค้ำข้าวครบประเด็น ด้านคุณสมบัติของผู้ดำเนินรายการ

สมมติฐานการวิจัยที่ 3.5 ระยะเวลาในการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นมีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจต่อการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็น ด้านรูปแบบรายการ

H_0 : ระยะเวลาในการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นไม่มีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจต่อการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็น ด้านรูปแบบรายการ

H_1 : ระยะเวลาในการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นมีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจต่อการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็น ด้านรูปแบบรายการ

ตารางที่ 4.81 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระยะเวลาในการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นกับความพึงพอใจต่อการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นด้านรูปแบบรายการ

ตัวแปร	ความพึงพอใจต่อการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็น ด้านรูปแบบรายการ
ระยะเวลาในการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็น	$R = -.027$ $P\text{-Value} = .593$ $N = 385$

หมายเหตุ. P-Value คือ Sig. (-2tailed)

จากตารางที่ 4.81 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระยะเวลาในการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นกับความพึงพอใจต่อการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็น ด้านรูปแบบรายการ - . และค่า $**027P\text{-Value} = .593$ ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญที่ ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐาน $05.0H_0$ และปฏิเสธ H_1 กล่าวคือ ระยะเวลาในการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นไม่มีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจต่อการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็น ด้านรูปแบบรายการ

สมมติฐานการวิจัยที่ 3.6 ระยะเวลาในการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นมีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจต่อการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็น ด้านเนื้อหารายการ

H_0 : ระยะเวลาในการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นไม่มีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจต่อการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็น ด้านเนื้อหารายการ

H_1 : ระยะเวลาในการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นมีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจต่อการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็น ด้านเนื้อหารายการ

ตารางที่ 4.82 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระยะเวลาในการรับชมรายการกับข่าวครบประเด็นกับความพึงพอใจต่อการรับชมรายการกับข่าวครบประเด็นด้านเนื้อหารายการ

ตัวแปร	ความพึงพอใจต่อการรับชมรายการกับข่าวครบประเด็น ด้านเนื้อหารายการ
ระยะเวลาในการรับชม รายการกับข่าวครบประเด็น	R = -.108** P-Value = .034 N = 385

หมายเหตุ. P-Value คือ Sig. (-2tailed)

จากตารางที่ 4.82 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระยะเวลาในการรับชมรายการกับข่าวครบประเด็นกับความพึงพอใจต่อการรับชมรายการกับข่าวครบประเด็น ด้านเนื้อหารายการ -. และค่า **108P-Value = .034 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่ ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐาน $05.0H_0$ และยอมรับ H_1 กล่าวคือ ระยะเวลาในการรับชมรายการกับข่าวครบประเด็นมีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจต่อการรับชมรายการกับข่าวครบประเด็น ด้านเนื้อหารายการ

สมมติฐานการวิจัยที่ 3.7 ระยะเวลาในการรับชมรายการกับข่าวครบประเด็นมีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจต่อการรับชมรายการกับข่าวครบประเด็น ด้านการนำเสนอรายการ

H_0 : ระยะเวลาในการรับชมรายการกับข่าวครบประเด็นไม่มีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจต่อการรับชมรายการกับข่าวครบประเด็น ด้านการนำเสนอรายการ

H_1 : ระยะเวลาในการรับชมรายการกับข่าวครบประเด็นมีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจต่อการรับชมรายการกับข่าวครบประเด็น ด้านการนำเสนอรายการ

ตารางที่ 4.83 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระยะเวลาในการรับชมรายการกับข่าวครบประเด็นกับความพึงพอใจต่อการรับชมรายการกับข่าวครบประเด็นด้านการนำเสนอรายการ

ตัวแปร	ความพึงพอใจต่อการรับชมรายการกับข่าวครบประเด็น ด้านการนำเสนอรายการ
ระยะเวลาในการรับชมรายการ กับข่าวครบประเด็น	R = -.151** P-Value = .003 N = 385

หมายเหตุ. P-Value คือ Sig. (-2tailed)

จากตารางที่ 4.83 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระยะเวลาในการรับชมรายการกับข่าวครบประเด็นกับความพึงพอใจต่อการรับชมรายการกับข่าวครบประเด็น ด้านการนำเสนอรายการ -. และค่า $**151P\text{-Value} = .003$ ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่ ดังนั้น จึงปฏิเสธ H_0 สมมติฐาน H_0 และยอมรับ H_1 กล่าวคือ ระยะเวลาในการรับชมรายการกับข่าวครบประเด็น มีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจต่อการรับชมรายการกับข่าวครบประเด็น ด้านการนำเสนอรายการ

สมมติฐานการวิจัยที่ 3.8 ระยะเวลาในการรับชมรายการกับข่าวครบประเด็นมีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจต่อการรับชมรายการกับข่าวครบประเด็น ด้านคุณสมบัติของผู้ดำเนินรายการ

H_0 : ระยะเวลาในการรับชมรายการกับข่าวครบประเด็นไม่มีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจต่อการรับชมรายการกับข่าวครบประเด็น ด้านคุณสมบัติของผู้ดำเนินรายการ

H_1 : ระยะเวลาในการรับชมรายการกับข่าวครบประเด็นมีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจต่อการรับชมรายการกับข่าวครบประเด็น ด้านคุณสมบัติของผู้ดำเนินรายการ

ตารางที่ 4.84 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระยะเวลาในการรับชมรายการกับข่าวครบประเด็นกับความพึงพอใจต่อการรับชมรายการกับข่าวครบประเด็นด้านคุณสมบัติของผู้ดำเนินรายการ

ตัวแปร	ความพึงพอใจต่อการรับชมรายการกับข่าวครบประเด็น ด้านคุณสมบัติของผู้ดำเนินรายการ
ระยะเวลาในการรับชมรายการ กับข่าวครบประเด็น	$R = -.078$ $P\text{-Value} = .125$ $N = 385$

หมายเหตุ. P-Value คือ Sig. (-2tailed)

จากตารางที่ 4.84 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระยะเวลาในการรับชมรายการกับข่าวครบประเด็นกับความพึงพอใจต่อการรับชมรายการกับข่าวครบประเด็น ด้านคุณสมบัติของผู้ดำเนินรายการ -. และค่า $078P\text{-Value} = .125$ ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญที่ 0.05 จึงยอมรับ H_0 สมมติฐาน H_0 และปฏิเสธ H_1 กล่าวคือ ระยะเวลาในการรับชมรายการกับข่าวครบประเด็นไม่มีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจต่อการรับชมรายการกับข่าวครบประเด็น ด้านคุณสมบัติของผู้ดำเนินรายการ

สมมติฐานการวิจัยที่ 3.9 ลักษณะการรับชมรายการค้ำข่าวครบประเด็นมีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจต่อการรับชมรายการค้ำข่าวครบประเด็น ด้านรูปแบบรายการ

H_0 : ลักษณะการรับชมรายการค้ำข่าวครบประเด็นไม่มีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจต่อการรับชมรายการค้ำข่าวครบประเด็น ด้านรูปแบบรายการ

H_1 : ลักษณะการรับชมรายการค้ำข่าวครบประเด็นมีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจต่อการรับชมรายการค้ำข่าวครบประเด็น ด้านรูปแบบรายการ

ตารางที่ 4.85 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ลักษณะการรับชมรายการค้ำข่าวครบประเด็นกับความพึงพอใจต่อการรับชมรายการค้ำข่าวครบประเด็น ด้านรูปแบบรายการ

ตัวแปร	ความพึงพอใจต่อการรับชมรายการค้ำข่าวครบประเด็น ด้านรูปแบบรายการ
ลักษณะการรับชมรายการ ค้ำข่าวครบประเด็น	R = -.066 P-Value = .193 N = 385

หมายเหตุ. P-Value คือ Sig. (-2tailed)

จากตารางที่ 4.85 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ลักษณะการรับชมรายการค้ำข่าวครบประเด็นกับความพึงพอใจต่อการรับชมรายการค้ำข่าวครบประเด็น ด้านรูปแบบรายการ -.066 และค่า P-Value = .193 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญที่ .05 H_0 และปฏิเสธ H_1 กล่าวคือ ลักษณะการรับชมรายการค้ำข่าวครบประเด็นไม่มีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจต่อการรับชมรายการค้ำข่าวครบประเด็น ด้านรูปแบบรายการ

สมมติฐานการวิจัยที่ 3.10 ลักษณะการรับชมรายการค้ำข่าวครบประเด็นมีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจต่อการรับชมรายการค้ำข่าวครบประเด็น ด้านเนื้อหารายการ

H_0 : ลักษณะการรับชมรายการค้ำข่าวครบประเด็นไม่มีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจต่อการรับชมรายการค้ำข่าวครบประเด็น ด้านเนื้อหารายการ

H_1 : ลักษณะการรับชมรายการค้ำข่าวครบประเด็นมีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจต่อการรับชมรายการค้ำข่าวครบประเด็น ด้านเนื้อหารายการ

ตารางที่ 4.86 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ลักษณะการรับชมรายการคืบข่าวครบประเด็นกับความพึงพอใจต่อการรับชมรายการคืบข่าวครบประเด็น ด้านเนื้อหารายการ

ตัวแปร	ความพึงพอใจต่อการรับชมรายการคืบข่าวครบประเด็น ด้านเนื้อหารายการ
ลักษณะการรับชมรายการ คืบข่าวครบประเด็น	R = -.099 P-Value = .052 N = 385

หมายเหตุ. P-Value คือ Sig. (-2tailed)

จากตารางที่ 4.86 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ลักษณะการรับชมรายการคืบข่าวครบประเด็นกับความพึงพอใจต่อการรับชมรายการคืบข่าวครบประเด็น ด้านรูปแบบรายการ -.099 และค่า P-Value = .052 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญที่ $0.05 H_0$ และปฏิเสธ H_1 กล่าวคือ ลักษณะการรับชมรายการคืบข่าวครบประเด็นไม่มีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจต่อการรับชมรายการคืบข่าวครบประเด็น ด้านเนื้อหารายการ

สมมติฐานการวิจัยที่ 3.1 ข่าวครบประเด็นมีความสัมพันธ์ลักษณะการรับชมรายการคืบข่าวครบประเด็นต่อความพึงพอใจต่อการรับชมรายการคืบข่าวครบประเด็น ด้านการนำเสนอรายการ

H_0 : ลักษณะการรับชมรายการคืบข่าวครบประเด็นไม่มีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจต่อการรับชมรายการคืบข่าวครบประเด็น ด้านการนำเสนอรายการ

H_1 : ลักษณะการรับชมรายการคืบข่าวครบประเด็นมีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจต่อการรับชมรายการคืบข่าวครบประเด็น ด้านการนำเสนอรายการ

ตารางที่ 4.87 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ลักษณะการรับชมรายการคืบข่าวครบประเด็นกับความพึงพอใจต่อการรับชมรายการคืบข่าวครบประเด็น ด้านการนำเสนอรายการ

ตัวแปร	ความพึงพอใจต่อการรับชมรายการคืบข่าวครบประเด็น ด้านการนำเสนอรายการ
ลักษณะการรับชมรายการ คืบข่าวครบประเด็น	R = -.134** P-Value = .009 N = 385

หมายเหตุ. P-Value คือ Sig. (-2tailed)

จากตารางที่ 4.87 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ลักษณะการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นกับความพึงพอใจต่อการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็น ด้านการนำเสนอรายการ - . และค่า $**134P\text{-Value} = .009$ ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่ ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐาน $05.0H_0$ และยอมรับ H_1 กล่าวคือ ลักษณะการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นมีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจต่อการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็น ด้านการนำเสนอรายการ

สมมติฐานการวิจัยที่ 3.1 ลักษณะการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นมีความสัมพันธ์ 2 ต่อความพึงพอใจต่อการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็น ด้านคุณสมบัติผู้ดำเนินรายการ

H_0 : ลักษณะการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นไม่มีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจต่อการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็น ด้านคุณสมบัติผู้ดำเนินรายการ

H_1 : ลักษณะการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นมีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจต่อการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็น ด้านคุณสมบัติผู้ดำเนินรายการ

ตารางที่ 4.88 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ลักษณะการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นกับความพึงพอใจต่อการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นด้านคุณสมบัติผู้ดำเนินรายการ

ตัวแปร	ความพึงพอใจต่อการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็น ด้านคุณสมบัติผู้ดำเนินรายการ
ลักษณะการรับชมรายการ ลับข่าวครบประเด็น	$R = -.106^{**}$ $P\text{-Value} = .038$ $N = 385$

หมายเหตุ. P-Value คือ Sig. (-2tailed)

จากตารางที่ 4.88 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ลักษณะการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นกับความพึงพอใจต่อการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็น ด้านการนำเสนอรายการ - . และค่า $**106P\text{-Value} = .038$ ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่ ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐาน $05.0H_0$ และยอมรับ H_1 กล่าวคือ ลักษณะการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นมีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจในการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็น ด้านคุณสมบัติผู้ดำเนินรายการ

สมมติฐานการวิจัยที่ 3.13 การมีส่วนร่วมในการรับชมรายการค้ำข้าวครบประเด็นมีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจต่อการรับชมรายการค้ำข้าวครบประเด็น ด้านรูปแบบรายการ

H_0 : การมีส่วนร่วมในการรับชมรายการค้ำข้าวครบประเด็นไม่มีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจต่อการรับชมรายการค้ำข้าวครบประเด็น ด้านรูปแบบรายการ

H_1 : การมีส่วนร่วมในการรับชมรายการค้ำข้าวครบประเด็นมีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจในการรับชมรายการค้ำข้าวครบประเด็น ด้านรูปแบบรายการ

ตารางที่ 4.89 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์การมีส่วนร่วมในการรับชมรายการค้ำข้าวครบประเด็นกับความพึงพอใจในการรับชมรายการค้ำข้าวครบประเด็นด้านรูปแบบรายการ

ตัวแปร	ความพึงพอใจต่อการรับชมรายการค้ำข้าวครบประเด็น ด้านรูปแบบรายการ
การมีส่วนร่วมในการรับชมรายการค้ำข้าวครบประเด็น	$R = -.260^{**}$ $P\text{-Value} = .000$ $N = 385$

หมายเหตุ. P-Value คือ Sig. (-2tailed)

จากตารางที่ 4.89 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์การมีส่วนร่วมในการรับชมรายการค้ำข้าวครบประเด็นกับความพึงพอใจต่อการรับชมรายการค้ำข้าวครบประเด็น ด้านรูปแบบรายการ -. และค่า $^{**}260P\text{-Value} = .000$ ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่ ดังนั้น จี 05.0งปฏิเสธสมมติฐาน H_0 และยอมรับ H_1 กล่าวคือ การมีส่วนร่วมในการรับชมรายการค้ำข้าวครบประเด็นมีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจในการรับชมรายการค้ำข้าวครบประเด็น ด้านรูปแบบรายการ

สมมติฐานการวิจัยที่ 3.14 การมีส่วนร่วมในการรับชมรายการค้ำข้าวครบประเด็นมีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจในการรับชมรายการค้ำข้าวครบประเด็น ด้านเนื้อหารายการ

H_0 : การมีส่วนร่วมในการรับชมรายการค้ำข้าวครบประเด็นไม่มีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจในการรับชมรายการค้ำข้าวครบประเด็น ด้านเนื้อหารายการ

H_1 : การมีส่วนร่วมในการรับชมรายการค้ำข้าวครบประเด็นมีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจในการรับชมรายการค้ำข้าวครบประเด็น ด้านเนื้อหารายการ

ตารางที่ 4.90 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์การมีส่วนร่วมในการรับชมรายการคืบช้าครบ ประเด็นกับความพึงพอใจในการรับชมรายการคืบช้าครบประเด็นด้านเนื้อหารายการ

ตัวแปร	ความพึงพอใจต่อการรับชมรายการคืบช้าครบประเด็น ด้านเนื้อหารายการ
การมีส่วนร่วมในการรับชม รายการคืบช้าครบประเด็น	R = -.240** P-Value = .000 N = 385

หมายเหตุ. P-Value คือ Sig. (-2tailed)

จากตารางที่ 4.90 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์การมีส่วนร่วมในการรับชมรายการคืบช้าครบประเด็นกับความพึงพอใจต่อการรับชมรายการคืบช้าครบประเด็น ด้านเนื้อหารายการ -. และค่า **240P-Value = .000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่ ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐาน $05.0H_0$ และยอมรับ H_1 กล่าวคือ การมีส่วนร่วมในการรับชมรายการคืบช้าครบประเด็นมีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจในการรับชมรายการคืบช้าครบประเด็น ด้านเนื้อหารายการ

สมมติฐานการวิจัยที่ 3.15 การมีส่วนร่วมในการรับชมรายการคืบช้าครบประเด็นมีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจในการรับชมรายการคืบช้าครบประเด็น ด้านการนำเสนอรายการ

H_0 : การมีส่วนร่วมในการรับชมรายการคืบช้าครบประเด็นไม่มีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจในการรับชมรายการคืบช้าครบประเด็น ด้านการนำเสนอรายการ

H_1 : การมีส่วนร่วมในการรับชมรายการคืบช้าครบประเด็นมีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจในการรับชมรายการคืบช้าครบประเด็น ด้านการนำเสนอรายการ

ตารางที่ 4.91 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์การมีส่วนร่วมในการรับชมรายการคืบช้าครบประเด็นกับความพึงพอใจในการรับชมรายการคืบช้าครบประเด็นด้านการนำเสนอรายการ

ตัวแปร	ความพึงพอใจต่อการรับชมรายการคืบช้าครบประเด็น ด้านการนำเสนอรายการ
การมีส่วนร่วมในการรับชม รายการคืบช้าครบประเด็น	R = -.189** P-Value = .000 N = 385

หมายเหตุ. P-Value คือ Sig. (-2tailed)

จากตารางที่ 4.91 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์การมีส่วนร่วมในการรับชมรายการ คับข่าวครบประเด็นกับความพึงพอใจต่อการรับชมรายการคับข่าวครบประเด็น ด้านการนำเสนอ รายการ -. และค่า $**189P\text{-Value} = .000$ ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่ ดังนั้น จึงปฏิเสธ สมมติฐาน H_0 และยอมรับ H_1 กล่าวคือ การมีส่วนร่วมในการรับชมรายการคับข่าวครบประเด็น มีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจในการรับชมรายการคับข่าวครบประเด็น ด้านการนำเสนอรายการ

สมมติฐานการวิจัยที่ 3.16 การมีส่วนร่วมในการรับชมรายการคับข่าวครบประเด็นมี ความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจในการรับชมรายการคับข่าวครบประเด็น ด้านคุณสมบัติผู้ดำเนิน รายการ

H_0 : การมีส่วนร่วมในการรับชมรายการคับข่าวครบประเด็นไม่มีความสัมพันธ์ต่อความ พึงพอใจในการรับชมรายการคับข่าวครบประเด็น ด้านคุณสมบัติผู้ดำเนินรายการ

H_1 : การมีส่วนร่วมในการรับชมรายการคับข่าวครบประเด็นมีความสัมพันธ์ต่อความ พึงพอใจในการรับชมรายการคับข่าวครบประเด็น ด้านคุณสมบัติผู้ดำเนินรายการ

ตารางที่ 4.92 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์การมีส่วนร่วมในการรับชมรายการคับข่าวครบ ประเด็นกับความพึงพอใจในการรับชมรายการคับข่าวครบประเด็นด้านคุณสมบัติผู้ดำเนินรายการ

ตัวแปร	ความพึงพอใจต่อการรับชมรายการคับข่าวครบประเด็น ด้านคุณสมบัติผู้ดำเนินรายการ
การมีส่วนร่วมในการรับชม รายการคับข่าวครบประเด็น	$R = -.186^{**}$ $P\text{-Value} = .000$ $N = 385$

หมายเหตุ. P-Value คือ Sig. (-2tailed)

จากตารางที่ 4.92 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์การมีส่วนร่วมในการรับชมรายการ คับข่าวครบประเด็นกับความพึงพอใจในการรับชมรายการคับข่าวครบประเด็น ด้านคุณสมบัติผู้ ดำเนินรายการ-. และค่า $**186P\text{-Value} = .000$ ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่ ดังนั้น จึงปฏิเสธ 05.0 มติฐานสม H_0 และยอมรับ H_1 กล่าวคือ การมีส่วนร่วมในการรับชมรายการคับข่าวครบประเด็นมี ความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจในการรับชมรายการคับข่าวครบประเด็น ด้านคุณสมบัติผู้ดำเนิน รายการ

4.3 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ตารางที่ 4.93 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ผลการทดสอบ
สมมติฐานที่ 1 : ลักษณะประชากรศาสตร์ของผู้ชมรายการค้ำข้าวครบประเด็นในกรุงเทพมหานครแตกต่างกันพฤติกรรมการรับชมรายการแตกต่างกัน	
สมมติฐานการวิจัยที่ 1.1 เพศแตกต่างกันพฤติกรรมการรับชมรายการค้ำข้าวครบประเด็นด้านความถี่ในการรับชมแตกต่างกัน	ไม่แตกต่าง
สมมติฐานการวิจัยที่ 1.2 อายุแตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการค้ำข้าวครบประเด็นด้านความถี่ในการรับชมแตกต่างกัน	แตกต่าง
สมมติฐานการวิจัยที่ 1.3 สถานภาพแตกต่างกันพฤติกรรมการรับชมรายการค้ำข้าวครบประเด็นด้านความถี่ในการรับชมแตกต่างกัน	แตกต่าง
สมมติฐานการวิจัยที่ 1.4 การศึกษาแตกต่างกันพฤติกรรมการรับชมรายการค้ำข้าวครบประเด็นด้านความถี่ในการรับชมแตกต่างกัน	แตกต่าง
สมมติฐานการวิจัยที่ 1.5 รายได้แตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการค้ำข้าวครบประเด็นด้านความถี่ในการรับชมแตกต่างกัน	แตกต่าง
สมมติฐานการวิจัยที่ 1.6 เพศแตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการค้ำข้าวครบประเด็นด้านระยะเวลาในการรับชมรายการค้ำข้าวครบประเด็นในแต่ละครั้งแตกต่างกัน	ไม่แตกต่าง
สมมติฐานการวิจัยที่ 1.7 อายุแตกต่างกันพฤติกรรมการรับชมรายการค้ำข้าวครบประเด็นด้านระยะเวลาในการรับชมรายการค้ำข้าวครบประเด็นในแต่ละครั้งแตกต่างกัน	แตกต่าง
สมมติฐานการวิจัยที่ 1.8 สถานภาพแตกต่างกันพฤติกรรมการรับชมรายการค้ำข้าวครบประเด็นด้านระยะเวลาในการรับชมรายการค้ำข้าวครบประเด็นในแต่ละครั้งแตกต่างกัน	แตกต่าง
สมมติฐานการวิจัยที่ 1.9 การศึกษาแตกต่างกันพฤติกรรมการรับชมรายการค้ำข้าวครบประเด็นด้านระยะเวลาในการรับชมรายการค้ำข้าวครบประเด็นในแต่ละครั้งแตกต่างกัน	แตกต่าง

ตารางที่ 4.93 (ต่อ)

สมมติฐาน	ผลการทดสอบ
สมมติฐานการวิจัยที่ 1.10 รายได้แตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นด้านระยะเวลาในการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นในแต่ละครั้งแตกต่างกัน	แตกต่าง
สมมติฐานการวิจัยที่ 1.11 เพศแตกต่างกันพฤติกรรมการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นด้านลักษณะการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นแตกต่างกัน	ไม่แตกต่าง
สมมติฐานการวิจัยที่ 1.12 อายุแตกต่างกันพฤติกรรมการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นด้านลักษณะการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นแตกต่างกัน	แตกต่าง
สมมติฐานการวิจัยที่ 1.13 สถานภาพแตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นด้านลักษณะการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นแตกต่างกัน	ไม่แตกต่าง
สมมติฐานการวิจัยที่ 1.14 การศึกษาแตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นด้านลักษณะการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นแตกต่างกัน	แตกต่าง
สมมติฐานการวิจัยที่ 1.15 รายได้แตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นด้านลักษณะการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นแตกต่างกัน	แตกต่าง
สมมติฐานการวิจัยที่ 1.16 เพศแตกต่างกันพฤติกรรมการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นด้านการมีส่วนร่วมในรายการลับข่าวครบประเด็นแตกต่างกัน	แตกต่าง
สมมติฐานการวิจัยที่ 1.17 อายุแตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นด้านการมีส่วนร่วมในรายการลับข่าวครบประเด็นแตกต่างกัน	แตกต่าง
สมมติฐานการวิจัยที่ 1.18 สถานภาพแตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นด้านการมีส่วนร่วมในรายการลับข่าวครบประเด็นแตกต่างกัน	แตกต่าง

ตารางที่ 4.93 (ต่อ)

สมมติฐาน	ผลการทดสอบ
สมมติฐานการวิจัยที่ 1.19 การศึกษาแตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นด้านการมีส่วนร่วมในรายการลับข่าวครบประเด็นแตกต่างกัน	แตกต่าง
สมมติฐานการวิจัยที่ 1.20 รายได้แตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นด้านการมีส่วนร่วมในรายการลับข่าวครบประเด็นแตกต่างกัน	ไม่แตกต่าง
สมมติฐานที่ 2 : ลักษณะประชากรศาสตร์ของผู้ชมรายการลับข่าวครบประเด็นในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกันความพึงพอใจในการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นแตกต่างกัน	
สมมติฐานการวิจัยที่ 2.1 เพศแตกต่างกันมีความพึงพอใจในด้านรูปแบบรายการแตกต่างกัน	แตกต่าง
สมมติฐานการวิจัยที่ 2.2 อายุแตกต่างกันมีความพึงพอใจในด้านรูปแบบรายการแตกต่างกัน	ไม่แตกต่าง
สมมติฐานการวิจัยที่ 2.3 สถานภาพแตกต่างกันมีความพึงพอใจในด้านรูปแบบรายการแตกต่างกัน	แตกต่าง
สมมติฐานการวิจัยที่ 2.4 การศึกษาแตกต่างกันมีความพึงพอใจในด้านรูปแบบรายการแตกต่างกัน	แตกต่าง
สมมติฐานการวิจัยที่ 2.5 รายได้แตกต่างกันมีความพึงพอใจในด้านรูปแบบรายการแตกต่างกัน	ไม่แตกต่าง
สมมติฐานการวิจัยที่ 2.6 เพศแตกต่างกันมีความพึงพอใจในด้านเนื้อหารายการแตกต่างกัน	แตกต่าง
สมมติฐานการวิจัยที่ 2.7 อายุแตกต่างกันมีความพึงพอใจในด้านเนื้อหารายการแตกต่างกัน	ไม่แตกต่าง
สมมติฐานการวิจัยที่ 2.8 สถานภาพแตกต่างกันมีความพึงพอใจในด้านเนื้อหารายการแตกต่างกัน	แตกต่าง
สมมติฐานการวิจัยที่ 2.9 การศึกษาแตกต่างกันมีความพึงพอใจในด้านเนื้อหารายการแตกต่างกัน	แตกต่าง

ตารางที่ 4.93 (ต่อ)

สมมติฐาน	ผลการทดสอบ
สมมติฐานการวิจัยที่ 2.10 รายได้แตกต่างกันมีความพึงพอใจในด้านเนื้อหารายการแตกต่างกัน	ไม่แตกต่าง
สมมติฐานการวิจัยที่ 2.11 เพศแตกต่างกันมีความพึงพอใจในการนำเสนอรายการแตกต่างกัน	แตกต่าง
สมมติฐานการวิจัยที่ 2.12 อายุแตกต่างกันมีความพึงพอใจในการนำเสนอรายการแตกต่างกัน	ไม่แตกต่าง
สมมติฐานการวิจัยที่ 2.13 สถานภาพแตกต่างกันมีความพึงพอใจในการนำเสนอรายการแตกต่างกัน	ไม่แตกต่าง
สมมติฐานการวิจัยที่ 2.14 การศึกษาแตกต่างกันมีความพึงพอใจในการนำเสนอรายการแตกต่างกัน	แตกต่าง
สมมติฐานการวิจัยที่ 2.15 รายได้แตกต่างกันมีความพึงพอใจในการนำเสนอรายการแตกต่างกัน	แตกต่าง
สมมติฐานการวิจัยที่ 2.16 เพศแตกต่างกันมีความพึงพอใจในด้านคุณสมบัติของผู้ดำเนินรายการแตกต่างกัน	แตกต่าง
สมมติฐานการวิจัยที่ 2.17 อายุแตกต่างกันมีความพึงพอใจในด้านคุณสมบัติของผู้ดำเนินรายการแตกต่างกัน	ไม่แตกต่าง
สมมติฐานการวิจัยที่ 2.18 สถานภาพแตกต่างกันมีความพึงพอใจในด้านคุณสมบัติของผู้ดำเนินรายการแตกต่างกัน	แตกต่าง
สมมติฐานการวิจัยที่ 2.19 การศึกษาแตกต่างกันมีความพึงพอใจในด้านคุณสมบัติของผู้ดำเนินรายการแตกต่างกัน	แตกต่าง
สมมติฐานการวิจัยที่ 2.20 รายได้แตกต่างกันมีความพึงพอใจในด้านคุณสมบัติของผู้ดำเนินรายการแตกต่างกัน	ไม่แตกต่าง

ตารางที่ 4.93(ต่อ)

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง "พฤติกรรมการรับชม และความพึงพอใจรายการคัปป่าครอบครัวประเด็นของสถานีโทรทัศน์โมเดิร์นไนน์ทีวี ของผู้รับชมในเขตกรุงเทพมหานคร" มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมของผู้ชมรายการคัปป่าครอบครัวประเด็นในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้ชมรายการคัปป่าครอบครัวประเด็นในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกันมีผลต่อความพึงพอใจในการรับชมรายการแตกต่างกัน
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการรับชมรายการคัปป่าครอบครัวประเด็นของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานครกับความพึงพอใจในการรับชมรายการของผู้ชมในเขต

สมมติฐานการวิจัย ได้แก่

1. ลักษณะประชากรศาสตร์ของผู้ชมรายการคัปป่าครอบครัวประเด็นในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกันพฤติกรรมการรับชมรายการแตกต่างกัน
2. ลักษณะประชากรศาสตร์ของผู้ชมรายการคัปป่าครอบครัวประเด็นในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกันความพึงพอใจในการรับชมรายการแตกต่างกัน
3. พฤติกรรมการรับชมรายการคัปป่าครอบครัวประเด็นของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการรับชมรายการ

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ชมรายการคัปป่าครอบครัวประเด็นในเขตกรุงเทพมหานคร โดยกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ชมรายการคัปป่าครอบครัวประเด็น อายุ 18-60 ปี ที่เคยชมรายการคัปป่าครอบครัวประเด็น จำนวน 385 ตัวอย่าง ระยะเวลาในการเก็บข้อมูลระหว่าง 1 มีนาคม - 30 เมษายน 2559 รวมระยะเวลา 2 เดือน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามปลายปิด (Close-ended Questionnaire) แบ่งคำถามออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้ ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมในการเปิดรับชมรายการ คัปป่าครอบครัวประเด็น และส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อรายการคัปป่าครอบครัวประเด็น

ระเบียบวิธีในการศึกษาครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล และอธิบายการศึกษา ดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ความถี่ (Frequency), ร้อยละ (Percentage), ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่ออธิบายข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทั่วไปทางประชากรศาสตร์ พฤติกรรมการเปิดรับชมรายการ และความพึงพอใจที่กลุ่มตัวอย่างได้รับจากการรับชมรายการคืบข่าวครบประเด็น รวมทั้งส่วนของความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่มีต่อรายการ

2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) เพื่อทดสอบสมมติฐานการหาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากรศาสตร์กับความพึงพอใจในการรับชมรายการ โดยใช้สหสัมพันธ์ (Correlation) ค่า t-test และค่า f-test และทดสอบสมมติฐานความแตกต่างระหว่างลักษณะประชากรศาสตร์กับพฤติกรรมการรับชมรายการและความพึงพอใจของผู้ชมรายการ โดยใช้ Oneway Anova วิเคราะห์ความแปรปรวน และเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย โดยวิธีเฉพะ (Scheffé) และ LSD

5.1 สรุปผลการศึกษา

ผลการศึกษาเรื่อง "ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการรับชม และความพึงพอใจรายการคืบข่าวครบประเด็นของสถานีโทรทัศน์ โมเดิร์นไนน์ทีวี ของผู้รับชมในเขตกรุงเทพมหานคร" สามารถสรุปได้ตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

5.1.1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มประชากร

กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 230 คน คิดเป็นร้อยละ 59 เพศชาย จำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 40.3

อายุส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 20 - 29 ปี มากที่สุด จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 34.3 รองลงมา มีอายุระหว่าง 30 - 39 ปี จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 26.8 และอายุ 60 ปีขึ้นไป จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 2.8 ตามลำดับ

ด้านสถานภาพ ส่วนใหญ่ มีสถานภาพโสด มากที่สุด จำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 51.9 รองลงมาคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรส จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 35.8 และอันดับสุดท้ายคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพหย่า จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 12.3 ตามลำดับ

ด้านการศึกษา ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 18.7 รองลงมาคือ อาชีวศึกษา / อนุปริญญา จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 18.7 และต่ำกว่าประถมศึกษา จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.9 ตามลำดับ และ

ด้านรายได้ ส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน 10,001-30,000 บาท จำนวน 175 คน คิดเป็นร้อยละ 45.5 รองลงมาคือ รายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 24.1 และมีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 50,001 บาท จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 10.9 ตามลำดับ

5.1.2 พฤติกรรมการเปิดรับชมรายการค้ำข้าวครบประเด็นของกลุ่มประชากร

จากการศึกษาพบว่า พฤติกรรมการเปิดรับชมรายการมีความถี่ในการรับชมรายการค้ำข้าวครบประเด็น สัปดาห์ละ 3-4 วัน มากที่สุด จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 36.1 รองลงมา รับชมสัปดาห์ละ 1-2 วัน จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 22.1 และ รับชมทุกวัน จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 20.8 ตามลำดับ

โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับชมรายการมานาน 9-12 เดือน มากที่สุด จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 25.2 รองลงมาคือ รับชมมานาน 5-8 เดือน จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 22.0 และ รับชมมาไม่เกิน 1 เดือน จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 9.4 ตามลำดับ

สำหรับระยะเวลาในการรับชมรายการค้ำข้าว ครบประเด็นในแต่ละครั้งกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับชมมากกว่า 30 นาทีแต่ไม่จบรายการ จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 33.5 รองลงมา คือ รับชม 15-30 นาที จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 28.8 และรับชมน้อยกว่า 15 นาที จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 9.4 ตามลำดับ

ด้านช่องทางการรับชมรายการค้ำข้าว ครบประเด็น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับชมรายการทางโทรทัศน์ มากที่สุด จำนวน 201 คน คิดเป็นร้อยละ 52.3 รองลงมา รับชมรายการทางเว็บไซต์ จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 21.9 และรับชมรายการทาง YouTube จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 9.9 ตามลำดับ

ลักษณะการรับชมรายการค้ำข้าว ครบประเด็น ส่วนใหญ่รับชมรายการเปลี่ยนสลับไปสลับมากับรายการอื่นในช่อง จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 31.9 รองลงมา คือ รับชมรายการพร้อม ๆ กับทำกิจกรรมอื่น ๆ จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 28.8 และรับชมรายการโดยที่ผู้อื่นเปิดรายการให้ชม จินนั่งชมไปเรื่อย ๆ จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 11.9 ตามลำดับ

สำหรับบุคคลที่ร่วมรับชมรายการค้ำข้าว ครบประเด็น พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับชมรายการคนเดียว จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 34.3 รองลงมาคือ รับชมรายการร่วมกับครอบครัว / ญาติ จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 33.2 และรับชมรายการร่วมกับคู่ครอง / สมรส จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 12.7 ตามลำดับ

สถานที่รับชมรายการค้ำข้าว ครบประเด็น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับชมรายการที่บ้าน จำนวน 230 คน คิดเป็นร้อยละ 59.7 รองลงมาคือ รับชมรายการที่ทำงาน จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 16.6 และรับชมรายการที่อื่น ๆ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5 ตามลำดับ

การมีส่วนร่วมในการรับชมรายการคืบข่าว ครอบคลุมประเด็น พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่มีส่วนร่วมกับรายการ จำนวน 232 คน คิดเป็นร้อยละ 60.3 และมีส่วนร่วมในรายการ จำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 39.7 ตามลำดับ

5.1.3 ความพึงพอใจต่อการรับชมรายการคืบข่าวครอบคลุมประเด็นของกลุ่มประชากร

จากการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่าง 385 คน มีความพึงพอใจต่อการรับชมรายการคืบข่าว ครอบคลุมประเด็น ด้านรูปแบบรายการ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.84 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความพึงพอใจในการนำเสนอข่าวอย่างเป็นกลางอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3.92 รายการนำเสนอข่าวที่น่าสนใจและเป็นประเด็นมาเจาะลึกเพิ่มเติมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.87 และรายการมีความแปลกใหม่ น่าสนใจ ชวนติดตาม อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.72

ด้านเนื้อหารายการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.96 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความพึงพอใจเนื้อหาที่มีความเข้มข้นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 4.02 ให้แง่คิดผู้ชม เพื่อนำไปใช้ปรับใช้ในชีวิตประจำวันอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.01 เนื้อหาจรรโลงสังคม อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.98 เนื้อหารายการมีความแปลกใหม่ และมีความคิดสร้างสรรค์ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.90 และเนื้อหารายการมีความกระชับ จับใจ ไม่ยืดเยื้อจนน่ารำคาญ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.88

ด้านการนำเสนอรายการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.85 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความพึงพอใจในการถ่ายทำและการตัดต่อมีความสวยงาม น่าสนใจ และน่าตื่นเต้น อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3.99 ชื่อรายการ "คืบข่าวครอบคลุมประเด็น" บ่งบอกถึงจุดเด่นในเรื่องของเอกลักษณ์รายการ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.91 มีการแบ่งช่วงรายการอย่างชัดเจน อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.89 ภาพประกอบ/เพลง/ดนตรี/เสียงบรรยายประกอบรายการเหมาะสมและสอดคล้องกับการนำเสนอของรายการ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.82 ระยะเวลาในการออกอากาศมีความเหมาะสม (รวมเวลาออกอากาศ 50 นาที) อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.81 การนำเสนอผู้สนับสนุนรายการ (สปอนเซอร์) มีความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.80 และระยะเวลาในการออกอากาศมีความเหมาะสม (ออกอากาศวันอาทิตย์ เวลา 22.10-23.00 น.) อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.75

ด้านคุณสมบัติของผู้นำเสนอรายการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.04 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความพึงพอใจที่ผู้ดำเนินรายการใช้คำพูดและภาษาอย่างเหมาะสม และ ผู้ดำเนินรายการมีความสามารถในการนำเสนอข่าวได้อย่างน่าสนใจ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยมากที่สุด 4.06 ผู้ดำเนินรายการมีความเชี่ยวชาญในการเล่าข่าว และผู้ดำเนินรายการสามารถแก้ไขสถานการณ์ให้ดำเนินไปอย่างราบรื่น อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.02

5.1.4 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ชมรายการคืบข่าวครบประเด็นในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกันพฤติกรรมการรับชมรายการแตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 1 ประกอบด้วยผลการทดสอบสมมติฐานย่อย 20 ข้อ คือ

สมมติฐานที่ 1.1 – 1.5 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกันทำให้ความถี่ในการรับชมรายการคืบข่าว ครบประเด็น แตกต่างกัน

จากการศึกษา พบว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งประกอบด้วย อายุ สถานภาพ การศึกษา และรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน ความถี่ในการรับชมรายการคืบข่าว ครบประเด็น แตกต่างกัน สำหรับลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ แตกต่างกัน จะมีความถี่ในการรับชมรายการคืบข่าว ครบประเด็น ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.6 – 1.10 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกันทำให้ระยะเวลาในการรับชมรายการคืบข่าวครบประเด็นในแต่ละครั้ง ที่แตกต่างกัน

จากการศึกษา พบว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งประกอบด้วย อายุ สถานภาพ การศึกษา และรายได้ต่อเดือน แตกต่างกัน ระยะเวลาในการรับชมรายการคืบข่าว ครบประเด็นในแต่ละครั้ง แตกต่างกัน ส่วนลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ จะมีระยะเวลาในการรับชมรายการคืบข่าวครบประเด็นในแต่ละครั้งไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.11 – 1.15 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกัน ลักษณะการรับชมรายการคืบข่าวครบประเด็นแตกต่างกัน

จากการศึกษา พบว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งประกอบด้วย อายุ การศึกษา และรายได้ต่อเดือน แตกต่างกัน ลักษณะการรับชมรายการคืบข่าวครบประเด็น แตกต่างกัน ส่วนลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ และสถานภาพ มีลักษณะการรับชมรายการคืบข่าวครบประเด็นไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.16 – 1.20 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกัน มีส่วนร่วมในรายการคืบข่าวครบประเด็นที่แตกต่างกัน

จากการศึกษา พบว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ และการศึกษา แตกต่างกัน มีส่วนร่วมในรายการคืบข่าวครบประเด็น แตกต่างกัน ส่วนลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ รายได้ต่อเดือน แตกต่างกัน การมีส่วนร่วมในรายการคืบข่าวครบประเด็นไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ชมรายการค้ำข่าวครบประเด็นในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการรับชมรายการ

สมมติฐานข้อที่ 2 ประกอบด้วยผลการทดสอบสมมติฐานย่อย 20 ข้อ คือ

สมมติฐานที่ 2.1 – 2.5 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกันความพึงพอใจด้านรูปแบบรายการ แตกต่างกัน

จากการศึกษา พบว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งประกอบด้วย เพศ สถานภาพ และ การศึกษา แตกต่างกัน ความพึงพอใจด้านรูปแบบรายการแตกต่างกัน ส่วนลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ อายุและรายได้ต่อเนื่องแตกต่างความพึงพอใจด้านรูปแบบรายการไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2.6 – 2.10 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกันความพึงพอใจด้านเนื้อหารายการ แตกต่างกัน

จากการศึกษา พบว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งประกอบด้วย เพศ สถานภาพ และ การศึกษา แตกต่างกัน ความพึงพอใจด้านเนื้อหารายการแตกต่างกัน ส่วนลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ อายุและรายได้ต่อเนื่อง แตกต่างกันความพึงพอใจด้านเนื้อหารายการไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2.11 – 2.15 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกันความพึงพอใจด้านการนำเสนอรายการ แตกต่างกัน

จากการศึกษา พบว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งประกอบด้วย เพศ การศึกษา และรายได้ต่อเนื่อง แตกต่างกัน ความพึงพอใจด้านการนำเสนอรายการแตกต่างกัน ส่วนลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ อายุ และสถานภาพ แตกต่างกัน ความพึงพอใจด้านการนำเสนอรายการไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2.16 – 2.20 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกันความพึงพอใจด้านคุณสมบัติของผู้ดำเนินรายการแตกต่างกัน

จากการศึกษา พบว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งประกอบด้วย เพศ สถานภาพ และการศึกษาแตกต่างกัน ความพึงพอใจด้านคุณสมบัติของผู้ดำเนินรายการแตกต่างกัน ส่วนลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ อายุ และรายได้ต่อเนื่อง แตกต่างกันความพึงพอใจด้านคุณสมบัติของผู้ดำเนินรายการไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3 พฤติกรรมการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการรับชมรายการลับข่าว ครบประเด็น

สมมติฐานข้อที่ 3 ประกอบด้วยผลการทดสอบสมมติฐานย่อย 16 ข้อ คือ

สมมติฐานที่ 3.1 – 3.4 ความถี่ในการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการรับชมรายการลับข่าว ครบประเด็น

จากการศึกษา พบว่า ความถี่ในการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการรับชมรายการลับข่าว ครบประเด็นทั้งด้านรูปแบบรายการ ด้านเนื้อหา รายการ ด้านการนำเสนอรายการ และด้านคุณสมบัติของผู้ดำเนินรายการ

สมมติฐานที่ 3.5 – 3.8 ระยะเวลาในการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการรับชมรายการลับข่าว ครบประเด็น

จากการศึกษา พบว่า ระยะเวลาในการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการรับชมรายการลับข่าว ครบประเด็น ด้านเนื้อหา รายการ และด้านการนำเสนอรายการ ส่วน ด้านรูปแบบรายการ และด้านคุณสมบัติของผู้ดำเนินรายการ ไม่มีความสัมพันธ์กัน

สมมติฐานที่ 3.9 – 3.12 ลักษณะการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจกับการรับชมรายการลับข่าว ครบประเด็น

จากการศึกษา พบว่า ลักษณะการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นมีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจต่อการรับชมรายการลับข่าว ครบประเด็น ด้านเนื้อหา รายการ ด้านการนำเสนอ รายการ และด้านคุณสมบัติผู้ดำเนินรายการ ส่วน ด้านรูปแบบรายการ และด้านเนื้อหา รายการ ไม่มีความสัมพันธ์กัน

สมมติฐานที่ 3.13 – 3.16 การมีส่วนร่วมในการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นมีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจต่อการรับชมรายการลับข่าว ครบประเด็น

จากการศึกษา พบว่า การมีส่วนร่วมในการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นมีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจต่อการรับชมรายการลับข่าว ครบประเด็น ทั้งด้านรูปแบบ รายการ ด้านเนื้อหา รายการ ด้านการนำเสนอรายการ และด้านคุณสมบัติของผู้ดำเนินรายการ

5.2 อภิปรายผลการศึกษา

จากการวิจัยเรื่อง "พฤติกรรมการรับชม และความพึงพอใจรายการคืบข่าวครบประเด็นของ สถานีโทรทัศน์ โมเดิร์นไนน์ทีวี ของผู้รับชมในเขตกรุงเทพมหานคร" สามารถอภิปรายผลการวิจัย โดยเชื่อมโยงตามแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องได้ ดังนี้

5.2.1 พฤติกรรมการเปิดรับรายการคืบข่าวครบประเด็นของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนใหญ่รับชมรายการคืบข่าวครบประเด็น สัปดาห์ละ 3-4 วัน และรับชมมานาน 9-12 เดือน รับชมทางโทรทัศน์ ที่บ้านมากที่สุด โดยใช้เวลาในการรับชมรายการในแต่ละครั้ง มากกว่า 30 นาทีแต่ไม่จบรายการ ทั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่มีส่วนร่วมกับรายการ และการรับชมรายการ มักเปลี่ยนสลับไปสลับมากับรายการอื่นในช่องต่างๆ โดยรับชมรายการคนเดียว ซึ่งสอดคล้องกับ ครอนบาค (Cronbach, 1963, น.68-70) ได้อธิบายว่าพฤติกรรมของบุคคลจะเกิดขึ้นจาก องค์ประกอบ 7 ข้อ โดยงานวิจัยนี้ ได้เห็นพฤติกรรมการเปิดรับรายการคืบข่าว ครบประเด็นที่ สอดคล้องกับครอนบาค คือ

1.1 ความมุ่งหมาย (Goal) เป็นความต้องการหรือวัตถุประสงค์ที่ทำให้เกิดกิจกรรม คนเรามีพฤติกรรมเกิดขึ้นก็เพราะต้องการตอบสนองความต้องการของตนเอง หรือต้องการทำตาม วัตถุประสงค์ที่ตนได้ตั้งไว้ คนเรายังมีความต้องการหลาย ๆ อย่างในเวลาเดียวกัน และมักจะเลือก สอนตอบความต้องการที่รีบด่วนก่อนความต้องการอื่นๆ จากผลวิจัยพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่าง ในการรับรายการพบว่า กลุ่มตัวอย่างเปลี่ยนสลับไปสลับมากับรายการอื่นในช่องต่างๆ ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า ความมุ่งหมายในการรับชมมีความต้องการหลาย ๆ อย่างในเวลาเดียวกัน

1.2 ความพร้อม (Readiness) ระดับวุฒิภาวะ หรือความสามารถที่จำเป็นในการ ประกอบพฤติกรรมเพื่อสนองตอบความต้องการ คนเราจะมีความพร้อมในแต่ละด้านที่ไม่ เหมือนกัน ดังนั้นพฤติกรรมของทุกคนจึงไม่จำเป็นต้องเหมือนกัน และไม่สามารถจะประกอบ พฤติกรรมได้ทุกรูปแบบ จากผลวิจัยพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่าง ในการรับรายการพบว่า กลุ่ม ตัวอย่างส่วนใหญ่รับชมรายการคืบข่าวครบประเด็น สัปดาห์ละ 3-4 วัน และรับชมมานาน 9-12 เดือน รวมถึงกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่มีส่วนร่วมกับรายการ

1.3 สถานการณ์ (Situation) คนเรายังจะประกอบพฤติกรรมที่ตนเองต้องการ เมื่อมี โอกาสหรือสถานการณ์นั้น ๆ เหมาะสมสำหรับการประกอบพฤติกรรมจากผลวิจัยพฤติกรรมของ กลุ่มตัวอย่าง ในการรับชมรายการพบว่า ใช้เวลาในการรับชมรายการในแต่ละครั้ง มากกว่า 30 นาที แต่ไม่จบรายการ รวมถึงไม่มีส่วนร่วมกับรายการ ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า พฤติกรรมการรับชมของ กลุ่มตัวอย่างขึ้นอยู่กับสถานการณ์ ไม่ว่าจะเป็นการรับชมรายการมากกว่า 30 นาทีแต่ไม่จบรายการ และการไม่มีส่วนร่วมกับรายการ

1.4 การแปลความหมาย (Interpretation) แม้จะมีโอกาสในการประกอบพฤติกรรมแล้วคนเราก็มักจะประเมินสถานการณ์หรือคิดพิจารณาก่อนที่จะทำพฤติกรรมนั้น ๆ ลงไป เพื่อให้พฤติกรรมนั้นมีความเสี่ยงน้อยที่สุด และสามารถที่จะตอบสนองความต้องการของเขาได้มากที่สุด

1.5 การตอบสนอง (Respond) หลังจากได้แปลความหมาย หรือได้ประเมินสถานการณ์แล้วพฤติกรรมก็จะถูกกระทำตามวิธีการที่ได้เลือกในขั้นตอนของการแปลความหมาย

สำหรับผลที่ได้รับ (Consequence) และปฏิกิริยาต่อความผิดหวัง (Reaction to Threat) ยังไม่สอดคล้องอย่างชัดเจนต่อ พฤติกรรมการเปิดรับรายการลับข่าว ครอบคลุมประเด็นของกลุ่มตัวอย่าง กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างไม่ได้รับผลใดๆ ในพฤติกรรมที่แตกต่างกันออกไป รวมถึงความผิดหวังที่เกิดขึ้นจากการรับชมรายการลับข่าว ครอบคลุมประเด็นด้วย รวมถึงยังสอดคล้องกับ งานวิจัยของ มนัสนันท์ อภิรมย์วิจิตร (2554) เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลในการเปิดรับชมรายการข่าวบันเทิงของประชาชนทั่วไปในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการเปิดรับชมรายการโดยเปลี่ยนช่องสลับไปมากับรายการช่องอื่น หรือเปลี่ยนเมื่อมีโฆษณา และส่วนใหญ่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมของรายการที่เปิดรับชม และสอดคล้องกับ วิจัยของ สุภาพันธุ์ นูนนาค (2546) เรื่อง พฤติกรรมการเปิดรับ การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการรับชมละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของเด็กในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีพฤติกรรมการรับชมโดยเปลี่ยนไปชมช่องอื่นเมื่อละครไม่สนุกหรือน่าเบื่อ

นอกจากนี้สุภัททา ปิณฑะแพทย์ (2542น.2-5) ได้แบ่งประเภทของพฤติกรรมที่เกิดขึ้นในลักษณะต่างๆ ได้ดังนี้

1. พิจารณาจากพฤติกรรมที่ปรากฏด้วยการสังเกต พฤติกรรมภายนอก (Overt) คือ พฤติกรรมที่ปรากฏเห็นได้อย่างชัดเจน และพฤติกรรมภายใน (Covert) คือพฤติกรรมที่ไม่ปรากฏให้สามารถสังเกตเห็นได้อย่างชัดเจน

2. พิจารณาจากแหล่งที่เกิดพฤติกรรม พฤติกรรมที่เกิดขึ้นภายในร่างกายเมื่อบุคคลมีวุฒิภาวะเป็นพฤติกรรมความพร้อมที่เกิดขึ้นโดยมีธรรมชาติเป็นตัวกำหนดให้เป็นไปตามเผ่าพันธุ์ และวงจรชีวิต และพฤติกรรมที่เกิดขึ้น โดยมีสิ่งแวดล้อมเป็นตัวกระตุ้น เป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นเนื่องจากประสบการณ์ซึ่งก่อให้เกิดการเรียนรู้ขึ้น

3. พิจารณาจากภาวะทางจิตของบุคคล พฤติกรรมที่กระทำโดยรู้ตัว (Conscious) เป็นพฤติกรรมที่อยู่ในระดับจิตสำนึก และพฤติกรรมที่กระทำโดยไม่รู้ตัว (Unconscious) เป็นพฤติกรรมที่อยู่ในระดับจิตไร้สำนึก หรือจิตใต้สำนึก หรือเรียกอีกอย่างว่า พฤติกรรมที่ขาดสติสัมปชัญญะ

4. พิจารณาจากแหล่งพฤติกรรมการแสดงออกของอินทรีย์ พฤติกรรมทางกายภาพ (Physiological Activities) เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกโดยใช้อวัยวะของร่างกายอย่างเป็นรูปธรรม

เช่น การเคลื่อนไหวร่างกายด้วยแขนหรือขา การปรับเปลี่ยนอริยาบทของร่างกาย การพยักหน้า การโคลงตัว เป็นต้น และพฤติกรรมทางจิตใจ (Psychological Activities) เป็นพฤติกรรมที่อยู่ในระดับความคิดความเข้าใจ หรือเกิดอารมณ์ เป็นต้น

5. พิจารณาจากการทำงานของระบบประสาท พฤติกรรมที่ควบคุมได้ (Voluntary) เป็นพฤติกรรมที่อยู่ในความควบคุม และการสั่งการด้วยสมอง จึงสามารถแสดงพฤติกรรมได้ตามที่ต้องการ และพฤติกรรมที่ควบคุมไม่ได้ (Involuntary) เป็นพฤติกรรมการทำงานของระบบร่างกายที่เป็นไปโดยอัตโนมัติ เช่น กิริยาสะท้อน สัญชาตญาณ และการทำงานของระบบอวัยวะภายใน เป็นต้น

5.2.2 ความพึงพอใจของผู้ชมรายการกับข่าว ครอบคลุมประเด็นของกลุ่มตัวอย่าง

พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อรายการกับข่าวครอบคลุมประเด็น ด้านรูปแบบรายการ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยพึงพอใจที่เป็นรายการข่าวที่นำเสนอข่าวอย่างเป็นกลางมากที่สุด ด้านเนื้อหารายการ พบว่า มีความพึงพอใจที่เนื้อหารายการมีความเข้มข้น ให้แง่คิดผู้ชมเพื่อนำไปใช้ปรับใช้ในชีวิตประจำวัน และเนื้อหาจรรโลงสังคม ด้านการนำเสนอรายการ พบว่า มีความพึงพอใจเกี่ยวกับการถ่ายทำและการตัดต่อที่มีความสวยงาม น่าสนใจ และน่าตื่นเต้น และชื่อรายการ "กับข่าว ครอบคลุมประเด็น" บ่งบอกถึงจุดเด่นในเรื่องของเอกลักษณ์รายการ และสุดท้าย คือ ด้านคุณสมบัติของผู้นำเสนอรายการในภาพรวม กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจที่ผู้ดำเนินรายการใช้คำพูดและภาษาอย่างเหมาะสม และ ผู้ดำเนินรายการมีความสามารถในการนำเสนอข่าวได้อย่างน่าสนใจ โดยสอดคล้องกับทฤษฎีความพึงพอใจของ Kotler P. and Armstrong G. (2002) ที่กล่าวว่า พฤติกรรมของมนุษย์เกิดขึ้นต้องมีสิ่งจูงใจ (Motive) หรือแรงขับเคลื่อน (Drive) เป็นความต้องการที่กดดันจนมากพอที่จะจูงใจให้บุคคลเกิดพฤติกรรมเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง ซึ่งความต้องการของแต่ละคนไม่เหมือนกัน รวมถึงซิกมันด์ ฟรอยด์ (S. M. Freud) เสนอทฤษฎีการแสวงหาความพึงพอใจไว้ว่า บุคคลพอใจจะกระทำการใดๆ ที่ให้มีความสุขและจะหลีกเลี่ยงไม่กระทำในสิ่งที่เขาจะได้รับความทุกข์หรือความยากลำบาก โดยอาจแบ่งประเภทความพอใจกรณีนี้ได้ 3 ประเภท คือ

1. ความพอใจด้านจิตวิทยา (psychological hedonism) เป็นธรรมชาติของมนุษย์ที่แสวงหาความสุขส่วนตัวหรือหลีกเลี่ยงจากความทุกข์ใดๆ
2. ความพอใจเกี่ยวกับตนเอง (egoistic hedonism) เป็นธรรมชาติของมนุษย์ที่แสวงหาความสุขส่วนตัว แต่ไม่จำเป็นว่าการแสวงหาความสุขต้องเป็นธรรมชาติของมนุษย์เสมอไป

3. ความพอใจเกี่ยวกับจริยธรรม (ethical hedonism) ทรรศนะนี้ถือว่ามนุษย์แสวงหาความสุขเพื่อผลประโยชน์ของมวลมนุษย์หรือสังคมที่ตนเป็นสมาชิกอยู่และเป็นผู้ได้รับผลประโยชน์ผู้หนึ่งด้วย

นอกจากนี้ สอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับการเปิดรับสื่อและข่าวสาร (Media Selective and Exposure) (Joseph T.Klapper, 1960 น.19 – 25 อ้างถึงใน วิภา วัฒนาศิริพานิช , 2549 น.11-12) ที่ระบุว่า ในชีวิตประจำวันของแต่ละคน มีโอกาสที่จะรับข่าวสารจากแหล่งหรือผู้ส่งสาร (Sources) ต่างๆ จำนวนมากมาย แต่ประชาชนมีเวลาและความสามารถที่จำกัดในการรับสารจากแหล่งต่างๆ รวมทั้งประชาชนมีความพอใจหรือไม่พอใจต่อแหล่งหรือผู้ส่งสารต่างๆแตกต่างกันไป ดังนั้น ในการสื่อสารมวลชนประชาชนจึงเลือกที่จะเปิดรับสารจากผู้ส่งสารที่ตนพอใจเท่านั้น เช่น ในการคู่มือโทรทัศน์มีสถานีให้เลือกชมมากมาย เมื่อถึงเวลาเสนอข่าวเราก็จะเลือกช่องที่เราสนใจ ทั้งนี้ ชูดา จิตพิทักษ์ (2525น.59-66) ได้อธิบายว่าสิ่งที่กำหนดพฤติกรรมของมนุษย์มี 2 ประเภท คือ

1. ลักษณะนิสัยส่วนตัวของมนุษย์แต่ละคน ประกอบด้วย

1.1 ความเชื่อ หมายถึง การที่บุคคลคิดว่าการกระทำบางอย่างหรือปรากฏการณ์บางอย่าง หรือสิ่งของบางอย่าง หรือคุณสมบัติของสิ่งของ หรือของบุคคลบางอย่างมีอยู่จริง หรือเกิดขึ้นจริงๆ กล่าวโดยสรุปคือ การที่บุคคลหนึ่งคิดถึงอาจจะดีในแง่ข้อเท็จจริงได้ แต่ถ้าเขาคิดว่าความจริงเป็นเช่นนั้นแล้ว นั่นคือความเชื่อของเขา

1.2 ค่านิยม หมายถึง แนวความคิดทั้งที่เห็นได้อย่างชัดเจน และไม่เด่นชัดซึ่งเป็นลักษณะพิเศษของบุคคลหนึ่ง หรือกลุ่มหนึ่งเกี่ยวกับว่าอะไรเป็นสิ่งที่ดี ซึ่งเป็นความคิดที่มีอิทธิพลให้บุคคลเลือกกระทำการอันใดอันหนึ่งที่มีอยู่หลายวิธี หรือเลือกเป้าหมายอันใดอันหนึ่งจากหลาย ๆ อันที่มีอยู่

1.3 ทศนคติ หรือ เจตนคติ เป็นแนวโน้มหรือขั้นเตรียมพร้อมของพฤติกรรมนักจิตวิทยาบางท่านเรียกว่าเป็นการตอบสนองสิ่งเร้าทางจิตใจ ซึ่งคล้ายกับการตอบสนองทางร่างกาย ต่างกันแต่ยังไม่ได้ออกก่อกำลึงกายเท่านั้น (จิตยา สุวรรณษา , 2517น.223) แม้ทศนคติจะเป็นผู้กำหนดทิศทางของพฤติกรรม แต่ทศนคติมิได้กำหนดเวลาที่จะแสดงพฤติกรรม ทั้งยังมิได้กำหนดว่าควรแสดงพฤติกรรมมากน้อยเพียงใด สิ่งที่กำหนดเวลาและปริมาณของพฤติกรรมนั้น เรียกว่า แรงจูงใจ ดังนั้นทศนคติจึงเป็นผู้วางแนวหรือทิศทางให้แรงจูงใจ และแรงจูงใจเป็นผู้กำหนดพฤติกรรมอีกทอดหนึ่ง

1.4 บุคลิกภาพ เป็นสิ่งที่บอกว่าบุคคลจะปฏิบัติอย่างไรในสถานการณ์หนึ่ง ๆ การอธิบายว่าบุคลิกภาพได้มาอย่างไรนั้น จะต้องอาศัยทฤษฎีทางจิตวิทยา หรือทฤษฎีการเรียนรู้ การอธิบายว่า

บุคลิกภาพได้มาได้อย่างไรนั้น จะมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมแบบนั้นเมื่อมีโอกาส แต่ถ้าพฤติกรรมใดนำมาซึ่งการลงโทษ สัตว์หรือคนนั้นจะมีแนวโน้มที่จะไม่ทำเช่นนั้นอีก

2. กระบวนการอื่น ๆ ทางสังคมซึ่งไม่เกี่ยวกับลักษณะนิสัยส่วนตัวของมนุษย์ สามารถแบ่งเป็นประเด็นได้ ดังนี้

2.1 สิ่งกระตุ้นพฤติกรรม (Stimulus Object) และความเข้มข้นของสิ่งกระตุ้นพฤติกรรม (Strength of Stimulus Object) พฤติกรรมจะเกิดขึ้นไม่ได้ถ้าไม่มีสิ่งกระตุ้นพฤติกรรม ซึ่งสิ่งกระตุ้นพฤติกรรมนั้นเป็นอะไรก็ได้ เช่น อาหาร เสียงปืน คำสบประมาท ฯลฯ

2.2 สถานการณ์ (Situation) หมายถึง สิ่งแวดล้อมทั้งที่เป็นบุคคล และไม่ใช่มนุษย์ ซึ่งอยู่ในสถานะที่บุคคลกำลังจะมีพฤติกรรม

จากแนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจนี้ สรุปได้ว่าความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่ดีหรือทัศนคติที่ดีของบุคคล ซึ่งมักเกิดจากการได้รับการตอบสนองตามวัตถุประสงค์หรือความต้องการอันก่อให้เกิดความรู้สึกที่ดีต่อสิ่งนั้น ตรงกันข้ามหากความต้องการของตนไม่ตรงตามวัตถุประสงค์หรือไม่ได้รับการตอบสนองความไม่พึงพอใจก็จะเกิดขึ้น โดยมีปัจจัยหรือองค์ประกอบที่ใช้เป็นเครื่องมือบ่งชี้ถึงปัญหาที่เกี่ยวกับความพึงพอใจ และมีสิ่งจูงใจที่ใช้เป็นเครื่องมือกระตุ้นให้บุคคลเกิดความพึงพอใจ ทั้งที่เป็นวัตถุ หรือมิใช่วัตถุ โดยบุคคลจะพยายามที่สร้างความพึงพอใจให้กับความต้องการที่สำคัญที่สุดเป็นอันดับแรก ดังนั้นหากบุคคลมีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อ จะแสดงออกถึงความพึงพอใจ โดยถ้ามีการเปิดรับข่าวสารมากขึ้นจะส่งผลต่อความพึงพอใจมากขึ้นตามมา

สมมติฐานที่ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ชมรายการลับข่าว ครอบคลุมประเด็นในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการแตกต่างกัน

จากผลการศึกษา พบว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งประกอบด้วย อายุ สถานภาพ การศึกษา และรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน ความถี่ในการรับชมรายการลับข่าว ครอบคลุมประเด็น แตกต่างกัน สำหรับลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ แตกต่างกัน จะมีความถี่ในการรับชมรายการลับข่าว ครอบคลุมประเด็น ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริสารผล (2552) เรื่อง ความพึงพอใจของผู้ชมรายการข่าวกีฬาของสถานีโทรทัศน์ในเขตบางเขน พบว่า ลักษณะประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจของผู้ชมรายการข่าวกีฬาของสถานีโทรทัศน์ในเขตบางเขนที่แตกต่างกัน

ด้านระยะเวลาในการรับชมรายการ พบว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งประกอบด้วย อายุ สถานภาพ การศึกษา และรายได้ต่อเดือน แตกต่างกัน ระยะเวลาในการรับชมรายการลับข่าวครอบคลุมประเด็นในแต่ละครั้ง แตกต่างกัน ส่วนลักษณะทางประชากรศาสตร์

ของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ จะมีระยะเวลาในการรับชมรายการคืบข่าวครบประเด็นในแต่ละครั้ง ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ศิริพร สิทธิฤทัย (2513) ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาความพึงพอใจต่อรายการโทรทัศน์ประเภท วารไรดีโชว์ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร กรณีศึกษา : รายการทไวไลท์โชว์ ที่สรุปว่าพฤติกรรมการเปิดรับว่า จากกลุ่มตัวอย่างของเพศชาย และเพศหญิง ที่มี อายุ 21-30 ปี จำนวน 400คน ได้กล่าวเกี่ยวกับเรื่องพฤติกรรมการเปิดรับว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมในการเปิดรับชมโดยนานๆ ชมครั้งเป็นส่วนใหญ่ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมในการเปิดรับชมในลักษณะไม่ต่างกัน

ด้านลักษณะการรับชมรายการคืบข่าวครบประเด็นแตกต่างกัน พบว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งประกอบด้วย อายุ การศึกษา และรายได้ต่อเดือน แตกต่างกัน ลักษณะการรับชมรายการคืบข่าวครบประเด็นแตกต่างกัน ส่วนลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ และสถานภาพ มีลักษณะการรับชมรายการคืบข่าวครบประเด็นไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับผลงานวิจัยของนารินทร์ โตสาลี (2553) ศึกษาวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการรับชมรายการคุยข่าวที่มีการส่งข้อความสั้น (SMS) ผ่านทางสถานีโทรทัศน์ของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะทางด้านประชากรศาสตร์ซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ อาชีพ ระดับการศึกษาและรายได้ต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของประชากรในเขตกรุงเทพมหานครในการรับชมรายการคุยข่าว

ด้านการมีส่วนร่วมในรายการคืบข่าวครบประเด็น พบว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ และการศึกษา แตกต่างกัน มีส่วนร่วมในรายการคืบข่าวครบประเด็นแตกต่างกัน ส่วนลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ รายได้ต่อเดือน แตกต่างกันการมีส่วนร่วมในรายการคืบข่าวครบประเด็นไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับผลงานวิจัยของศิริพร สิทธิฤทัย (2513) ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาความพึงพอใจต่อรายการโทรทัศน์ประเภท วารไรดีโชว์ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร กรณีศึกษา : รายการทไวไลท์โชว์ ทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 อ.ส.ม.ท. ที่กล่าวว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมในการเปิดรับชมโดยนานๆ ชมครั้งเป็นส่วนใหญ่ ยกเว้นรายการทไวไลท์โชว์ และ รายการระเบิดเถิง ที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมชมเกือบทุกครั้ง และชมบ่อยครั้ง ซึ่งการที่จะทำให้ผู้รับสารสามารถเลือกรับสาร เลือกรับรู้หรือเลือกที่จะจดจำนั้น รายการโทรทัศน์ประเภทวารไรดีโชว์ที่นำเสนออยู่ในปัจจุบันต้องสร้างความน่าสนใจให้เกิดขึ้นกับผู้รับสาร มีรูปแบบในการนำเสนอที่ชัดเจน หรือเป็นที่โดดเด่นจนสามารถทำให้กลุ่มตัวอย่างมีความจดจำและติดตามชมรายการได้อย่างสม่ำเสมอ

ซึ่งผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์ผู้รับสาร (Audience Analysis) ของ กาญจนา แก้วเทพ (2541:302) ที่กล่าวไว้ว่า พฤติกรรมโดยส่วนใหญ่ของคนเราจะ เป็นไปตามแบบฉบับที่สังคมวางไว้ เช่น คนรุ่นไหนควรทำพฤติกรรมอย่างไร และสังคมทั่วไป มักจะกำหนดให้บุคคลที่มีลักษณะทางประชากรที่แตกต่างกัน มีแบบแผนพฤติกรรมที่แตกต่างกัน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับการเปิดรับสื่อและข่าวสาร (Media Selective and Exposure) (Joseph T.Klapper, 1960 น.19 – 25 อ้างถึงใน วิณา วัฒนาศิริพานิช, 2549 น.11-12) ที่กล่าวว่า การเปิดรับข่าวสารที่สำคัญนั้น ประชาชนเลือกที่จะเปิดรับสารจากผู้ส่งสารที่ตนพอใจ เท่านั้น เช่น ในการดูโทรทัศน์มีสถานีให้เลือกชมมากมาย เมื่อถึงเวลาเสนอข่าวเราก็จะเลือกช่องที่ เราสนใจ หรือการฟังวิทยุก็จะฟังช่องที่เราเลือกฟังเป็นประจำ เป็นต้น ซึ่งปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม ในการรับชมรายการับข่าวครบประเด็นกับความพึงพอใจต่อการรับชมรายการับข่าวครบประเด็น ด้านรูปแบบรายการมีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจในการรับชมรายการับข่าวครบประเด็น ด้าน รูปแบบรายการ

นอกจากพฤติกรรมเลือกเปิดรับข่าวสารดังกล่าวแล้ว ยังมีองค์ประกอบอื่นๆ ดังที่ วิล เบอร์ ชแรมม์ (Wiburschramm, 1973:125-130) กล่าวไว้ ว่า การศึกษาและสถานภาพทางสังคม นับเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่ก่อให้เกิดประสบการณ์ขึ้นในตัวบุคคลและเป็นตัวชี้พฤติกรรม สื่อสารของผู้นั้น ทั้งพฤติกรรมในการเลือกรับสื่อ และเลือกเนื้อหาของข่าวสาร และสอดคล้องกับ ที่วิลเบอร์ ชแรมม์ และแอสกิน (Wilbur Schramm and Askin) ยังได้กล่าวถึงการเลือกเปิดรับสื่อของ ผู้รับสารไว้ในลักษณะเดียวกันว่า ผู้รับสารมีแนวโน้มที่จะเลือกเปิดรับสื่อที่สามารถจัดหาได้ และ สะดวกในการเปิดรับมากที่สุด รวมทั้งเป็นสื่อที่ผู้รับสารเปิดรับเป็นประจำ นอกจากนี้ ยังสอดคล้อง กับการศึกษาวิจัย เรื่อง พฤติกรรมการเปิดรับ การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการรับชม ละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของเด็กในจังหวัดเชียงใหม่ ของ สุภาพันธุ์ บุญนาค (2546) มี วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการเปิดรับชม และการใช้ประโยชน์และความพึง พอใจจากการชมละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของเด็กในจังหวัดเชียงใหม่ โดยศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่าง ลักษณะทางประชากรศาสตร์กับพฤติกรรมการเปิดรับชม และลักษณะทาง ประชากรศาสตร์ พฤติกรรมการเปิดรับชม กับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมละคร โทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ โดยการวิจัยครั้งนี้ได้กล่าวเกี่ยวกับเรื่องพฤติกรรมการเปิดรับว่า พบว่า กลุ่ม ตัวอย่างส่วนใหญ่ เปลี่ยนไปชมช่องอื่นเมื่อละครไม่สนุกหรือน่าเบื่อ

จากแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องข้างต้น เห็นได้ว่าพฤติกรรมการเปิดรับชมจะมี พื้นฐานมาจากความรู้และทัศนคติที่คอยผลักดันให้เกิดพฤติกรรม ซึ่งในแต่ละบุคคลจะมีพฤติกรรม แตกต่างกันไปโดยจะขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์และความต้องการของผู้รับชม ซึ่งขึ้นอยู่กับ

องค์ประกอบทั้ง เป้าหมายความพร้อม สถานการณ์ การแปลความหมาย การตอบสนอง ผลลัพธ์ที่ตามมา และปฏิกริยาต่อความผิดหวัง ซึ่งให้เห็นว่าการสื่อสารผ่านสื่อต่าง ๆ มีส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการรับชม อันจะส่งต่อความพึงพอใจและเกิดประโยชน์ ทำให้บุคคลมีความรู้ นำความรู้ที่ได้มาสร้างทัศนคติ และเปิดรับข่าวสารของแต่ละบุคคลมากขึ้น

สมมติฐานที่ 2 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ชมรายการคืบข่าวครบประเด็นในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกันมีความพึงพอใจในการรับชมรายการแตกต่างกัน

โดยผลการศึกษาในครั้งนี้ พบว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา และรายได้ต่อเดือน ที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการรับชมรายการแตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริ สารผล (2552) เรื่อง ความพึงพอใจของผู้ชมรายการข่าวกีฬาของสถานีโทรทัศน์ในเขตบางเขน พบว่า ลักษณะประชากรศาสตร์แตกต่างกัน ซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา มีความพึงพอใจของผู้ชมรายการข่าวกีฬาของสถานีโทรทัศน์ในเขตบางเขนแตกต่างกัน ซึ่งในด้านรูปแบบรายการ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่พึงพอใจที่เป็นรายการข่าวที่นำเสนอข่าวอย่างเป็นกลาง ด้านเนื้อหารายการ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่พึงพอใจที่รายการมีเนื้อหาที่มีความเข้มข้น โดยสอดคล้องกับที่ชยพล สุทธิโยธิน (2528 น.7) ที่ระบุว่า การสร้างคุณค่าให้กับเนื้อหา (Add Value) การนำเสนอข้อมูลที่เป็นเรื่องราวไป ผ่านการออกแบบสร้างสรรค์ ย่อมทำให้เกิดความน่าสนใจ มีมูลค่าเพิ่มขึ้น ทั้งมูลค่าเพิ่มทางวิชาการ และทางด้านเศรษฐกิจ ด้านการนำเสนอรายการ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่พึงพอใจที่มีการถ่ายทำและการตัดต่อมีความสวยงาม น่าสนใจ และน่าตื่นตึ่ง ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างความน่าสนใจให้กับรายการ สอดคล้องกับ ชยพล สุทธิโยธิน (2528 น.7) ที่ระบุว่า การสร้างสรรค์รายการโทรทัศน์เป็นสิ่งสำคัญในการผลิตรายการโทรทัศน์ ที่จะทำให้รายการตอบสนองความพึงพอใจและให้ความสุขแก่ผู้ชมได้ และด้านคุณสมบัติของผู้นำเสนอรายการ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่พึงพอใจที่ผู้ดำเนินรายการใช้คำพูดและภาษาอย่างเหมาะสม และ ผู้ดำเนินรายการมีความสามารถในการนำเสนอข่าวได้อย่างน่าสนใจ โดยสอดคล้องกับองค์ประกอบการสร้างสรรครายการโทรทัศน์ (ชยพล สุทธิโยธิน, 2548, น. 140) ว่าต้องมีประเภทหรือแนวเรื่อง เรื่องราว รูปแบบและวิธีนำเสนอรายการ ตลอดจนผู้นำเสนอ สถานที่ เวลา และการสื่อความหมายทางอารมณ์และความรู้สึก เพื่อให้สามารถดำเนินรายการ และการเชื่อมโยงเรื่องราวต่างๆ ของรายการแต่ละช่วงให้กลมกลืน ต่อเนื่องกันให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการนำเสนอ

สมมติฐานที่ 3 พฤติกรรมการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็น

โดยผลการศึกษาในครั้งนี้ พบว่า ความถี่และการมีส่วนร่วมในการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็น มีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจในการรับชมรายการลับข่าว ครบประเด็น ด้านรูปแบบรายการ ด้านเนื้อหารายการ ด้านการนำเสนอรายการ และ ด้านคุณสมบัติของผู้ดำเนินรายการ

ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาในการรับชมรายการลับข่าว ครบประเด็น ต่อความพึงพอใจในการรับชมรายการ พบว่า ระยะเวลาในการรับชมรายการไม่มีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจต่อการรับชมรายการลับข่าว ครบประเด็น ด้านรูปแบบรายการ ด้านคุณสมบัติของผู้ดำเนินรายการ แต่มีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจต่อการรับชมรายการลับข่าว ครบประเด็น ด้านเนื้อหารายการ ด้านการนำเสนอรายการ

ด้านลักษณะการรับชมรายการลับข่าว ครบประเด็น พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจต่อการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็น ด้านรูปแบบรายการ และด้านเนื้อหารายการ แต่มีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจด้านการนำเสนอรายการ และด้านคุณสมบัติผู้ดำเนินรายการ

สอดคล้องกับงานวิจัยของ มนัสนันท์ อภิรมย์จิตร(2554) เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลในการเปิดรับชมรายการข่าวบันเทิงของประชาชนทั่วไปในเขตกรุงเทพมหานคร ผลวิจัยพบว่า พฤติกรรมการเปิดรับชมรายการข่าวบันเทิงที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อรายการข่าวบันเทิงที่แตกต่างกัน เช่น พฤติกรรมการเปิดรับชมรายการข่าวบันเทิง ด้านระยะเวลาในการรับชมพฤติกรรมขณะรับชม และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมรายการที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจ ด้านเนื้อหารายการและรูปแบบรายการข่าวบันเทิงที่แตกต่างกัน ส่วนพฤติกรรมการเปิดรับชมรายการข่าวบันเทิงด้านระยะเวลาในการรับชมที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจด้านพิธีกร ผู้ดำเนินรายการ ที่แตกต่างกัน ขณะที่พฤติกรรมการเปิดรับชมรายการข่าวบันเทิง ด้านพฤติกรรมการขณะรับชม และด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมรายการข่าวบันเทิงที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจด้านพิธีกร ผู้ดำเนินรายการ ที่ไม่แตกต่างกัน เป็นต้น ซึ่งจะเห็นได้ว่าพฤติกรรมการรับชมรายการของกลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการรับชมรายการนั้น ๆ แต่ไม่ใช่ทั้งหมด เช่นเดียวกัน สะท้อนให้เห็นว่าปัจจัยด้านพฤติกรรมที่ส่งผลต่อความพึงพอใจนั้นประกอบด้วยหลายปัจจัย และส่งผลต่อความพึงพอใจในการรับชมรายการที่แตกต่างกัน

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะสำหรับผลการวิจัย

5.3.1.1 ผลการวิจัย "พฤติกรรมการรับชม และความพึงพอใจรายการคืบข่าวครบประเด็น ของสถานีโทรทัศน์ โมเดิร์นไนน์ทีวี ของผู้รับชมในเขตกรุงเทพมหานคร" ที่เห็นชัดเจนคือการที่ผู้ชมรายการคืบข่าว ครบประเด็นยังเข้ามามีส่วนร่วมกับทางรายการน้อยมาก สะท้อนให้ถึงการสื่อสารของรายการคืบข่าว ครบประเด็นมีลักษณะสื่อสารทางเดียว ดังนั้น ผู้ผลิตรายการควรตระหนักถึงการสร้างแรงจูงใจให้ผู้ชมเข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้นเช่น จัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ชม ส่งเสริมให้มีช่องทางที่ทำให้ผู้ชมสามารถเข้ามามีส่วนร่วมได้ง่ายและมากขึ้น

5.3.1.2 ลักษณะประชากรมีผลต่อพฤติกรรมและความพึงพอใจของผู้ชมรายการข่าว ดังนั้น หากผู้ผลิตรายการต้องการพัฒนา ปรับปรุงรายการคืบข่าว ครบประเด็น ให้เป็นที่ต้องการ และเพิ่มการเข้ามาชมรายการมากขึ้น ลักษณะประชากรศาสตร์ของผู้ชมรายการจะเป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจในการดำเนินการเกี่ยวกับรายการให้มีความน่าสนใจยิ่งขึ้น

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

5.3.2.1 การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเฉพาะประชากรที่รับชมรายการคืบข่าว ครบประเด็น ที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นเพียงส่วนหนึ่งของผู้ชมรายการทั้งหมด การศึกษาในอนาคตควรผู้ชมทั้งหมดของรายการคืบข่าว ครบประเด็น เนื่องจากรายการดังกล่าวมีผู้ชมรายการอยู่ทั่วประเทศ ซึ่งลักษณะประชากรในแต่ละพื้นที่จะมีความแตกต่างกันในบริบทที่อาจส่งผลต่อพฤติกรรมการเปิดรับชมรายการ และความพึงพอใจที่มีต่อรายการที่แตกต่างกัน ซึ่งผลการศึกษาจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการพัฒนารายการให้ตรงกับความต้องการของผู้ชมที่อยู่ในพื้นที่หลากหลายได้

5.3.2.2 การวิจัยนอกจากศึกษาพฤติกรรมและความพึงพอใจในการรับชม รายการคืบข่าว ครบประเด็นของสถานีโทรทัศน์โมเดิร์นไนน์ทีวีแล้ว ควรวิจัยรายการข่าวในรูปแบบอื่นที่ออกอากาศทางช่องต่างๆ แล้วนำมาเปรียบเทียบกับรายการคืบข่าว ครบประเด็น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กาญจนา อรุณสุขรุจิ.(2546)ความพึงพอใจของสมาชิกสหกรณ์ต่อการดำเนินงานของสหกรณ์
การเกษตรไชยปราการจำกัด อำเภอไชยปราการ จังหวัดเชียงใหม่. เชียงใหม่ : คณะ
เกษตรศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เกศินีจุฑาวจิตร.(2540)การสื่อสารเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น, กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- กัลยา วานิชปัญษา .(2552)การวิเคราะห์สถิติขั้นสูงด้วยSPSS, กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- กิตติมา ปรีดีดิลก.(2529)ทฤษฎีการบริหารองค์การ. กรุงเทพฯ ฯ : ชนะการพิมพ์.
- กิตติมา สุรสนธิ.(2533)ความรู้ทางการสื่อสาร, กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ขวัญเรือน กิติวัฒน์.(2531) สื่อมวลชนกับการสร้างความเป็นจริงทางสังคม, วารสารนิเทศศาสตร์:
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เขมรินทร์ จุลมาศ.(2549)การสร้างความเป็นจริงทางสังคมของรายการ "เรื่องจริงผ่านจอ"
และการรับรู้ของผู้ชม: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.(2549)
- ฉัตรชัย คงสุข.(2535)ความพึงพอใจของผู้รับบริการของแผนกคลังพัสดุ ฝ่ายกักตุนและ
โภชนาการภายในประเทศ บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน). สารนิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต.มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์, นิคม ทาแดงและไพบูรณ์ละเสนทรพรรค์. (2546)รูปแบบรายการวิทยุโทรทัศน์ใน
เอกสารการสอนชุดความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับวิทยุโทรทัศน์ (หน่วยที่ 11, น.149-155),
นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ดวงทิพย์ วรพันธุ์.(2525)ข่าวโทรทัศน์.กรุงเทพมหานคร.
- ดวงฤทัย พงศ์ไพฑูรย์.(2544) การเปิดรับข่าวสารความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับเพศศึกษาของวัยรุ่นใน เขต
กรุงเทพมหานคร, กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดวงฤทัย นิลเพ็ชร .(2555)การศึกษารูปแบบการนำเสนอรายการโทรทัศน์ด้านข่าวเศรษฐกิจ สถาบันวิทยุ
โทรทัศน์เพื่อเศรษฐกิจและการลงทุน มั่นนีชาเนล:มหาวิทยาลัยศิลปากร
- เทพพนม เมืองแมน และสวีสวรรณ . (2540)พฤติกรรมองค์การ พิมพ์ครั้งที่2 กรุงเทพมหานคร
สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.

- นภารัตน์ เลื่อนจงพรู และนภารัตน์ เลื่อนจงพรู.(2544) ปัจจัยที่มีผลประสิทธิภาพในการให้บริการของ
พนักงานประจำสำนักงานบริการโทรศัพท์ การศึกษาค้นคว้าอิสระ. วิทยานิพนธ์ปริญญา
บริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
- ประมะ สตะเวทิน และคณะ.(2546) หลักและทฤษฎีการสื่อสาร หน่วยที่ 9-15 *Principles and theories of
communication*. นนทบุรี: สาขาวิชานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ประกายดาว ดำรงพันธ์. (2536) ความพึงพอใจของลูกค้าที่มีต่อการให้บริการด้านสินเชื่อ
กรณีศึกษาศูนย์ธุรกิจสะพานขาวธนาคารกรุงไทยจำกัด (มหาชน). วิทยานิพนธ์ปริญญา
วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์.(2535) การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพฯ : ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพฯ.
- พิระ จิระโสภณ. (2531) องค์ประกอบและกระบวนการสื่อสารใน หลักการและทฤษฎีการ
สื่อสารมวลชน (หน่วยที่ 11, น. 433-440), นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- เพชร เพ็ชรสวัสดิ์. (2548). พฤติกรรมการเปิดรับ การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของประชาชน
ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อรายการข่าวภาคค่ำทางสถานีโทรทัศน์ทั้ง 5 ช่อง (3, 5, 7, 9 และ
ไอทีวี). วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ.(2528) การใช้สื่อมวลชนเพื่อประโยชน์และความพึงพอใจ: ทฤษฎีงานวิจัยและ
ข้อเสนอแนะต่อการศึกษา นิเทศศาสตร์พัฒนาการ, กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ.(2534) การวิเคราะห์ผู้รับสาร, กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ.(2537) ทฤษฎีการสื่อสาร, กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชวนพิมพ์.(
- ศูนย์สารสนเทศยุทธศาสตร์ภาครัฐสำนักงานสถิติแห่งชาติ(2556) “ทีวี Digital จุดเปลี่ยนทีวีไทย ”
[ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อวันที่ 12 สิงหาคม 2557 จาก [http://www.nic.go.th/gsic/e-
book/TVDigital.pdf](http://www.nic.go.th/gsic/e-book/TVDigital.pdf)” .
- สุรพงษ์ โสธนะเสถียร.(2533) การโฆษณาความเสี่ยงกับพฤติกรรมการเลือกตั้ง, กรุงเทพมหานคร:
ประสิทธิ์ภัณฑ์เอนด์พริ้นติ้ง.
- เสถียร เขยประทับ.(2525) การสื่อสารและการพัฒนา , กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุเทพ พานิชพันธ์.(2541) ความพึงพอใจของเกษตรกรในการเข้าร่วมโครงการปรับโครงสร้างและ
ระบบการผลิตการเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยแม่โจ้.

กัลยกฤต บุญบำรุงชัย.(2555) “ทัศนคติของผู้ชมรายการข่าวทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 ในเขต กรุงเทพมหานครที่มีต่อ สรยุทธ สุทัศนจินดา.” รายงานโครงการเฉพาะบุคคลปริญญาวารสารศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ดวงฤทัย นิลพีชร์.(2555) “การศึกษารูปแบบการนำเสนอรายการโทรทัศน์ด้านข่าวเศรษฐกิจ สถานีวิทยุโทรทัศน์เพื่อเศรษฐกิจและการลงทุน มั่นนี้ชาแนล ” การค้นคว้าอิสระปริญญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยศิลปากร.

ดิศราพร ทรงแสง.(2550)พฤติกรรมการเปิดรับ และทัศนคติของผู้ชมที่มีต่อช่องเฮฮา ทางทรูวิชั่นส์มหาวิทยาลัยศรีปทุม.

พิทักษ์ ทรุษิม . (2538)ความพึงพอใจของประชาชนต่อการบริการงานทะเบียนนักศึกษาเฉพาะกรณีสำนักงานทะเบียน.วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยเกริก.

พิมพ์ลอย ปัจชัยโย. (2551) “พฤติกรรมการเปิดรับและความพึงพอใจในรายการข่าวบันเทิงดาวกระจาย” รายงานโครงการเฉพาะบุคคลปริญญามหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

มนัสนันท์ อภิรมย์วิจิตร.(2554) “ปัจจัยที่มีอิทธิพลในการเปิดรับชมรายการข่าวบันเทิงของประชาชนทั่วไปในเขตกรุงเทพมหานคร”. รายงานโครงการเฉพาะบุคคลปริญญาวารสารศาสตร์มหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

มาริยา ไชยเศรษฐ์.(2546) “ความคาดหวังการใช้ประโยชน์และ ความพึงพอใจของผู้ชมในเขต กรุงเทพมหานคร ที่มีต่อรายการที่นี้ประเทศไทย ทางสถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5.” วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

วสันต์ อดิศักดิ์.(2553)การผลิตเทปโทรทัศน์เพื่อการศึกษาและฝึกอบรม. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

วีณา วัฒนาศิริพานิช.(2549)พฤติกรรมการเปิดรับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของวัยรุ่นในเขต กรุงเทพมหานครที่มีผลต่อรายการโทรทัศน์ประเภทเรียลลิตี้โชว์ ศึกษาเฉพาะกรณี รายการ UBC Academy Fantasia 2 ประเทศไทย วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตคณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

วิชัย เหลืองธรรมชาติ.(2531) ความพึงพอใจในการปรับตัวต่อสภาพแวดล้อมใหม่ของประชากรหมู่บ้านอพยพโครงการเขื่อนรัชชประภาจังหวัดสุราษฎร์ธานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

วิรุฬ พรรณเทวี.(2542) ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการของหน่วยงาน

กระทรวงมหาดไทยในอำเภอเมืองจังหวัดแม่ฮ่องสอน. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ศิริสารผล.(2552) “ความพึงพอใจของผู้ชมรายการข่าวกีฬาของสถานีโทรทัศน์ในเขตบางเขน ” มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.

ศิริพร ลิทธิฤทัย.(2513)การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมเพื่อสิ่งแวดล้อมของนักเรียนใน โรงเรียนที่เข้าร่วม โครงการโรงเรียนสร้างสรรค์สิ่งแวดล้อมดีเด่นเฉลิมพระเกียรติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,คณะนิเทศศาสตร์, สาขาวิชานิเทศศาสตร์พัฒนาการ.

สุดารักษ์เนื่องชมภู.(2553) “ความต้องการและความพึงพอใจต่อรายการโทรทัศน์ของสถานีโทรทัศน์สาธารณะของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ” มหาวิทยาลัยศรีปทุม.

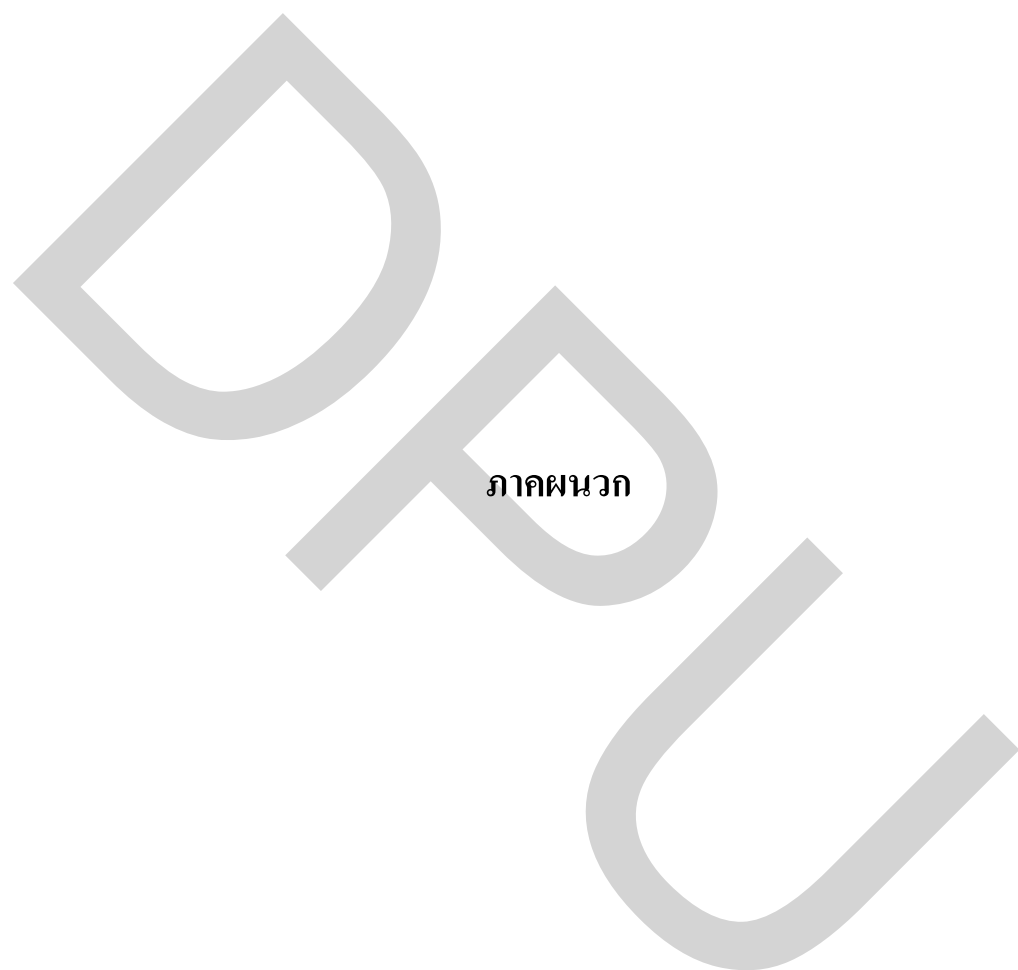
สุภัททา ปี ณะแพทย. (2542)พฤติกรรมมนุษย์และการพัฒนาคน. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา.

สุภาภรณ์ รวีเลิศธรรม.(2544)การสำรวจพฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสารทางสื่อโทรทัศน์ และการมีส่วนร่วม ในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม กับความตระหนักรู้เรื่องสิ่งแวดล้อมของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์, คณะนิเทศศาสตร์, สาขานิเทศศาสตร์ธุรกิจ.

สุภาพันท์ บุญนา.(2546)พฤติกรรมกาเปิดรับ การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการรับชมละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของเด็กในจังหวัดเชียงใหม่ วิทยานิพนธ์ มหาบัณฑิต คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ภาษาต่างประเทศ

- Atkin.& Charles K. (1973). *Anticipated Communication and Mass Media Information Seeking*. New York: Free Press.
- Brooks, (1971) *W.D. Speech Communication: Dubugue*. Iowa: W.M.C. Brown).
- Friedson, Riley,&Flowerman. (1951). “Media exposure”. [online] Retrieved: August 2014. From <http://thailand.com/html/show.phs?sid=136>.
- Katz, (1974). *et al. The Uses of Mass Communication*. New York: Praeger.
- Klapper, (1960). *J.T. The Effects of Mass Communication* Free Press. New York: Prentice Hall.
- Hunt, Todd, & Ruben, (1993). *Brent D. Mass Communication: Producers and Consumers*. New York: Harper College Publishers.
- Lasswell, (1948). H. *Sociology in context: scientific and humanistic*. Morristown: General Learning Press
- McCombs, M.E. & Becker, (1979)*L.B. Using mass communication theory*. New Jersey: Prentice-hall.
- Rogers and Shoemaker. (1971). *Communication of Innovation :a cross-cultural approach*. New York: Free Press
- Schramm,W. (1973). *Channels and Audience in Handbook of Communication*. Chicago: Rand McNally College.
- Wright,C.R.People, (1964). *Society and Mass Communication*. New York: Free Pess.
- Samuel L. (1972). *Becker. Discovering Mass Communication*. Illinois: Scott Foresman and Company Glenview.

แบบสอบถาม

เรื่อง: พฤติกรรมการรับชม และความพึงพอใจรายการคืบข่าวครบประเด็นของสถานีโทรทัศน์โมเดิร์นไนน์ทีวี ของผู้รับชมในเขตกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง : คำตอบของท่านมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการวิจัยครั้งนี้จึงขอความกรุณาท่านตอบคำถามตามความคิดที่แท้จริงขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

คำแนะนำ: กรุณาทำเครื่องหมาย / ลงในช่อง ☐ หรือเติมข้อความในช่องว่างที่เว้นไว้ให้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ชมรายการข่าวเชิงเล่าข่าวในรายการคืบข่าวครบประเด็น

- 1) เพศ ☐ 1. ชาย ☐ 2. หญิง
- 2) อายุ ☐ 1. ต่ำกว่า 20 ปี ☐ 2. 20-29 ปี
☐ 3. 30-39 ปี ☐ 4. 40-49 ปี
☐ 5. 50-59 ปี ☐ 6. 60 ปีขึ้นไป
- 3) สถานภาพ ☐ 1. โสด ☐ 2. สมรส ☐ 3. หม้าย/หย่า/แยกกันอยู่
- 4) การศึกษา ☐ 1. ต่ำกว่าประถม ☐ 2. ประถมศึกษา ☐ 3. มัธยมศึกษา
☐ 4. อาชีวศึกษา /อนุปริญญา ☐ 5. ปริญญาตรี ☐ 6. สูงกว่าปริญญาตรี
- 5) รายได้ ☐ 1. ต่ำกว่า 10,000 บาท ☐ 2. 10,001-30,000 บาท
☐ 3. 30,001-50,000 บาท ☐ 4. 50,001 บาทขึ้นไป

ส่วนที่ 2 : พฤติกรรมการเปิดรับชมรายการคัปป่าวครบประเด็น

6. ความถี่โดยเฉลี่ยในการชมรายการคัปป่าวครบประเด็นเป็นอย่างไร

- ☐ ทุกวัน
☐ สัปดาห์ละ 5-6 วัน (เกือบทุกวัน)
☐ สัปดาห์ละ 3-4 วัน
☐ สัปดาห์ละ 1-2 วัน

7. ท่านชมรายการคัปป่าวครบประเด็นมานานเท่าไร

- ☐ ชมมากกว่า 1 ปีแล้ว
☐ ชม 9-12 เดือน
☐ ชม 5-8 เดือน
☐ ชม 1-4 เดือน
☐ เพิ่งเริ่มชมมาไม่เกิน 1 เดือน

8. ท่านใช้ระยะเวลาในการรับชมรายการคัปป่าวครบประเด็นในแต่ละครั้งนานเท่าใด

- ☐ ชมจนจบรายการ
☐ ชมรายการมากกว่า 30 นาทีแต่ไม่จบรายการ
☐ ชม 15-30 นาที
☐ ชมน้อยกว่า 15 นาที

9. ท่านรับชมรายการคัปป่าวครบประเด็นผ่านช่องทางใดมากที่สุด

- ☐ โทรทัศน์ ☐ ชมผ่านรายการย้อนหลังทางยูทูป
☐ เว็บไซต์ ☐ อื่นๆ.....
☐ แอปพลิเคชัน

10. ท่านมีลักษณะการรับชมรายการคัปป่าวครบประเด็นอย่างไร

- ☐ ชมอย่างสนใจตลอดโดยไม่เปลี่ยนช่อง
☐ เปลี่ยนสลับไปสลับมากับรายการอื่นในช่องอื่น
☐ ชมรายการพร้อมกับทำกิจกรรมอื่น
☐ ผู้อื่นเปิดรายการให้ชม ท่านจึงนั่งรับชมไปเรื่อยๆ
☐ อื่นๆระบุ.....

11. ท่านรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นกับใครมากที่สุด

- ☐ คนเดียว
☐ ครอบครัว/ญาติ
☐ เพื่อน
☐ คู่รัก/คู่สมรส
☐ อื่นๆระบุ.....

12. ท่านรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นที่ใด

- ☐ ที่บ้าน
☐ ที่ทำงาน
☐ ในรถ
☐ ที่สาธารณะ
☐ อื่นๆระบุ.....

13. ท่านเคยมีส่วนร่วมในการรับชมรายการลับข่าวครบประเด็นหรือไม่

- ☐ มี
☐ ไม่มี

ส่วนที่ 3 ความพึงพอใจในการชมรายการลับข่าวครบประเด็น

ท่านได้ชมรายการลับข่าวครบประเด็นแล้วมีความรู้สึกได้รับการตอบสนองความพึงพอใจ
 เกี่ยวกับการสื่อสารการตลาดด้านต่างๆต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด

ความพึงพอใจในการชมรายการลับข่าวครบประเด็น	ระดับความพึงพอใจ				
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด
1. ด้านรูปแบบรายการ					
รูปแบบรายการมีความแปลกใหม่น่าสนใจ					
เป็นรายการข่าวที่น่าสนใจอย่างเป็นกลาง					
นำข่าวที่น่าสนใจและประเด็นมาเจาะลึกเพิ่มเติม					
2. ด้านเนื้อหารายการ					
เนื้อหารายการมีความแปลกใหม่และมีความคิดสร้างสรรค์					
เนื้อหารายการมีความกระชับจับใจ ไม่ยืดเยื้อจนน่ารำคาญ					
เนื้อหาข่าวมีความเข้มข้น					

ความพึงพอใจในการชมรายการคัซ่าวครบประเด็น	ระดับความพึงพอใจ				
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
รายการมีเนื้อหาจรรโลงสังคม					
ให้แง่คิดแก่ผู้ชมเพื่อนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน					
4.ด้านการนำเสนอรายการ					
ชื่อรายการคัซ่าวครบประเด็น บ่งบอกถึงจุดเด่นในเรื่องของเอกลักษณ์รายการ					
ช่วงเวลาในการออกอากาศมีความเหมาะสม(ออกอากาศวันจันทร์-ศุกร์ 22.15 – 23.00 น.)					
มีการแบ่งช่วงรายการอย่างชัดเจน					
ระยะเวลาในการออกอากาศมีความเหมาะสม					
การนำเสนอผู้สนับสนุนรายการ มีความเหมาะสม					
ภาพประกอบ/เพลง/ดนตรี/เสียงบรรยายประกอบรายการเหมาะสมและสอดคล้องกับการนำเสนอของรายการ					
การถ่ายทำและการตัดต่อมีความสวยงาม น่าสนใจ และน่าตื่นเต้น					
5.ด้านคุณสมบัติของผู้ดำเนินรายการ					
ผู้ดำเนินรายการใช้คำพูดและภาษาอย่างเหมาะสม					
ผู้ดำเนินรายการมีความเชี่ยวชาญในการเล่าข่าว					
ผู้ดำเนินรายการมีความสามารถในการนำเสนอข่าวได้อย่างน่าสนใจ					
ผู้ดำเนินรายการสามารถแก้ไขสถานการณ์ให้ผู้ดำเนินรายการไปอย่างราบรื่น					

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ – นามสกุล

พรชัย แผ่นชัยภูมิ

ประวัติการศึกษา

ปริญญาตรี นิเทศศาสตร์ สื่อสารการตลาด

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ 2552

ตำแหน่งงานและสถานที่ทำงานปัจจุบัน

เจ้าหน้าที่การตลาด บริษัท อสมท จำกัด (มหาชน)